

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.25

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.25

РІК CVI

П'ЯТНИЦЯ, 12 ЛЮТОГО 1999

ЧИСЛО 7

VOL. CVI

FRIDAY, FEBRUARY 12, 1999

No. 7

Папа Римський приїде в Україну

КИЇВ. Папу Римського Івана Павла Другого запрошено відвідати Україну з офіційною візитом як Главу держави Ватикан. Його візита можлива в листопаді-грудні поточного року, після президентських виборів, - повідомив голова

державного комітету у справах релігій Віктор Бондаренко під час прес-конференції. Це буде перша в історії візита Глави Католицької Церкви в Україну.

(УНІАР).

Наскільки „плідною” була поїздка В. Пустовойтенка до США – час покаже

Підбиваючи підсумки дводенного перебування в США, прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко зазначив у Вашингтоні: „Візита до Сполучених Штатів була плідною і корисною у багатьох аспектах”. Як ми вже повідомляли, українська урядова делегація на чолі з Валерієм Пустовойтенком побувала у Вашингтоні 2-3 лютого, де мала переговори з представниками Міжнародного Валютного Фонду щодо подальшої допомоги Україні за програмою розширеного фінансування.

Повернувшись до Києва 4 лютого, В. Пустовойтенко заявив, що Україні у кредитах не відмовлять. Прем'єр-міністр повідомив журналістів, що директор-розпорядник Міжнародного валютного фонду Мішель Комдесю запевнив, що програму розширеного фінансування України буде продовжено.

До 5 лютого у Вашингтоні залишалися міністер фінансів Ігор Мітюков та голова Національного банку Віктор Ющенко. Вони провели консультації з представниками Міжнародного Валютного Фонду про параметри програми фінансування.

“Україна продовжить співпрацю з

Міжнародним Валютним Фондом за програмою розширеного фінансування, - заявив прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко на летовищі у Борисполі після прибуття з Вашингтона. Як повідомили УНІАН він, зокрема, зазначив, що результати переговорів перевищили очікувані сподівання. Прем'єр-міністр повідомив про наміри уряду України продовжити переговори з МВФ і виконати ряд умов, обумовлених з Фондом. Водночас він заявив, що Україна повинна проводити власну політику, адже для цього в Україні, як вважає він, достатньо „і колективного розуму, і накопиченого досвіду”. (Як стало відомо, для отримання чергового траншу кредиту МВФ Україна повинна виконати ряд умов. Найвірогідніше, МВФ надасть черговий транш, однак допомогу за програмою розширеного фінансування буде істотно зменшено.)

Щодо проблем американських фірм в Україні, які обговорювалися під час зустрічей, зокрема, з держсекретарем США Маделин Олбрайт, В. Пустовойтенко зазначив, що в цьому є вина виконавчої влади

(Закінчення на стор. 3)

Президент України висловив співчуття з приводу смерті короля Йорданії

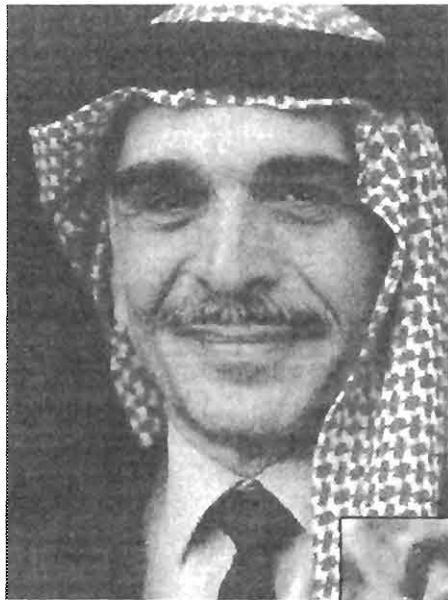
Президент України Леонід Кучма висловив співчуття йорданському народові, родині короля Йорданії Гуссейна бін-Талала у зв'язку з його смертю, повідомили у прес-службі глави держави. «В Україні з глибоким сумом сприйняли звістку про смерть короля Гуссейна бін-Талала, який користувався високою повагою на міжнародній арені, любов'ю та пошаною своїх підданих», - зазначається в теле-

грамі Л. Кучми. - Король Гуссейн залишиться в історії як авторитетний державний діяч, під керівництвом якого Йорданія утвердилася як важливий чинник безпеки на Близькому Сході, мудрий та далекосяжний політик і гуманіст, котрий зробив значний внесок у пошук шляхів до справедливого і довготривалого миру в цьому напруженому регіоні планети”.

(УНІАН).

ЗА МАТЕРІЯЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Він був одним з найбільш шанованих володарів у світі

Король Гуссейн

У неділю, 7 лютого, у військовій лікарні в Аммані, перестало битися серце одного з найбільш поважаних володарів XX століття — Гуссейна бін Талала, короля Йорданії.

Зі смертю короля Гуссейна затих голос одного з найавторитетніших миротворців на Близькому Сході. Людини і політика, котрий впродовж 47 років на престолі Йорданії

Король Йорданії, син покійного Гуссейна Абдулла II

мусів повсякчасно маневрувати між сусідами – арабами та ізраїльтянами, щоб охоронити свою країну від воєнних небезпек, а народів створити кращі умови життя. З його смертю великої втрати зазнали не тільки родина, співвітчизники та Йорданія, але цілий ряд інших осіб і країн, що по-справжньому сприяли його мирним починам на Близькому Сході. Відійшла із цього світу людина невеликої постаті, але гігантської особистості, непересічної відваги та політичної обережності, котра зуміла провести свою країну крізь інтриги холодної війни, аж до завершення миру з Ізраїлем.

Успадкувавши престол Йорданії 17-річним юнаком у 1952 році, Гуссейн зі збирання бедуїнських племен і палестинських біженців створив відносно сучасну державу та здобув щось рідкісного і нечуваного в цих околицях: довічну репутацію толерантної людини. Його правління вирізнялося відважними дипломатичними потягненнями і стратегічними компромісами, котрі, на його дум-

(Продовження на стор. 6)

ВІДЗНАЧЕННЯ 22 СІЧНЯ В УКРАЇНІ І У СВІТІ

„Україна після поневірянь постала перед світом соборною”

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ
Посольства України в США

22 січня 1999 року міністер закордонних справ України Борис Тарасюк виступив у Києві перед дипломатичним корпусом, акредитованим в Україні.

Зустріч стала символічною, оскільки „саме в цей день 80 років тому Україна після столітніх поневірянь постала перед світом об'єднаною і соборною. Саме в цей день у 1919 році Софіївський майдан озвався до світового оркестру націй золотим гомоном української єдності і волелюбства. Озвався, щоб ніколи не замовкнути і не завмерти”.

У своєму виступі Б. Тарасюк за-

значив, що 1999 рік виявився плідним для зовнішньої політики України. Це був рік, коли в світі змінилось сприйняття України як невід'ємної частини Центрально-Східної Європи. Рік, коли на саміті ЄС у Відні було прийнято рішення про вироблення спільної стратегії Європейського Союзу щодо України. Рік, коли відбувся перший етап ратифікації договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ. А для міністерства закордонних справ Укра-

(Закінчення на стор. 6)

■ РОЗВ'ЯЗКА
ПРОБЛЕМ
ОПОДАТКУВАННЯ
ЛЕЖИТЬ НА

ПОВЕРХНІ – ПОТРІБНІ
ЛИШЕ ПРАВИЛЬНІ
ЛЮДИ
Стор. 5

■ АЛЬМАНАХ УНС –
ВІДГУКИ ЧИТАЧІВ
Стор. 10

■ ВИСТАВКА МИКОЛИ
КРИЧЕВСЬКОГО –
КУЛЬТУРНА ПОДІЯ
Стор. 16

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Військовики візьмуть участь у спільному леті

До США відбула група офіцерів управління верифікації Генерального штабу Збройних Сил України. Українські інспектори візьмуть участь в українсько-американському тренувальному спостережному польоті над територією США, який відбудеться у другій половині лютого в рамках Договору про відкрите небо. Політ буде проведено над північною частиною США і стейтом Аляска — над об'єктами запропонованими українською стороною. Всі заходи під час проведення місії носитимуть навчально-показовий характер.

Візита О. Вершбоу до України

Головною метою візиту до України посол США при НАТО Олександр Вершбоу, який прибув до Києва у понеділок, назвав обговорення питань майбутньої зустрічі у Вашингтоні у квітні ц.р. За його словами, Україна «є важливим «гравцем» у новій спільній системі безпеки в Європі й розглядається як частина Європи». Під час зустрічі буде ухвалено програму для країн, що висловили бажання вступити до НАТО. США не визнають так звану «червону лінію» по колишніх кордонах СРСР, на якій наполягає Росія. У 1998 р. НАТО надало допомогу Україні в розмірі 2 млн. дол., - з усіх партнерів НАТО Україна отримує найбільшу фінансову допомогу, яка дає можливість українським військовослужбовцям брати участь у спільних навчаннях, а також вивчати англійську мову.

Іноземні забезпечені компанії в Україні

За угодою про партнерство і співробітництво між Україною та Європейським союзом, підписаною 16 червня 1994 року, для України був встановлений 5-річний термін для створення законодавчих умов діяльності забезпечених компаній країн ЕС. Не пізніше 17 червня цього року будь-які обмеження їх прямої присутності повинні бути зняті, тобто український страховий ринок повинен стати повністю відкритим для закордонних страхових компаній. Про це йшлося на конференції, присвяченій питанням страхової діяльності та пенсійної реформи, що була організована у Києві відповідними структурами уряду за участю представників державних та чужинецьких страхових компаній.

Закордонні компанії можуть охопити медичне забезпечення, забезпечення життя, виробничих ризиків.

Депутати прагнуть знати все про розподіл флоту

На початку пленарного засідання Верховної Ради України депутати отримали висновки Комітету з питань національної безпеки і оборони про ратифікацію трьох угод між Україною і Російською Федерацією про розподіл Чорноморської флотії. Заступник голови Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності і боротьби з організованою злочинністю і корупцією Іван

Білас зажадав надання повних текстів усіх трьох угод з цього питання. В іншому разі «ні про яку ратифікацію цих угод Верховною Радою мова йти не може», - наголосив він. Йдеться про статус та умови перебування Чорноморської флотії РФ на території України, параметри її поділу, взаємні розрахунки, пов'язані з поділом флотії та її перебуванням на території України.

Ці угоди були підписані 28 травня 1997 року в Києві тодішнім прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком.

Ратифікація угод щодо Чорноморської флотії буде одним з найперших питань, винесених на розгляд ВР України після розв'язання проблеми вступу України до міжпарламентської асамблеї країн СНД, повідомив перший заступник голови ВР Адам Мартинюк. При цьому він не виключив, що чорноморські угоди будуть «більш складною і затяжною проблемою», ніж проблема вступу до МПА.

Шахтарі вимагають розслідування причин самоспалення

Із заявою до сороковин від дня загибелі Олександра Михалевича, 35-річного забійника шахти, який відважився на самоспалення в ході 5-місячного пікетування Луганської адміністрації, виступила громадськість Луганщини. Люди вимагають від Президента України, Кабінету Міністрів, а також депутатів провести розслідування злочину щодо Олександра Михалевича, доведеного до самоспалення, зняти з посад керівників області, директора шахти, покарати винних у застосуванні проти шахтарів сил спецрозділу „Беркут”.

Олександр Мороз про вибори і Степана Бандеру

Провідник Соціалістичної партії України і голова парламентського Комітету з питань агропромислового комплексу Олександр Мороз провів прес-конференцію в Червонограді виключно для місцевих журналістів. Він підкреслив, що перебуває на Львівщині перш за все як кандидат у Президенти на майбутніх виборах. Олександр Мороз заявив, що розглядає себе як найкращого кандидата на цю посаду, позаяк Леонід Кучма себе дискредитував, а Олександр Ткаченко шонайшвидше кандидує не буде. У зв'язку із 70-річчям ОУН у Олександра Мороза запитали про його ставлення до увічнення пам'яті Степана Бандери. Він відповів, що з цієї проблемою слід звертатися до ЮНЕСКО, а українська держава, на його думку, нічого не має до цієї проблеми.

Прес-центр Політради Соціалістичної партії зажадав від редакції газети „День” спростування статті Юрія Тимчука „Мороз у Львові стає правим” („День”, 4.02.99), у якій стверджувалося, що Олександр Мороз порекомендував львів'янам звернутися у ЮНЕСКО з пропозицією святкувати ювілей Степана Бандери та УПА на міжнародному рівні. Як ствер-

джує прес-центр Політради СПУ, насправді на запитання, чи доцільно було б на честь 90-річчя С. Бандери указом Президента присвоїти йому звання героя України, Олександр Мороз відповів наступне: „Бандера не об'єднує суспільство, і хай йому оцінку дасть ЮНЕСКО ... подайте пропозицію до ЮНЕСКО, ... і тоді побачимо, чи хтось захоче відзначити його ювілей.”

Парламент розглядатиме питання про арешт П. Лазаренка

На сесії Верховної Ради голова Комітету з питань регламенту, депутатської етики і організації роботи ВР Віктор Омельч (фракція „Громада”) повідомив, що 4 лютого на засіданні комітету було вирішено повернути Генеральній прокуратурі подання до ВР щодо надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності і арешт народного депутата Павла Лазаренка. Такі дії він пояснив не підготовленістю документів.

Відповідаючи на звинувачення у необ'єктивності й упередженості, що пролунали з боку Наталії Вітренко (Прогресивна Соціалістична партія України), Віктор Омельч зауважив: „Я не дам внести жодного питання на розгляд сесії, якщо воно як слід не підготовлене”. ВР дала доручення комітетові не пізніше 17 лютого підготувати і винести на розгляд сесії питання про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності і арешт народного депутата України Павла Лазаренка.

Новий морський порт в Очакові

Новий недержавний морський порт відкрився в місті Очакові Миколаївської області. Його засновниками стали судноплавна компанія «НІЕС О» і АТ «Дніпробугводбуд», котрі взяли в користування у держави на 25 років водні акваторії та підхідний канал. Розпочато прийом малотоннажних суден (перевантажування цитрусових, чаю, в перспективі - великої рогатої худоби, зернових, контейнерів), а також оголошено про відкриття щотижневої пасажирської лінії за маршрутом «Очаків-Стамбул-Очаків».

Конституційний суд не прийняв подання 158 депутатів

Конституційний суд не прийняв до розгляду подання 158 народних депутатів про внесення змін до Конституції, які передбачають, зокрема, скасування інституту президентства. Голова Конституційного суду Іван Тимченко у посланні до Верховної Ради зауважив, що надіслані до суду документи не відповідають законам „Про Конституційний суд”, 156-й статті Конституції та рішенням Конституційного суду від 9 червня 1998 року. Іван Тимченко звернув увагу депутатів на те, що в поданні Верховної Ради, яке підписали 158 депутатів, пропонується внести зміни до 154-ої та 156-ої статей Конституції, а такі пропозиції мають підтримати і підписати не менш як 300 депутатів.

За інформаціями УНІАН та УНІАР.

ТІЛЬКИ ФАКТ

На 16-го лютого призначене чергове засідання суду за позовом голови КУН Ярослави Стецько проти лідера Компартії України Петра Симоненка про захист честі й гідності.

Керівництво Красноярського краю погодилося на зменшення ціни за зберігання відходів ядерного палива. Для вивезення відходів з України до Красноярського краю потрібно 105 млн. доларів США.

Два з половиною мільйони гривень заборгувала Львівська залізниця своїм працівникам. Середній термін заборгованості із платні становить півтора місяці.

Леонід Кучма дав доручення міністерству фінансів щодо першочергового фінансування виплат заробітної плати шахтарям.

Національний банк України проголосив новий валютний коридор на 1999 рік - він окреслюється в межах 3,4- 4,6 грн. за долар.

Криза в атомній енергетиці загрожувє національній безпеці України, заявили у зверненні до керівництва країни 28 фахівців-ядерників.

Ще один літак виробництва заводу імені Антонова розбився в Анголі. За повідомленням місцевого радіо, ніхто не загинув. Кілька днів тому в Анголі розбився Ан-12. Тоді загинуло 28 осіб.

Постановою Кабінету міністрів України надана можливість громадянам придбати автомобіль в кредит на 5 років. Перший внесок становить 25 відсотків вартості авта.

Європейська комісія і Рада Європи почали реалізацію програми боротьби з корупцією у Східній Європі, у тому числі Україні та Росії. Програма „Спрут-2” має бюджет майже 2,5 мільярди євро і розрахована на два роки.

Міністр закордонних справ Ізраїлю Аріель Шарон, офіційний візит якого в Україну був запланований на 9 лютого, потрапив у шляхову пригоду, повертаючись з похорону короля Йорданії Гусейна.

Будівництво храму Української єпархії Вірменської Апостольської церкви починається у Харкові, храм буде відкрито у 2001 році.

У Києві відзначатиметься день св. Валентина як день любови, доброти, соціальної терпимости.

У київському готелі „Україна” спалахнула пожежа. Хоча загасити вогонь вдалося швидко, довелося евакуувати 50 мешканців готелю. Номер, де виникла пожежа, орендував Український промисловий фінансовий концерн „Славутич”.

Лідери Народно-демократичної партії Анатолій Матвієнко і Ліберальної партії Володимир Щербань оприлюднили підписаний ними протокол намірів про політичне співробітництво, один із пунктів якого є висунення і підтримка спільного кандидата на президента України.

Наскільки плідною...

(Закінчення зі стор. 1)

України. Водночас, за його словами, американські партнери також винні, бо почали співпрацю «невідомо з ким». Як раніше повідомляли інформаційні агентства з України, засідання Ради директорів МВФ заплановано на кінець лютого, таким чином, вже в березні Україна може отримати черговий транш МВФ, а також ряд кредитів від Світового банку, головною умовою отримання яких є продовження співпраці України з МВФ.

Під час зустрічі Прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка з державним секретарем США Меделин Олбрайт обговорювались проблеми, що виникли при реалізації в Україні проєктів американських компаній. Як повідомив Президент Українського союзу підприємців і промисловців Анатолій Кінах, якщо проблеми 9 компаній не будуть найближчим часом вирішені, то американські інвестиції в Україну можуть бути обмеженими.

Проблеми виникли переважно через бюрократичний апарат і податкову систему, і зараз владні структури працюють над їх вирішенням.

Віце-президент УСПП Олександр Шніпко повідомив, що кількість підприємств, створених в Україні за участю американських інвесторів, за 1998 рік збільшилася з 823 до 962. Загальний обсяг інвестицій за цей період збільшився з 261,6 мільйонів доларів США у 1997 році до 385 мільйонів доларів у 1998 році. За словами О.Шніпка, не можна категорично заявляти, що немає умов для роботи, тому що більшість компаній прийшли на Україну, пристосувалися до наших умов і спокійно працюють. При цьому проблемними визначені лише 9 проєктів, тобто менше одного відсотка існуючих.

Серед компаній, що знаходяться зараз у компетенції судових органів України, — «Ар Енд Джей Трейдінг», «Гранд Готель», «Скоуп Тревел», «Піонер Хай-Бред Інтернешнл Інк», «Тала Радіо». Для них об'єктивно відсутня можливість безпосереднього втручання в процес врегулювання проблем. Вирішення проблем решти чотирьох компаній -

«Елласнт Київ», «Дженерейшн Юкрейн», «Перехід Мідія», «Фрідом Фарм Інтернешнл» дійсно можливе шляхом адміністративного втручання органів виконавчої влади.

Нагадаємо, що 20 січня поточного року віце-прем'єр-міністр Сергій Тигипко доручив Національній агенції з питань розвитку та європейської інтеграції, МЗЕСторгу, МЗС терміново провести додаткове обговорення з американською стороною питання виключення з переліку «проблемних» тих компаній, які скористалися своїм правом вирішення проблем у судовому порядку. На сьогодні це питання ще не вирішено.

Керівництво Українського союзу підприємців і промисловців на чолі з Президентом Анатолієм Кінахом провело зустріч з представниками іноземних компаній, які працюють в Україні. Серед них «Кока Кола», Мак Доналдз, «Tasac», «Деу», «Моторола», «Проктер енд Гембл» та іншими. Під час зустрічі обговорювались умови ведення бізнесу в Україні, питання, пов'язані з інвестиціями, приватизацією.

За словами Анатолія Кінаха, зараз, як ніколи, важливо працювати над створенням умов для співробітництва. «Сьогодні ми розуміємо, що проблеми існують переважно внутрішні. Нас хвилює високий рівень бюрократії та корупції у структурах влади. Не менш важливе завдання адміністративної реформи. Повинен бути взаємний, рівноправний діалог влади і бізнесу», - зазначив А. Кінах. Перша зустріч мала ознайомчий характер. Плянується, що подібні зустрічі будуть постійними і більш конкретними.

Президент УСПП Анатолій Кінах переконаний у необхідності перегляду податкових пільг, необхідності відрхувань у Іноваційний фонд та інші фонди. Анатолій Кінах пропонує скоротити число пільг за службовими ознаками, тобто для транспортників, податківців, комунальників. Він задоволений тим, що Верховна Рада відхилила два Укази Президента щодо змін у оподаткуванні прибутку підприємств і змін до Закону про ПДВ. За словами Анатолія Кінаха, механізм, що встановлюють ці Укази, ще більше дошкулів би підприємцям.

(УНІАР, УНІАН).

ВИСЛОВІМ СВОЮ ПІДДЕРЖКУ УКРАЇНИ

У четвер, 18 лютого, Державний департамент США розглядатиме питання подальшої допомоги Україні за програмою розширеного фінансування Міжнародного Валютного Фонду. Щоб підтримати таку допомогу, Україна повинна довести, що вона робить поступ у сфері економічних реформ та у поліпшенні клімату для інвесторів. Бо якщо ні — то американська допомога Україні на біжучий рік буде знижена наполовину.

Кожен з нас може допомогти, висловивши свою стурбованість щодо статусу сертифікації України. Ми можемо писати листи до американських урядовців з проханням поцікавитись дійсним станом справ в Україні та закликати Державного секретаря Меделин Олбрайт дати Україні позитивну сертифікацію. Залучіть до цієї акції Ваших сусідів і друзів. Часу залишилось мало. Сертифікація має бути в Конгресі вже 18 ЛЮТОГО.

Нижче подаємо зразок листа до законодавців:

I am deeply concerned that the certification for Ukraine, required by FY Foreign Aid Act, may not be granted and the much needed aid to Ukraine will be withheld. It is very important that the United States, having established a strategic partnership with Ukraine, demonstrate through its program that we support Ukraine's reform efforts and want stability and peace in the region.

If the United States fails to grant certification for Ukraine, it will be a signal that we are no longer interested in a partnership with Ukraine and that we are abandoning a nation which Poland, Hungary, and other Central European countries want very much to succeed and to remain a Western

ally, especially now in the face of increasing attempts in Russia to reconstitute a Soviet-type union. This is the first step towards reestablishing Russian hegemony in the region. Certification is necessary to encourage Ukraine's efforts for continued reforms, democracy, rule of law, and forging even closer relations with the West.

Please convey the vital importance of certification for Ukraine to Secretary Albright before February 18, 1999. We in the Ukrainian diaspora care very much about a free, democratic Ukraine, and we know you want to see democracy thrive in Ukraine, as well.

Thank you for your support in this matter... it is truly critical now.

АМЕРИКА І СВІТ

Фабрика Форда знову працює

ДІРБОРН, Миш. - На початку цього тижня комплекс автомобільного підприємства Форда у Рівер Руж знову відкрито після односторонньої перерви, спричиненої вибухом, у котрому загинуло дві особи. Досі 14 осіб далі перебувають у лікарні з пораненнями, котрих зазнали під час згаданого вибуху в понеділок, 1 лютого. З них 11 знаходяться в критичному стані, двоє у тяжкому, а одна особа в доброму. Стейтовий інспектор заявив, що вибух стався через згромадження газу в середині одного з казанів у кочегарці. У фабриках згаданого комплексу виробляли авта - Мас-тенс, а також мотори та різні інші частини, що їх уживають у 16 із 20 фордівських монтажних фабрик у Північній Америці. Цей 1,100-акровий комплекс колись творив найбільше у світі автомобільне виробництво.

Північна Корея може бути загрозою для США

ВАШІНГТОН. - Минулого тижня Джордж Тенет, директор Сі-Ай-Ей, заявив Конгресові, що Північна Корея є на межі удосконалення балістичної ракети, котрою зможе досягнути США. Виявляється, що комуністичний уряд Північної Кореї в таємниці намагається випродувати ядерну зброю та збільшити засяг своїх балістичних ракет. Наполегливість північних корейців у цій ділянці є великою несподіванкою для американської розвідки. Перевіряючи загрозу для американської країнової безпеки, Дж.Тенет підкреслив перед законодавцями, що Північна Корея працює над новою генерацією ракет, які незабаром „зможуть доставляти бомбовий вантаж до берегів США“.

Незавважений день народження

МОСКВА. - Хворий та залишений своїми колишніми прибічниками російський президент Борис Єльцин у підмосковній урядовій санаторії Барвіха без будь-якого розголосу відсвяткував у понеділок, 1 лютого, свій 68-ий день народження. Поздоровити його прийшли тільки голова Російської Православної Церкви, Патріярх Алексій II, довгорічний союзник Б. Єльцина, прем'єр-міністр Євгеній Прімаков і керівник президентського штабу Ніколай Бордюжа. В основному, цей для нього важливий день пройшов незавваженим ні пресою, ні опозицією, ані пересічними громадянами. Два дні після того пресове агентство „Ассошієтед Пресс“ повідомило, що російський президент Борис Єльцин, видужуючи від виразки шлунка, у середу, 3 лютого, перший раз у цьому році відвідав своє кремлівське бюро. Під час свого перебування він встиг звільнити чотирьох дорадників і прийняти зумовлену здоров'ям резигнацію головного прокуратора країни Юрія Скуратова.

Іранців вишколюють у Росії

ТЕГРАН, Іран. - Пресове агентство Ройтерс інформує, що Іран набирає інженерів, яких будуть вишколювати в Москві, щоб вони могли працювати на іранській атомно-електричній станції у Бушегр. Все це кілька тижнів після того, як Вашингтон усіма можливими засобами намагається переконати Москву припинити ядерну співпрацю з Теграном. В оголошеннях Іранської організації енергетики в газетах Теграну зазначається, що потрібно 225 інженерів для управління 1,000 мегаватного реактора, котрий будують російські інженери на побережжі Перської затоки.

Канадські провінції, крім Квебеку, дійшли згоди з Оттавою

ТОРОНТО. - Нова угода мала своїм завданням скріпити національну єдність, баянсуючи владу між федеральним і провінційними урядами, але у висліді знову ізолювала Квебек від решти країни. Минулого тижня на засіданні у приватній резиденції прем'єр-міністра Жана Кретієна в Оттаві провідники дев'яток провінцій і двох територій погодились на трирічне адміністративне улаштування, згідно з яким федеральний уряд погодився не вводити нових соціальних програм, крім Квебеку, якщо більшість провінцій перше погодиться їх прийняти. Федеральний уряд також погодився, що будь-які нові програми, котрі відносяться до здоров'я, освіти чи інших соціальних пільг, будуть вводитися з фінансуванням федерального уряду. Провідники Квебеку вірили, що вони зможуть прийняти пропозиції Оттави, що вказувало б на готовість Квебеку, після кількох спроб відокремлення, залишитися в Канаді. Однак квебекський прем'єр Люсієн Бушар вважає, що федеральний уряд відкинув важливу точку, згідно з якою дозволялося б провінціям вийти з державних програм, але прийняти призначені державні гроші, якщо згадані програми замінили б місцевими програмами з подібною метою та стандартами.

Іран протестує

ТЕГРАН, Іран. - Пресове агентство Ройтерс інформує, що Камал Харразі, міністер закордонних справ Ірану, заявив, що Іран ні в якому разі не толеруватиме американської військової бази у сусідньому Азербайджані. При тому він підкреслив, що своє невдоволення в цій справі Іран „висловив офіційним чинникам Азербайджану. Все це у наслідок того, що минулого місяця один із дорадників азербайджанського президента Гайдара Алієва сказав, що Азербайджан хотів би мати на своїй території американську військову базу для протистояння, на його думку, загрози азербайджанській незалежності з боку Росії. Президент Г. Алієв сказав, що негайно плянів про присутність чужої військової бази в нього немає, але не виключив такої можливості.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу
\$40.00 річно, на півроку - \$25.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати
поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор — Раїса Галешко

Редактори: Ольга Кузьмівич, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто
Верстка — Павло Стокотельний;

Реклама і оголошення — Марія Шепарович. Адміністратор — Володимир Гончарик.

Україна і Африка: історичні паралелі

Як уже повідомлялося, наприкінці минулого року відбулася триденна візита міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка до Південно-Африканської Республіки. Це вперше в історії дві такі далекі одна від одної, такі різні країни зустрілися віч-на-віч. Але чому ж — різні? Якби в оцю мить ми оглянулися на колючі терни край шляхів обох народів, на кривди, заподіяні їм, і якби скрушно зітхнули: „Нещасний нарід!“, то нелегко було б здогадатися, про кого йдеться — про африканців чи українців. Ті й ті однаково довго — понад триста літ — і однаково вперто йшли до незалежності, до волі на своїй рідній землі, і майже водночас прийшли. Так самісінько над двадцятьма мільйонами чорних у Південній Африці панувало п'ять мільйонів білих, як над п'ятдесятьма мільйонами українців — „старший брат“.

Втім, як заглибитися у паралелі і порівняння, то дістанемо односторонній висновок, що білі, добровільно відійшовши від влади над чорними, залишили по собі набагато кращий економічний і культурний спадок, аніж комуністичний режим в Україні після себе. Де Клерк, останній білий президент і лідер південно-африканської Національної партії, заініціював радикальні реформи, які дозволили легалізувати Африканський Національний Конгрес, революційну партію чорної більшості, і звільнити з в'язниці її популярного лідера Нельсона Манделу. Білий уряд передав корінному населенню впорядковану, ефективну промисловість, розвинене сільське господарство, модерну освітню систему, квітучі міста.

За довгі роки тремної неволі — у цьому Н. Мандела схожий на нашого Левка Лук'яненка — стихійний бунтар—правдолюбець пететворився на розумного, дфалекоглядного, відповідального за свої слова і вчинки політика. Ставши, у висліді перших в Південній САфріці загальних демократичних виборів, президентом, він закликає свій народ не руйнувати досягнення білих, а зберігти все корисне і примножувати його. Певна річ, для Н. Мандели праці вистачає — він хоче покласти край неграмотності серед молоді, безробіттю, культурній відсталості аборигенів.

І все ж ці завдання легші, ніж ті, що стоять сьогодні перед Україною — її треба буде набагато довше лікувати від згубних експериментів тоталітаризму. Зруйновано щось більше, ніж економіка, ніж господарство — зруйноване почуття господаря власної землі. Живучи на „рідній не своїй землі“, українці відстали не тільки від розвинутих країн, але від самих себе, від своєї первісної національної енергії. Хіба це не різниця — до своєї перемоги у виборах Н. Мандела, на догоду своєму партнерові, лідерові південно-африканських комуністів Джо Слоу, обстоював „соціалістичний вибір“ і ледве не колгоспи. Однак коли переміг, то пальцем не зачепив ринкової економіки. В Україні ж тим часом ринкові реформи йдуть як мокре горить, і до „соціалізму“ все ще ближче, ніж до ринку, і сам голова Верховної Ради, позичивши в Сірка очі, впевняє, що колгоспна система — „найпрогресивніша“.

Було, було про що говорити міністрові Тарасюкові з президентом Манделою. ПАР тепер головує у світовому Русі Неприєднання, цей рух має значний вплив в ООН і міг би посприяти Україні, яка тепер кандидує у непостійні члени Ради Безпеки. Принагідно міністер Тарасюк вручив Манделі орден Ярослава Мудрого, яким визначного африканця нагородив Президент Кучма. То нехай же з цієї мурдої нагороди почнеться й мудре співробітництво між двома країнами, що подібні своєю історією, мов рідні сестри.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про зраду найкращого приятеля — книжки

Хто це колись сказав, що книжка — це найкращий приятель людини? На тему книжок та їхнього читання можемо знайти десятки різних гарних висловів чи приповідок, а всі вони доказують, що книжка від винаходу друку, це справді незаступима товаришка життя кожної інтелігентної людини. А коли книжка має ще більше значення? Тоді, коли виконує своє завдання, а це розбуджує інтелект, даючи читачеві сполучення приємності із знанням та ознайомленням із чимось новим. Недарма у нас так часто цитують, що „книги — це морська глибина...“

І ось після такого вступу мусить прийти причина його, яку мені, як завжди у моїх фейлетонах, насунуло просто сьогоднішнє життя. Бо якось у ньому щораз менше місця на книжку та її читання, щораз менше їх тут по-являється і здається щораз менше є таких, що їх читають. Правда, у розмові відомого науковця і літератора Миколи Мушинки із редактором „Українського слова“ у Києві читаємо, про те, як відносно багато по-являється в Україні книжок і то звичайно накладами авторів, або відомих інституцій як НТШ, чи Інституту народознавства, але знаємо як важко іде їхня розпродажа і там і серед нас. На це є різні причини, в Україні, книгарні переповнені російськими книжками, а транспорт книг до нас не є легкий та книгарень обмаль.

Чи уявляєте мої любі читачі, що в цілому українському Нью Йорку і те саме в Ньюарку немає однієї справді української книгарні, а у крамницях, що продають український товар, декілька їх ховається десь за вишивками і керамікою?

Навіть мала книгозбірня, що її пригорнуло наше видавництво, поволі ліквідується. Коли тепер шукаєте за якоюсь книжкою, радять вам писати до Едмонтону, або до Торонто, а це так складно. І тут саме насувається питання: чи це брак читачів, чи брак книжок, чи, може, справді наша українська книжка зрадила нас читачів через складні обставини, які тепер завітало і в Україні, і в діаспорі? А може ми, а передусім молодші за нас, є такими зрадниками? Бо, скажіть, так з рукою на серці, скільки знаєте молодих українців, що читають українські книжки, якщо взагалі читають?

Певне, їх в Україні таки мусить бути більше, тому що там ще не панує так всевладно Інтернет та стрічки „сі-ді“ із текстами книжок, зате, однак, як пише М. Мушинка, щораз більша русифікація. А тут і купити важко, і читати важко.

Ми стараємося на сторінках нашого тижневика давати інформації про усі нові видання, що доходять до наших рук, але часто бракує адреси, де можна цю книжку купити і бракує ціни. А без того годі найти покупця. І десь ці нові книжки ховаються по бібліотеках університетів, інститутів чи наукових товариств, та треба бути вже справді наполегливим читачем, щоб шукати за тими новими виданнями, що появилися або і за ранішими, що ніколи не втратили своєї актуальності.

То як, отже, із тим „найкращим приятелем“, що пробуджує наш інтелект і дає приємність та ширше знання? Може, таки ми його зраджуємо?

О-КА

Документальний фільм про сталінський терор

Цього березня буде висвітлено документальний фільм „Вкрадені роки“ на телевізійній програмі Громадської служби передач (PBS). Фільм, який розглядає сталінський терор очима 11 жертв, що вижили, виготовлений Блеквелл корпорацією та Еванс-МекКен групою, у співпраці з відділом освітнього телебачення Південної Кароліни. Вступ до цього одногодного фільму підготував відомий історик Роберт Конквест, а сама історія фільму

му проілюстрована архівними плівками і знімками з урядових архівів, музеїв і приватних збірок, досі невідомих на Заході. У фільмі представлено надзвичайні мистецькі праці одного із тих, що пережили сталінський ГУЛАГ — Ніколая Гетмана.

Фільм буде висвітлено у четвер, 4 березня 1999 року, в 10:00 год. вечора (ЕТ) східного часу на програмі Громадської служби передач (PBS). страждали і вмирали мільйони невинних українців.

Кого, що і як представляли жінки-політики з України?

Зустріч з депутатами Верховної Ради України в Нью Йорку викликала різні почуття

29 січня 1999 року в Генеральному консульстві України в Нью Йорку відбулась зустріч з делегацією професійних жінок України, яка перебувала в США.

Спонзорувала цю поїздку некомерційна організація „Проект Гармонія“, яка займається професійними та культурно-освітніми зв'язками між державами колишнього СРСР і Америки. Вже 3.5 роки професійні люди з України мають можливість приїжджати до США, щоб набувати досвіду та розвивати економічні, культурні та освітні відносини між нашими державами.

Генеральний консул України Юрій

Богаєвський тепло привітав гостей — депутатів Верховної Ради України Наталію Лимар, яка представляє Прогресивну Соціалістичну Партію, Наталію Донець — представника фракції „Громада“ та Ірину Белоусову, яка належить до Партії Зелених. До складу делегації входять також завідувача Секретаріатом Верховної Ради України Раїса Логвиненко, консультант Відділу міжпарламентських зв'язків Верховної Ради Раїса Саснко та три журналістки — кореспонденти газет „Независимость“, „День“ та „Служби новин“ українського телебачення. Перекладачем була Анна Борисова зі Львова.

(Закінчення на стор. 11)

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

О. Тритяк в редакції „Свободи”.

Другий Міжнародний конкурс українських дітей „Природа і ми” закінчився успішно, взяли в ньому участь 693 учасники, з яких 122 отримало нагороди. Минулі не-славні роки залишили гірку екологічну спадщину в Україні, і саме новим поколінням доведеться „лікувати” природу. Ініціаторка і душа цього другого з черги конкурсів, що його влаштовує Союз Українок Америки, Ольга Тритяк заходить до нашої редакції із книжечкою, що появилася на закінчення конкурсу, та великим альбомом світлин з її відвідин України — для власноручного передання нагород і книжечки першунам.

— Це вже другий конкурс, який я, як заступниця голови СУА, про-ревела, — розпочала розмову Ольга Тритяк. — І мушу сама признати, що з повним успіхом. Перший був у 1995 році під кли-чем „Рік родини”, отже, тепер я мала вже певний досвід, який мені придався у цій праці. При-тому для виготовлення книжечки я мала цілий гурт помічників, у ній повні списки учасників, що пи-сали так українською, як і англій-ською мовами. Майже сім соток учасників — то не що-будь, і шко-дую лише, що не мала можливос-ти помістити в книжечці усі наго-роджені твори. В Україні майже кожна школа має екологічний гурток, — продовжує О. Тритяк. — Отже, тема „Природа і ми” була для них особливо близькою. А тут гляньте на світлини — це із роздання нагород в поодиноких школах. Яка це була радість і як святочно все це проходило. Мушу підкреслити, що учителі в Україні віддають своїм учням справді все, що можуть, і радіють широко їхніми успіхами. Я бачила це, як переда-ла нагороди.

Щоб діти України берегли природу

— Чи крім цього великого альбому із світлинами та ва-шим звітним на конвенцію СУА, що відбудеться у травні, ви при-збирали багато доказів про у-спіх вашого діла?

— Відгук на конкурс був несподівано широким. Тут декіль-ка листів, шкільних газеток і при-мірник книжечки, яку ми випусти-ли. У мене багато листів, з яких я справді горда, що цей конкурс був так вдалий. Я маю своєрідне вдо-волення, що можна в такий спосіб багато допомогти, і надіюся, що в бюджеті СУА буде призначена пев-на сума, щоб продовжувати такі конкурси і на майбутнє. Цим ра-зом було призначено учасникам конкурсу 122 нагороди у спецшко-лах-інтернатах — 78, все на за-гальну суму 3,105 дол., яку зібрано серед щедрих жертводавців. Ми їхній список помістили у книжечці „Природа і ми”.

— Чи ви вже маєте ідею на черговий конкурс?

— У листах з України є різні думки та пропозиції, зокрема бага-то пишуть про боротьбу з алького-лізмом, курінням, про збереження природи. Але деякі із запропонова-них тем обмежують участь у кон-курсі старших дітей, а ми б хотіли мати нагоду втягнути усіх — і мо-лодших, і незрячих та глухих, щоб не було між дітьми різниці чи по-чуття упослідження.

— Чи можете нам пояснити чому ці конкурси проходять тіль-ки за ініціативою Союзу Украї-нок Америки? Знаємо, що долею дітей в Україні активно цікав-ляться також інші наші органі-зації. Чому не співпрацює з вами ККДУ чи „Організація для слі-пих”, чи ЗУАДК, чи інші наші ор-ганізації? Чому у нас кожна май-же організація працює на „влас-ну руку”, а не разом?

— На жаль, я не вмію вам на це питання відповісти. Але всі вдячні за нашу працю. Ось погляньте на лист з Криму: „...Добре, що прово-дите такі конкурси на такому рів-ні, так прекрасно зорганізовані, бо ж даєте крила дітям, а то так по-трібно, щоб дітей вчасно підтрима-ти, підштовхнути, а далі вони самі полетять, наші орлята...”

Отож, хай летять!

О. Кузьмович

Учасники конкурсу з Першої Української гімназії в Миколаєві. Посередині О. Тритяк.

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи”

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ: тіньова сторона

Виступаючи минулого тижня на колегії Української податкової адміні-страції, Президент України Леонід Кучма сказав буквально таке: **якби нині він був директором підприємства, то також всіма можливими за-собами ухилився б від сплати по-датків**. Визнання, звичайно, промо-висте: попри свою парадоксальність і гіперболічність, воно висвітлює ни-нішню економічну дійсність, зайвий раз доводячи абсурдність вітчизняної системи оподаткування.

Не заглиблюючись у саму систе-му, яка складається із десятків різ-них податків та податкових зборів, варто наголосити на суто фіскальних її принципах. Українські урядовці, які готували і пропонували проєкти по-даткових законів, і законодавці Вер-ховної Ради, які їх ухвалювали, керу-валися одним орієнтиром: будь-що наповнити державний бюджет. І ста-ли на зовні простий, але глибоко хи-бний шлях — вирішили збільшувати норму податку, замість того, щоб збільшувати його масу, зменшуючи ту саму норму. А це веде до того, що у виробника відбирається практично весь прибуток і навіть понад те. Наве-ду простий приклад: наша редакція має сплатити податок на додану вар-тість (іншими словами, податок з продажу — це 20(!) відсотків продаж-ної ціни товару) від кількості примір-ників, незалежно від того, продані вони чи ні. І в житті нерідко трапля-ється так, що товару не продано, до-ходу немає, а виробник податок має сплачувати. З чого?

Таких парадоксів можна навести безліч. Тому виробник не має іншого виходу: або платити і збанкрутувати, або ухилившись від сплати податків, ховаючись в тінь. Реакція влади на це — посилення репресій через збільшен-ня чисельності силових структур (чисельність міліції сьогодні переви-щує чисельність Збройних Сил Украї-ни), роздування складу та розширен-ня повноважень податкової адміні-страції, на що витрачаються додатко-ві кошти (і неمالі!) все ж з того по-рожного бюджету. Ось саме це і мав на увазі Президент Л. Кучма, говоря-чи, що також уникав би сплачувати податки, якби був директором під-приємства. Бо законотворчий ви-робник в Україні просто приречений на загибель.

Таким чином, незграбна економіч-на політика Української держави в особі її законодавчої і виконавчої гі-лок влади, зокрема податкова систе-ма, яка не стимулює, а пригнічує ви-робництво, заганняють національну економіку в тінь. Не йдеться тут про організовану злочинність, яка тільки й діє в тіньовій економіці (це окрема тема), а йдеться про цілком нормаль-ного українського виробника, який змушений ненормально ховатися в тінь через безвихідь, створену вла-дою. Безумовно ж, це створює спри-ятливе середовище для існування ма-фіозних структур, корупції та органі-зованої злочинності: і ускладнює бо-ротьбу з ними.

Недавно у Києві під егідою Центру ринкових реформ та Фонду Фрідріха

Еберта (Німеччина) відбулася диску-сія на тему „Тіньова економіка і дер-жавна політика: суперечливий вза-ємозв'язок”, в якій взяли участь ві-домі українські економісти і політи-ки. Володимир Лановий — директор Центру ринкових реформ — навів такі цифри: за оцінками експертів, тіньова економіка в Україні сягає понад 60 відсотків внутрішнього валового продукту (ВВП). Іншими словами, якби врахувати тіньову економіку, то ВВП, який офіційно у 1998 році ста-новив 100–104 мільярди гривень, до-рівнював би 250 мільярдам. Чи варто говорити, що державний бюджет при цьому становив би не 30, а 65 мільяр-дів гривень? А це дозволило б підви-щити середній рівень пенсій з 60 до 140–150 грн.

Вимушене чи свідоме „ховання в тінь” вітчизняного виробника завдає величезної шкоди економіці в цілому. Нагромаджений капітал не вклада-ється у виробництво, а вкладається у нерухомість, коштовності, автомобі-лі. Або ще гірше — вкладається в за-рубіжні банки. Розрахунки між під-приємствами все більше проводяться на рівні товарообміну, тобто за допо-могою так званого бартеру, що ви-снажує економіку, рунує фінансову систему. Взаємна заборгованість під-приємств досягла астрономічної циф-ри — 125 мільярдів гривень. Внутрі-шній ринок наповнений закордонним непотрібом, якому створено стиму-люючі умови, на шкоду товарам ві-тчизняного виробництва. Закордонні кредити або проїдаються, або невідомо куди діваються, а Україну все більше засмоктує боргове болото. Уже сьогодні для обслуговування зо-внішнього боргу не вистачає доходної частини державного бюджету. Треба знову позичити, щоб заплатити про-центи за раніше взяту позичку. На-громаджуються борги, за які дове-деться розраховуватися землею та нерухомістю, або ще гірше — які бу-дуть залишені у спадок майбутнім поколінням.

Не дивно, що Україна має про себе непривабливу оцінку у світі — як краі-на з нестабільною економікою, не-сприятливим інвестиційним кліма-том, неперебачуваним і суперечли-вим законодавством. Минулого року вона за сукупним показником транс-формаційних процесів посідала 15-те місце серед 17 країн Центрально-Східної Європи: після неї йдуть тільки Боснія та Білорусь (дані Transition Report). Надзвичайно низь-кий рівень інтегрованості України в світову економіку: серед 27 постсоці-ялістичних країн вона за цим показ-ником перебуває на 23-му місці, випе-реджаючи лише Узбекистан, Туркме-нію, Білорусь і Таджикистан (Central European Economic Review). І це при-тому, що, за оцінками європейських експертів, Україна з її природними ба-гатствами та розвинутим промисло-вим і аграрним секторами в 1992 році мала найкращі серед колишніх союз-них республік стартові можливості.

Все це навіює песимістичні розду-ми. За політичними іграми, за псев-

(Закінчення на стор. 17)

ВІДЗНАЧЕННЯ 22 СІЧНЯ В УКРАЇНІ І В СВІТІ

Відзначення Дня Незалежності у Торонто

З ініціативи місцевого Комітету Українців Канади під проводом Марії Шкамбари наша спільнота гідно відзначила річницю проголошення Незалежності і Самостійності України спільною трапезою в Українському Культурному Центрі при вулиці Крісті, Торонто. Святкування це звеличав своєю присутністю та головною промовою високопреосвященний Владика, помічник глави УКЦ в Україні Кир Любомир Гузар. Свято відкрила М. Шкамбара, а програмою вміло вела п. Грох. Гостя з України тепло представив владика Корнилій Пасічний, ЧСВВ, вітаючи при тому також заслуженого Владика емерита Кир Ізидора Борецького.

Достойний гість – це відносно молода людина, 1933 року народження, здобув він високу освіту на Заході, в Америці і Римі, завершуючи її докторатом філософії у Римі. Він є монах-студит, знаменитий проповідник і промовець.

– Приємно бути у спільноті, яка так широко плекає традиції 22-го Січня, Дня Незалежності і Самостійності та Соборності, себто єдності всієї України, – розпочав голова УКЦ. – Недавно відбувся Собор всіх єпархій в Україні також дав вираз єдності. Після нещасливої повені на Закарпатті український народ ще раз виявив свою єдність. Помимо всіх поділів, ми відчуваємо, що ми є один народ.

Нашим національним обов'язком, – підкреслив високий гість, – є оживити стан Церкви в Україні. Ми знаємо, які глибокі рани завдав нашим людям большевизм. А що ж хочемо досягнути? Євангеліза-

цію. Це не значить, щоб все було греко-католицьке, але щоб всі почували ідеї Христа. В Україні є тепер визнаних урядом держави 67 різних релігій чи конфесій. Щось як в Америці. Тому там є трудний і скрутний поділ. Рівень релігійного знання низький. Половина населення України ще не хрещена. Через відомі обставини духовенство слабо підготоване, але багато є добрих і ревних. Суспільство просякнуте старою ідеологією. Що робимо? – питає владика. – Треба працювати, не шукаючи привілеїв Церкви, а допомагати людям зберегти незалежність на довгі роки. Підвищити кваліфікації духовенства, підготувати катехитів для дітей і дорослих. Творити і втримувати християнські освітні організації молоді і дорослих, католицькі школи, ліцеї, Богословську Академію, визнання державою духовних семінарій, капелянів. Хочемо представити державі християнську альтернативу, християнське бачення світу в політиці, науці, економіці, екології тощо.

Оце приблизно декілька думок – здорових, вагомих, державницьких і соборних, які я зміг запам'ятати з промови Владика Любомира Гузара з України.

Свято Незалежності в Торонто було також прикрашене мистецьким співом нашого славного тріо „Срібний передзвін” та молодим львівським бандуристом і співаком Олегом Созанським.

Д-р В. Соханівський

Січневі дати урочисто вшанували в Чикаго

Щороку, за почином Іллінойського Відділу Українського Конгресового Комітету Америки, ці великі січневі роковини, спадкоємницею яких є сучасна незалежність України, відзначає чикагська українська громада.

Цього року святкування відбулися в неділю, 24 січня, в залі Українського Культурного Осередку. Їх відкрив довголітній голова місцевого відділу УККА, інж. Орест Бараник. На святі були присутні Владика Михайл, ЧНІ, Єпископ української католицької єпархії св. о. Миколая, і Людмила Протасова, виконуюча обов'язки Генерального консула України в Чикаго.

Господарем свята був мгр Лука Костелина. Привітавши гостей і коротко сказавши про сутність січневих дат, він надав слово Л. Протасовій, яка повідомила, що указом Президента України Леоніда Кучми день 22 січня проголошено в Україні державним святом. Публіка прийняла цю вістку ентузіастичними оплесками.

Після молитви-коляди і благословення трапези, що їх провів Владика Михайл, мгр. Костелина представив гостей – маестра-графіка Богдана Сороку зі Львова, який матиме в Чикаго свою мистецьку виставку, та Віктора Герасименка і Наталю Литвиненко-Орлову з далекого Мурманська. Пані Наталя є головою Національно-культурної автономії українців

Мурманської області.

Головним доповідачем на святі-бенкеті був д-р Василь Маркус, редактор Енциклопедії Української Діаспори. Доповідь була глибоко продумана й охоплювала багато аспектів історичних подій, записаних в анналах нашої історії як Визвольні Змагання.

Після доповіді Іллінойський Відділ УККА нагородив почесними грамотами: керівника хору „Сурма” проф. Романа Андрушка, директора школи українознавства „Рідної Школи” Надію Людмилу Хойнацьку, ексективного директора Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” Богдана Ватрала і голову Контрольної комісії Іллінойського Відділу УККА Олега Каравана.

У мистецькій програмі виступала духовна оркестра під диригентурою Богдана Скавінського. Оперна співачка Леся Грабова (фортепіяновий супровід д-ра Катерини Кішки) заспівала декілька пісень. Відтак вона і Василь Матвій виграли арії Оксани та Андрія з опери „Запорожець за Дунаєм”, та арії Альфреда і Віолетти з опери Верді „Ля Травіята”.

На закінчення святкувань господар Л. Костелина подякував усім за участь, а присутні, в супроводі оркестри, заспівали національний гімн „Ще не вмерла Україна”.

І.Т.Г.

Україна постала перед світом незалежною і соборною

(Закінчення зі стор. 1)

їни — рік активного виконання дорученої Президентом України Леонідом Кучмою координуючої ролі у сфері зовнішніх зносин нашої держави.

Водночас, у минулому році особливого ритму набуло саме міжнародне життя. Згадаймо – 1998 рік став роком Іраку і Косово, роком ядерних амбіцій і фінансових потрясінь, з іншого боку – роком Північної Ірландії та Боснії і Герцеговини, роком заборони протипілотних мін і створення Міжнародного кримінального суду.

Роздумуючи над цими та іншими віхами пройденного року, він наголосив, що динаміка сучасного світу дарує нам рік не меншої активності. І в рік прийдешній Україна вступає, послідовно продовжуючи обраний курс.

Ще чіткішими стануть три основні складові діяльності зовнішньої політики України:

- розвиток двосторонніх міждержавних відносин;
- європейська та євроатлантична інтеграція;
- багатостороння дипломатія.

Двосторонні відносини – це, наперед, відносини з сусідами, у тому числі в прикордонній сфері, а також – зі стратегічно важливими партнерами, впливовими державами світу.

Інтеграція, зазначив Б. Тарасюк, означає:

– подальше політичне та інституційне зближення з ЕС та еволюційне просування до кінцевої мети – інтеграції України до Європейського союзу;

– адаптування українського законодавства до норм ЕС та Ради Європи;

– поглиблення відносин України з НАТО як впливовим чинником всеохоплюючої системи європейської стабільності та безпеки; і в цьому плані ми сподіваємось, що Вашингтонська зустріч Альянсу надасть нових імпульсів нашому співробітництву.

Як наголосив міністер закордонних справ, в рамках багатосторонньої дипломатії Україна працюватиме над суттєвим підвищенням її ролі в ООН, забезпеченням обрання непостійним членом РБ ООН. Надаватиме особливу увагу роботі в регіональних організаціях і форумах, а також в СНД реформування якої має бути завершено в цьому році.

Наша держава має намір продовжити активний пошук заходів довіри, мирного врегулювання конфліктів, участі у миротворчих операціях, безпекових режимах і контрольних механізмах.

Наприкінці зустрічі міністер привітав членів дипломатів з Новим роком, побажав їм злагоди у розвитку відносин між нашими державами.

Помер король Йорданії

(Продовження зі стор. 1)

ку, були необхідними для зміцнення його престолу. До тих останніх можна зачислити його рішення не входити до союзу під керівництвом США, котрий примусив іракського Саддама Гуссейна закінчити його п'ятимісячну окупацію Кувейту в 1991 році. А в 1967 році він зігнував приватні прохання Ізраїля стриматися і не приєднуватися до Єгипту і Сирії у війні проти нього. Ця помилка коштувала йому половини Єрусалиму та всієї території на західному березі ріки Йордан, яку його дід Абдулла здобув 1948-1949 року у війні проти Ізраїля. Однак після кожної невдачі король Гуссейн спробував знову відновлювати свою політичну рівновагу та обертати програші у свою користь. У 1994 році, з видимим невдоволен-

ням своїх арабських сусідів, він довершив те, чого не зміг здійснити його дід — мир з Ізраїлем, і назвав це „коронним досягненням” його правління. Стійкість, престиж і мир для Йорданії були великими здобутками Гуссейна, але це не завадило йому постійно шукати доріг для ширшого замирення на Близькому Сході. В ім'я цього минулого жовтня він встає з лікарняного ліжка міннесотської клініки Мейо, де перебував на лікуванні раку, що його в нього виявили ще у 1992 році, щоб допомогти зрушити з місця мирні переговори між Ізраїлем і палестинцями.

У половині січня 1999 року повертається з лікування до Йорданії, повний сподівань на видужання, але три тижні опісля мусить повернутися на дальше лікування. Лікарям не вдається зупинити нищівної хво-

(Закінчення на стор. 16)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Підсумки конвенційних зобов'язань

Підсумовуючи організаційні здобутки за 1998 рік, хочемо звернути увагу на зобов'язання делегатів, яке вони зробили при кінці 34-ої Конвенції.

Делегати зобов'язалися придбати по 10 нових членів до кінця конвенційного 1998 року. Тільки чотирнадцять делегатів взяли собі до серця свою присягу і виконали зобов'язання. До них належать радні УНС: Євген Остиславський, Від. 234, і Андрій Скиба, Від. 399 — по 34 члени, і Андрій Воробець, Від. 76 — 25 членів; Йосип Чабан, Від. 242 — 18 членів, радна Стефанія Гаврилюк, Від. 88 — 17 членів, Михайло Турко, Від. 63 — 16 членів, контролер УНС Стефан Гавриш, Від. 83 — 15 членів, Любов Стрелецька, Від.

10 — 14 членів, і Павло Фуга, Від. 269 — 13 членів.

По 12 членів здобули: о. МIRON Ткач, Від. 39, Віра Кривий, Від. 174 і Лонгин Старух, Від. 172; Юрій Юрків, Від. 130, і Дана Ясінська, Від. 287, вписали 11 і 10 членів. Три делегати приєднали по 9 членів, чотири по 8, три по 7, чотири по 6, вісім делегатів по 5 і вісім по 4 члени, шістьнадцять по 3, п'ятнадцять по 2 і 36 по 1 членові.

Коли б всі делегати пам'ятали про своє зобов'язання та приєднали по 10 членів УНСоюз, збагатився б на 2,350 нових членів. На жаль делегати придбали тільки 533 нових членів. Дякуємо всім делегатам, а особливо тим, які виконали своє конвенційне зобов'язання.

Річні збори 67-го Відділу УНС

Річні збори 67-го Відділу УНС „Запорізька Січ” відбулися в неділю, 31 січня, в залі церкви св. Петра і Павла при 105 Кліфтон Аве., Ансонія, Конн. Збори відділу відкрив молитвою голова інж. Мирослав Троян і прочитав порядок нарад, після чого було вшановано хвилиною мовчання померлих членів нашого відділу Андрія Чнайдера і Михайла Гузея. Делегат на 34-ту Конвенцію УНС в Торонто, секретар-скарбник нашого відділу Франк Стубан подав загальний звіт із перебігу останньої Конвенції УНС, та свої особисті завваги і спостереження. Ф. Стубан представив фінансовий стан відділу і різні проблеми із збиранням вкладок від поодиноких членів, тому що нова система збирання вкладок ще не цілком усталена. Попередні повідомлення у формі поштових карток були для секретарів краці.

Голова відділу М. Троян роздав звіт із своєї праці, звідомлення про наш відділ було поміщене в газеті „Свобода”. Він рівнож написав

листи до нашого делегата на Конвенцію УНС, до головного редактора „Свободи”, як рівнож до інших членів відділу. М. Троян презентував наш відділ на Річних зборах Окружного комітету Відділів УНС, Округа Нью Гейвен, які відбулись у Бріджпорті, Конн., де, як голова Контрольної комісії, перевів контролю діловодства та дав звіт із проробленої праці. Він був переобраний на вищезгаданий пост на наступний діловий рік нашої Округи.

Наша церква св. Петра і Павла святкувала 100-ліття свого існування із цієї нагоди видані пропам'ятну книжку із цікавим змістом та ілюстраціями. Цю книжку можна набути у секретаря відділу.

Річні збори вибрали нову Управу у такому складі: голова — М. Троян; секретар/скарбник — Ф. Стубан; Контрольна комісія: голова — Джек Липень, член — Петро Глива. Вирішено дати пожертву в сумі 100 дол. на сиріт в Україні і 100 дол. для жертв повені у Закарпатській області.

УНСоюз

запрошує всіх молодших дітей побажати своїм матерям з нагоди

ДНЯ МАТЕРІ

в газетах „СВОБОДА” або УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК.

Вітаючи своїх мам, УНСоюз заохочує і дає можливість дітям вислати свої малюнки і віршики, які УНСоюз помістить в „Свободі” та в Українському Тижневику перед Днем Матері.

Щоб дати кожній дитині нагоду привітати свою Маму з її святом, просимо дотриматися декількох правил та вказівок.

Учасники: Діти у віці до 12 років, можуть прислати свої малюнки або віршики для вшанування Дня Матері до УНСоюзу.

Правила та вказівки:

- ❖ 1. Всі малюнки чи вірші мусять бути оригіналами.
- ❖ 2. Приймаються чорно-білі або кольорові малюнки обмежені до 8 1/2" x 11" розміру, які будуть поменшені. Вірші не повинні бути довші, як 20 ліній.
- ❖ 3. Тематика мусить відноситися до вшанування матерей.
- ❖ 4. Ім'я, адреса та число телефону учасника повинні бути надруковані на зворотній стороні твору:
 - кожна праця мусить бути датована;
 - вік учасника, та ім'я школи чи передшкілля.
- ❖ 5. На бажання оригінали звертатимуться.
- ❖ 6. Можливість загальної виставки експонатів.
- ❖ 7. Усі експонати мусять бути надіслані до УНСоюзу не пізніше як 9-го квітня 1999 р.

UNA Headquarters, Att.: Oksana Trytjak

2200 Route 10, P.O.Box 280, Parsippany, N.J. 07054

За додатковими інформаціями прошу звертатися до:
ОКСАНИ ТРИТЯК, Координатора Особливих Проєктів УНСоюзу:

Тел.: (973) 292-9800 Ext. 3067

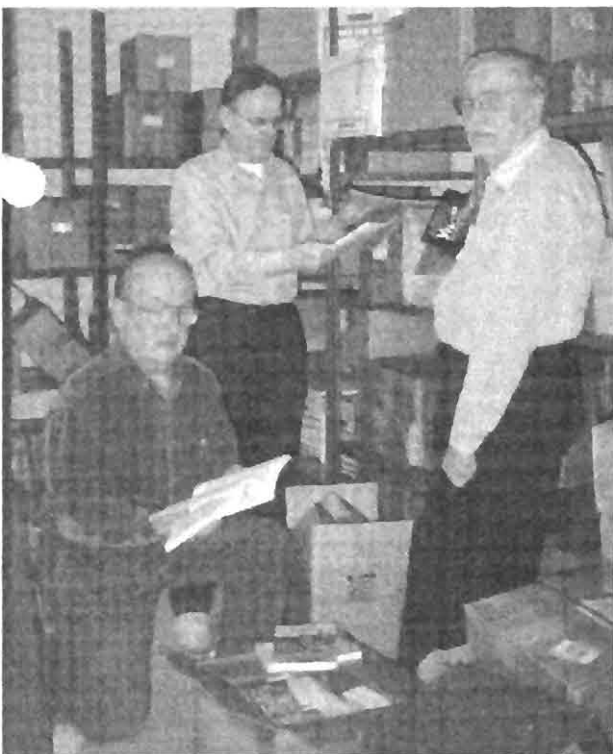
ДО ШАНОВНИХ АВТОРІВ „СВОБОДИ”

Ласкаво просимо всіх, хто дописує до „Свободи”, підписувати свої матеріали **власноручно**, подавати адресу і **ОБОВ'ЯЗКОВО ЧИСЛО ТЕЛЕФОНУ**. Це допомагає редакції швидко уточнити ті місця у ваших дописах, які викликають у нас запитання або коли не можемо відчитати тексту. **Щиро дякуємо усім авторам за безцінний вклад у зміст і різноманітність тем нашої газети.**

ДОРОГІ ЧИТАЧІ, ШАНОВНІ ЧЛЕНИ УНС!

станьте друзями „Свободи” — справжнього виразника голосу діаспори. Допоможіть нам у розширенні кола читачів. **ПРОСИМО ПРИСЛАТИ ДО РЕДАКЦІЇ АДРЕСИ ТИХ УКРАЇНЦІВ**, які ще не передплатують „Свободу”, щоб ми могли послати їм безплатно показове число газети. **ПРИЗВИЩ НЕ ВИЯВЛЯЄМО.**

УНС дарує книги Україні

Д-р Іван Пелех, Володимир Дзінґала та Ігор Заяць (на знімку зліва направо) пакують часопис „Веселка” для дитячих бібліотек України.

У той час, коли комуністичний режим по війні репресіями письменників і цензурою друкованого слова вихолощував будьяку думку, яка не вписувалася у жорсткі канони соціалістичного реалізму, українська еміґрація підтримувала свої таланти, сприяла виданню їх творів. Великою заслугою діаспори перед Україною є, власне, збереження у красному писемництві пройденного страдницького шляху та ідей побудови незалежної української держави.

Відразу ж після надбання Україною незалежності стало очевидним, що більшість українців не чула про художню літературу діаспори, не знає її письменників. Так сталося не лише через неможливість проникнення українських книг із Заходу в українські терени, а й навіть через небезпеку мати такі видання в своєму домі, говорити про них із знайомими.

У наші дні українці Америки багато допомагають землякам ліками, одягом, грошми. Але „не тільки хлібом живе людина”, говорить у Святому Письмі. Керуючись цією настановою, Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу й, вирішив зібрати в дарунок Україні запаси тих книг, які вже прочитані місцевою громадою, а в Україні для багатьох читачів стануть відкриттям незнамого світу. Може, то було Божим пляном, що книжки завжди друкували з деяким запасом, який тепер виявився дуже дорогим.

З метою підготовки книжкового дару проведе-

но ретельний перегляд наявних книжок, щоб надіслати саме те, що цікавитиме читачів України. На подарунок призначено також резерв книгарні „Свободи”. Бібліографічний перелік відібраної літератури займає 32 сторінки дрібного тексту. У ньому такі відомі прізвища, як Василь Барка, Яр Славутич, Докія Гуменна, Микола Левицький, Лука Луців, Леонід Полтава, Остап Тарнавський, твори українських клясиків, які не друкувалися в Україні, а також борців за волю, політичних в'язнів, вивезених на Захід. Будуть подаровані й часописи, які не втратили своєї актуальності, зокрема дитяча „Веселка” та Альманах УНСоюзу за багато попередніх років.

Книжкові багатства будуть перевезені контейнером за кошт УНСоюзу до Інституту літератури Національної Академії Наук України, а звідти безкоштовно передані в численні бібліотеки. Перегляд і пакування тисяч книг і часописів — нелегка справа і провід УНС був заклопотаний нею. Але усе вирішилося, коли передсідник Уляна Дячук розповіла про цей клопіт голові 172-го Відділу. Д-р Іван Пелех, секретар Степан Косоноцький, а з ними три добровольці Дмитро Яджин, Ігор Заяць і Володимир Дзінґала приїхали в Парсиппані й приступили до праці. Усі вони покинули Україну в годину лиха, але після надбання незалежності більшість цих людей вже побувала в Україні, в своїх селах, і пересвідчилася, як чекають земляки на українське слово правди. Тому й поспішили на допомогу.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

VI з'їзд Світової Кооперативної Ради

1 і 2 грудня 1998 року в Торонто відбувся VI український Кооперативний з'їзд. Такого роду з'їзд відбувається один раз у п'ять років — в часі, і місці, де відбувається з'їзд Світового Конгресу Українців. Метою і завданням Кооперативного з'їзду є підведення підсумків роботи Світової Кооперативної Ради за п'ять років, планування роботи на наступні п'ять років, а також вибори ексекютиви та комітетів на нову п'ятирічну каденцію. Членами Світової Кооперативної Ради є Національна Асоціація Кредитних Спілок України, Кооперативна Рада Австралії, Центральна Українська Кооперативна Америка та Українська Кооперативна Рада Канади. Це означає, що українські кредитні спілки України, Австралії, Америки і Канади є членами Світової Кооперативної Ради.

П'ятирічну каденцію голови Світової Кооперативної Ради закінчив Дмитро Григорчук з Чикаго, головою на нову каденцію обраний Богдан Лещишин з Торонто, Канада, член дирекції КС „Будучність”. На

підставі Статуту заступниками голови СКР обрані голови крайових Правлінь: Іван Івасюк, голова Національної Асоціації Кредитних Спілок України; Всеволод Саленко, голова Централі Українських Кооператив Америки; Петро Микуляк, голова Кооперативної Ради Канади; Мирослав Болух, голова Кооперативної Ради Австралії.

Для продовження повноцінної роботи Світової Кооперативної Ради, створено президію у складі: Богдан Лещишин, Торонто, КС „Будучність”, Михайло Шепетик”, Торонто, КС „Будучність”, О. Романишин, Торонто, Українська Кредитова Спілка, Петро Микуляк, Торонто, голова Кооперативної Ради Канади та Наталка Бундза-Іваницька з Торонто, Українська Кредитова Спілка. Канцелярія Світової Кооперативної Ради перемістилася з Америки до Канади і розміщена за адресою: 295 College Street, Suite 200 Toronto, ON M5T 1S2.

Богдан Лещишин,
голова Світової Кооперативної Ради

„Лісові Чорти” на костюмівці

Як належить за традицією, річно пластові курені „Лісових Чортів” проводять в Нью Йорку костюмову забаву, в якій найкращі та найоригінальніші костюми здобувають нагороди. Тим разом костюмівка відбулася, як і минулими роками, в приміщеннях Українського Інституту Америки в Нью Йорку. Організували її члени старшо-пластового куреня „Лісових Чортів”, з участю старших і молодших.

Забава пройшла у веселому та дружньому настрої, а допомагала в цьому оркестра „Кришталь”. У традиційному конкурсі костюмів переможцями стали Лариса Полянська і Андрій Літепло, що зображували дві частини книги

Д. Гапій і О. Декайло — метелик і ловець метеликів

Д-р Р. Літепло з дружиною у костюмах князика і царівни

„Життя в Пласті”, на другому місці — д-р Роналд Літепло з дружиною, перебрані як царівна жаба і князика, на третьому — Дора Гапій і Орест Декайло, перебрані за метелика і ловця метеликів.

Костюмівка, що відбулася в листопаді 1988 року, зібрала велику кількість гостей, молодих і старших, що забавлялися до пізньої ночі. Чепурне запрошення, з відповідним до назви цього пластового з'єднання чортом на обкладинці, виконав як і минулого року, член „Лісових Чортів” ст. пл. К. Савицький.

А. Г.

Подарунок від Президента

20 січня ц. р., на відзначення 80-річного ювілею Романа Рахманного — видатного українського журналіста-публіциста в діаспорі Президент України Леонід Кучма подарував ювілятові книгу-фотоальбом „Леонід Кучма: Президент України” — з присвятою та особистим автографом. Подарунок передав Р. Рахманному військовий

аташе при посольстві України в Канаді полковник О. Шемет, що також символізувало подяку ювілятові від імені українських військовиків за його безкоштовне передавання всім бібліотекам Збройних Сил України 920 примірників своєї найновішої збірки вибраних творів „Р. Рахманний. Роздуми про Україну”, виданої в Києві 1997 року.

Бібліотеці у Філядельфії – 40 років

Утримання живою інституції культурологічного значення впродовж 40-років на еміграції — це вже досягнення. Цією інституцією є Українська бібліотека, приміщена в УОКЦентрі у Філядельфії. Для відзначення цієї бібліотеки, і ради моральної й матеріальної підтримки, влаштовано 21 листопада 1998 року бенкет-бенефіс, у приміщеннях УОКЦентру. Добрна публіка шанувальників бібліотеки причинилася до успіху імпрези.

Відкрила бенкет голови Ради бібліотеки Софія Геврик і передала його ведення д-рові Альбертові Кіпі, який розпочав спільну вечірню молитвою „Отче наш”. Д-р А. Кіпа, професор порівняльної літератури Мюленберґ коледжу і перший заступник голови УВАН, надав відразу академічного характеру імпрези, цитуючи відповідні афоризми щодо вартості книги цілого ряду світоців науки — Томаса Карляйля, Вольтера, Віктора Гюґо, Івана Франка. Згадав д-р Кіпа і долю славних у світі бібліотек — Александрійської, що згоріла в I столітті до Христа, і навмисне підпалених бібліотек України — від бібліотеки Кисво-Печерської Лаври, що її ще за царя Петра I підпалили московські монахи, що нібито прибули помолитися, аж до пожеж Національної бібліотеки України і бібліотеки Мижигірського Спасу, спричинених агентами червоної Москви у 1960-их роках. Віщими були слова поета Гайнріха Гайне: „Де палять книги, палитимуть і людей”. Д-р Кіпа пригадав присутнім, що першою відомою бібліотекою в Україні була книгозбірня при Св. Софії в Києві, створена князем Ярославом Мудрим. Назвав д-р Кіпа і найбільші сучасні бібліотеки світу.

На тлі великих світових бібліотек наша бібліотека у Філядельфії, здавалося б, незначна, але ж насправді її роль і значення велике. Вона охоплює тепер понад 16 тисяч томів українських книжок та зв'язаних з українською проблематикою іншомовних книжок і журналів. Почин для створення української бібліотеки 40 років тому дав гурток старших пластунок „Чортополохи”, і першим фаховим організатором і керівником була Марія Кохановська-Щука. Спочатку книгозбірня діяла як „Бібліотека при Пластовій Станиці” і приміщувалась у Пластовому Домі. Згодом її перенесено в дільницю Найставн, до парафіяльного дому католицької парафії Христа Царя, а після створення Українського Освітньо-Культурного Центру — до його будинку в Дженкінтавні.

Від 1964 до 1992 року діяла ця книгозбірня як Бібліотека Пласту і „Рідної Школи” і була під зарядом пластових куренів „Чортополохи”. З-поміж „Чортополохів” були і вибрані довголітні керівники бібліотеки: Марта Тарнавська, Анна Максимович, Марія Одежинська.

З початком 1992 року бібліотека, на основі договору між „Чортополохами”, нашою українською „Рідною Школою” і УОКЦентром перетворилася в загально-громадську установу, з дев'ятичленною

Радою бібліотеки у проводі.

Д-р Кіпа прочитав і ряд привітів, що наспіли з нагоди ювілею, деякі із долученими щедрих пожертвами. З нагоди свого ювілею бібліотека звернулася до організацій і громадян з проханням про підтримку: акція збирання фондів продовжується, і датки на підтримку бібліотеки продовжують надходити, і їх буде належно відзначено після закінчення цієї акції.

Бібліотека від початків свого існування була не тільки фахово організованою колекцією українознавчих матеріалів, але і активною установою, що влаштовувала конкурси, семінари та імпрези. І ось тепер, з нагоди свого 40-річчя, Українська Бібліотека проголосила літературний конкурс для українських письменників на коротке оповідання. Про висліди цього конкурсу на бенкеті-бенефісі доповідала Марта Тарнавська, голова літературного журі, членом якого були також проф. А. Кіпа і д-р Лариса Онишкевич. На конкурс наспіло 77 творів — з Америки і з багатьох міст і областей України. Розділено нагород і премій на загальну суму 750 дол.

Фундатором цих нагород на прохання Ради бібліотеки стала Українська Федеральна Кредитова Кооперативна Самопоміч у Філядельфії. Нагороди отримали: по 150 дол. Любов Романчук з Дніпропетровського і Петро Кралюк з Луцька, по 100 дол. Марина Павленко з Умані і Дмитро Чередниченко з Кисва. Відзначення з преміями по 50 дол. отримали: Марина Слов'янова (Київ), Надія Дичка (Долина, Івано-Франківської області), Еліна Свенціцька (Донецьке), Микола Петренко (Львів) і Ганна Черинь (Форт Шарлот, Флориди). Марта Тарнавська подала коротку характеристику нагороджених і відзначених преміями творів, підкреслила борг, що має наше суспільство перед літературою і роллю бібліотеки як мосту між діаспорою і Україною.

У далішій програмі було читання одного із відзначених творів. Актуальний для бібліотек і в діаспорі і в Україні нарис-фейлетон Надії Дичко під назвою „Делегація їде” прочитала Марта Васильців, яка є під цю пору керівником Української Бібліотеки. У програмі, для розваги гостей, було і музичне інтермеццо: музичне тріо ансамблю „Промінь” з Нью Йорку — Богданна Волянська, Алла Куцевич і Людмила Грабовська — виконало українські народні пісні „Як м'я ніч покриє”, „Попід гай”, „Ой сивая зозуленька”, „Анничка”, а також пісню І. Поклада „Чарівна скрипка” до слів Ю. Рибчинського і пісню „Бібліотекарка” з текстом Марти Тарнавської.

Закрила бенкет-бенефіс голова Ради бібліотеки Софія Геврик подякою жертводавцям і всім дотеперішнім працівникам бібліотеки. З нагоди 40-річчя Української Бібліотеки при головному вході до УОКЦентру у великій виставочній стіні-габлятьотці за склом підготовлено велику, цікаву і кольоритну виставку, яка говорить і про історію цієї бібліотеки, і про її цінні найновіші надбання.

Н. Пазуняк

Церква св. Івана Хрестителя в Ньюарку святкує два ювілеї

У неділю, 4 жовтня 1998 року, парафія св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., мала честь вшанувати ювілеї двох своїх відданих священників, а саме 25-ліття священства пароха о. Франка Шадяка, ЧНІ, і 40-ліття священства о. Івана Стухляка, ЧНІ. Святкування почалося Службою Божою в церкві св. Івана. Мужі довір'я, Андрій Кейбіда і Юрій Долинський, привітали Владику Степана Сулика і Владику Михайла Вівчаря традиційним хлібом-сіллю. Обидва Владика тоді поблагословили присутніх парафіян.

У святочній відправі брали участь 7 священників — Митрополит Сулик, Архiepіскоп філадельфійський всіх українців-католиків Америки, Владика Михайло Вівчар, ЧНІ, Єпископ Епархії Чикаго, о. Франко Шадяк, ЧНІ, о. Іван Стухляк, ЧНІ, о. Теодор Кравчук, ЧНІ, з Вашингону, о. Юрій Перейда, ЧНІ, з Торонто, Канада, і о. дякон Михайло Вак з Менвил, Н. Дж. Чотири вівтарних хлопців служили при відправах, а церковний хор під проводом Михайла Стащишина своїм співом збільшував величність і містичність Богослужби.

Парох о. Шадяк привітав присутніх владик, отців сестер, парафіян і родини обидвох отців, які прибули на ці святкування, і представив Митрополита Сулика. Владика Сулик виголосив святкову проповідь, глибоку змістом, в якій склав двом отцям признання за їх віддану працю в Божім винограднику.

Друга частина ювілейних святкувань, бенкет, відбулася в Рамада готелі в Іст Геновер, Н. Дж., де зішлось понад 300 гостей. Бенке-

том провадив Ігор Раковський. Молоденькі учениці школи св. Івана віддеклямували привітання отцям і вручили два букети на головний стіл. Митрополит Сулик відмовив молитву і гості відспівали Многая Літа. Ігор Раковський представив почесних гостей за головним столом, а саме: Митрополита С. Сулика, Єпископа Вівчаря, о. Шадяка, о. Стухляка, о. Кравчука, о. Ю. Маркевича (парох церкви св. Івана Хрестителя в Випані, Н. Дж.), о. Й. Федорика (парох церкви св. Володимира в Елизабет, Н. Дж.), о. П. Семенича (Елизабет, Н. Дж.), о. діакона М. Вака, о. Л. Малькова і о. В. Барана з Ньюарку.

Далі йшли промови і прочитання привітів мужами довір'я і вручення папського благословення о. Франкові і о. Іванові. Отець шамбелян Й. Федорик привітав ювілянтів і розповів кілька веселих історій. Теж прочитали привіт від цілої родини Шадяків сестри о. Франка, котрі прибули з далекої Канади. Музичну точку виконали членки молодіжної групи. Головну промову виголосив Владика Вівчар. Він поділився особистими споминами і згадав деякі фрагменти з шкільних днів о. Франка і о. Івана, та погратулював отцям з нагоди їх ювілеїв.

Кінчаючи програму, ювілянти подякували всім парафіянам, що так гарно відсвяткували разом з ними ювілеї їхнього священства. О. Ф. Шадяк теж подякував сестрі Дамянні, теперішній учительці школи св. Івана, за її 60 років праці, вручаючи їй плакету заслуги. Заключну молитву перевів о. В. Баран.

Н. Н.

Св. Миколай у дітей Чикаго

Майже 50 літ діє школа українознавства „Рідна Школа” у Чикаго. З її стін вийшли сотні випускників, які навчилися рідного слова. Сьогодні тут є понад 320 учнів, 23 вчителі. Вже 7-ий рік очолює школу mgr. Надія Л. Хойнацька.

В очікуванні Св. Миколая шкільну залу заповнили учні, гості, батьки. Директор Надія Хойнацька привітала представників духовенства та громадських організацій, усіх присутніх із святом Різдва Христового та новим роком.

Програму свята вела вчителька Христия Таран. Лунали коляди, но-

ворічні вітання із засіванням пшеницею на щастя, здоров'я, на Новий рік, герої вертепних сценок грали свої ролі, юні музиканти дарували музичні п'єси.

У супроводі ангелів під срібний передзвін різдвяних дзвіночків та пісню „Ой хто, хто Миколая любить?” зайшов до залі Св. Миколай. Дитячі очі світилися радістю, випромінювали стільки любові і тепла, що розчулений Св. Миколай розв'язав свою торбу і щиро обдарував усіх дітей подарунками.

Марія Климчак,
вчителька української мови.

СУМ відзначає свій ювілей

Цього року Спілка Української Молоді (СУМ) в Америці відзначає 50-річчя. З перспективи півстоліття безперервної праці і активності, можемо гордо ствердити, що наша Спілка, сповідуючи гасло „Бог і Україна”, виконала надзвичайно важливу роль у вихованні молоді і розбудові українського суспільно-громадського життя.

Ідеї СУМ в Америці привели нас до цього славного ювілею і забезпечили нам світлу майбутність. Для відзначення 50-річчя СУМ в Америці Крайова

Управа запланувала наступні імпрези: 6 лютого — баль дебютанток КУ СУМ; 29-31 травня — злет юнацтва СУМ; 3-4 липня — зустріч українців Америки, 4-6 вересня — всеамериканський маніфестаційний зблиз СУМ; 9-11 жовтня — крайовий з'їзд СУМ; 9 жовтня — ювілейний бенкет СУМ.

Точніші інформації можна дістати в Крайовій управі СУМ: (212) 477-3084.

Орест Козіцький,
референт преси й інформації

Українська громада в Сиракузах вшанувала о. д-ра Бориса Гудзяка

Українська громада в Сиракузах, Н. Й., мала нагоду вшанувати одного зі своїх колишніх співмешканців, який міг вибрати собі всяку бажану професію, бо був здібним студентом, але пішов за покликанням, щоб служити Богові та Українській Греко-Католицькій Церкві і народові — став священником. Таку професію у зматеріяльзованій Америці тепер вибирає собі мало молодих людей, тому рішення д-ра Бориса Гудзяка стати священником українська громада прийняла дуже похвально.

Отець д-р Борис — син д-ра Олександра і Ярослави Гудзяків — щедрих жертводавців на потреби української культури, науки і Церкви та знаних в українській громаді громадян. Народився і виріс у Сиракузах. Тут закінчив Школу Українознавства ім. Лесі Українки, а Сиракузький університет — з подвійним дипломом, з філософії та біології. Згодом вступив до Колегії св. Софії в Римі, де перебував під батьківською опікою Патріярха Йосифа Сліпого. Там і перейнявся мрією Патріярха про відновлення у Львові Богословської Академії, закладеної ще Митрополитом А. Шептицьким.

У 1992 році майбутній священник захистив докторську дисертацію у Гарвардському університеті п. н. „Криза і реформа: Київська митрополія, Царгородський патріархат і генеза Берестейської унії”, а відтак виїхав на постійне проживання до Львова. В Україні створив Інститут Історії Церкви, що став першим кроком до відновлен-

ня Львівської Богословської Академії, а з часом став її віцеканцлером.

Єрейське рукоположення о. діакона Бориса Гудзяка відбулося 26 листопада 1998 року в соборі св. Юра у Львові. Святу Тайну Священства уділив йому Владика Софрон Мудрий з Івано-Франківського. Свою першу Службу Божу о. д-р Борис достойно відслужив 13 грудня у церкві св. Івана Хрестителя в Сиракузах, в асисті о. д-ра Андрія Чировського з Оттави, о. Володимира Куца, о. Джеймса Карепіна та о. діакона д-ра Мirona Ткача, а після Служби Божої давав усім вірним своє благословення.

Громадську зустріч з о. Борисом зараз після Святої Літургії влаштував у церковній залі місцевий відділ УККА, який очолює о. діакон д-р Мiron Ткач. Під час цієї зустрічі, на яку склались полуденок, мистецька програма, доповідь і привіти, і яка тривала кілька годин, громада щиро вшанувала людину, яка з покликання стала до праці для добра нашої Церкви, та з переконання, що ця людина творитиме добро і служитиме Українській Церкві і народові чесно і вірно.

Зустріч з о. д-ром Борисом Гудзяком стала немов родинним громадським святом, сповненим пошани та прихильності, бо в особі цього священника люди бачили чесну та щирі українську людину, захисника наших відривних традицій і будівничого нашої Церкви. Нехай Господь сприяє йому у добрих ділах на вибраному ним шляху життя.

Микола Дупляк

Грипа в Україні стає епідемією

В усіх київських школах через епідемію грипи „А-Сідней” припинено навчання. Вимушені канікули триватимуть, поки не мине пік захворюваності. За словами головного санітарного лікаря Києва Ірини Козлової, це займе 2-3 тижні. У Києві налічується вже понад 25 тисяч хво-

рих на грипу. Медики оцінюють ситуацію як близьку до епідемічної. На сьогодні через вірус грипи „А-Сідней” епідемічний стан оголошено в Донецькому, Харкові, Калусі, Запоріжжі, Дніпропетровському, у Львівській та Чернігівській областях.

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО, ВІДДІЛ В НЬО ЙОРКУ

повідомляє членство і прихильників, що згідно зі статутом Товариства скликаємо

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

7 березня 1999 р. о год. 2-й по пол.
в домі НТШ, 63 Четверта Аве., Нью Йорк.

В програмі зборів:

Слово ред. Миколи Галіва

„В 107-му річницю народин Ісповідника віри
Блаженнішого Патріярха Йосифа Кардинала Сліпого”

Присутність членів обов'язкова.

Новий Альманах УНСоюзу: оцінка читачів

„Я ПРОЧИТАЛА ЙОГО НА ОДНОМУ ДИХАННІ“

До редакції „Свободи“ надійшов дуже теплий, якийсь такий ясно-мудрий лист, і першим його рядком є цей: „Прийміть мою вдячність...“. Відразу наші серця гулко закалатили в грудях, бо ж не так часто втішаються газетарі читачевою вдячністю — більше вислуховуємо нарікань і претенсій: то давайте нам Голоскевича, то нам не треба Голоскевича, то в „Г“ вчепляться обіруч або в родовий відмінок. Забуваючи при цьому, що з чорного по білому передусім варто брати не **ЯК**, а **ЩО**.

Тому нам так приємно було читати цього листа. Українка з Каліфорнії Марія Роман якраз має на увазі зміст журналістики „Свободи“, хоч мову веде переважно про щойно виданий „Альманах УНСоюзу“ за 1999 рік. Щоправда, альманах — це також продукт „Свободи“, проте ми охоче віддаємо всю славу нашій колезі Людмилі Волянській, талановитій журналістці, колишній штатній журналістці газети, літературно-мовному редакторові альманаха. Висока якість цього видання — її безпосередня заслуга.

Швидко летить час! Постала незалежна Україна, хлюпнула до нашого берега „четверта хвиля“, — й от вже треба розповідати про відомих українців Америки, оглядаючи час у минуле.

Вже поживкли сторінки „Вісника ООЧСУ“ 50-60-их років, „Свободи“ 70-их років, та ніколи не візьмемося попелом напружена, вогниста і водочас глибока публіцистика Людмили Волянської. Її слово поставало зі самої гущі ідейної боротьби нашої нації. Якщо колись прийде час (а він мусить прийти) на історію і хрестоматию української національно-визвольної преси, то одну з її сторінок прикрасить ім'я і творчість Людмили Волянської.

Третя хвиля, така чутлива й уважна до всього національного, дотепер пам'ятає участь цієї української журналістки у дискусії, яку в 1951 році почала ньюйоркська газета „Новое Русское Слово“ щодо українського народу, української мови і культури: мовляв, невідомо, чи взагалі є такий народ і така культура. Відповідь Людмили Волянської була в такій мірі обґрунтована і сильна, що „нове“ російське слово злякалося слова українського, і не надрукувало її. Стаття побачила світ у мюнхенському тижневику „Український Самостійник“. А тоді — десятки схвальних листів-відгуків, серед них і від славного Дмитра Донцова. Хто-хто, а він добре знав, як потрібен воюючій українській думці цей дар — поєднання сердечного вогню з глибоким розумом та ерудицією. Після її аж несподівано свіжих та оригінальних статей-роздумів над поезією Шевченка і його долею Донцов наполегливо радив їй іти у професійну журналістику. Вона відбулася жартом: „Ось тільки віддам на руки Олега чергову дитину, й відразу йду у газету“. Здається, після п'ятої її дитини Донцов написав: „Дуже тішуся, що на світі побільшало ще на одного Волянського, однак журюся, що українська журналістика поменшає на одну Волянську“.

Аж на початку 70-их років вона приходить у „Свободу“. І знаменитий Іван Кедрин-Рудницький, вперше побачивши її там, зупинився напроти й урочисто мовив: „За цим столом сидить людина, яка й має за нами сидіти!“.

Відтак її знову поглинають обов'язки матері п'ятох дітей. Втім, не менш важливі, не менш національно значущі, ніж журналістика: безкомпромісна, послідовна у своїх політичних переконаннях, Людмила Во-

Редактор Людмила Волянська

лянська-мати виховала своїх синів і дочок у тій самій високій напрузі любови до України...

Цей же патріотичний вплив, інтелектуальний і чуттєвий, має на читачів редагований Людмилою Волянською „Альманах УНСоюзу“, що й підкреслює у своєму листі Марія Роман з Каліфорнії.

„Хочу відзначити тематику і пізнавальне та виховне значення матеріалів, надрукованих у чудово оформленому „Альманахові УНС — 1999 року.“

Усього три місяці, як я волею долі (приїхала до чоловіка) опинилася в Америці. Тижневик „Свобода“, що його одержує мій чоловік, тепер є єдиним моїм зв'язком з Батьківщиною (крім листів від родини). Перечитую його кожен рядочок. Відчуваю вболівання за долю незалежної України. Чимало статей засвідчує недостатню національну самосвідомість на Батьківщині, — не можна (на жаль) не погодитись, але... Автори одних публікацій просто констатують цей факт, інші (що особливо радує) — намагаються зрозуміти причини...

І ось я отримую „Альманах“! Дорогі друзі, я прочитала його, як кажуть, на одному диханні — це справжній подарунок для душі!

Варто було б порадити членам українського Уряду прочитати в „Альманасі“ „Державні акти УНР“ Володимира Трембіцького!

З великою користю для душі і розуму читаються статті про маловідомих (на жаль) на Батьківщині представників української культури, що в своїй творчості прямували до „мети — воздвиження української незалежної держави“ — (Христина Волинська-Ференцевич — „Олекса Стефанович“). Дуже цікава рецензія Емілії Смалко — „Поговоримо про „Між“, в якій вона дає глибоку аналіз книжки редактора „Свободи“ Петра Часта під заголовком „Між“. (Жаль, що не маю змоги її прочитати!).

„Альманах“ містить ділові, конкретні пропозиції щодо допомоги української діаспори незалежній, але слабкій „як немовля, яке щойно спинається на ноги“, Україні. Це не означає, що люди наші такі безпорадні і не здатні само собі допомогти. Здатні, але, на жаль, не

вдома, не в Україні, якою керує просто таки антинародний Уряд. Треба нагодувати голодних і хворих. Саме тому „батьки ідуть на кінець світу“, щоб помагати багаточисельній родині (це традиційно у нас, на Закарпатті), треба підтримати старих батьків, яким місяцями не платять і ту мізерну пенсію (18–20 дол.), що не вистачає заплатити за житло, воду і газ. Не від доброго життя в моєму маленькому Ужгороді (біля 100,000 населення) за три місяці 16 осіб покінчило життя самогубством — серед них і пенсіонери, і що найстрашніше — молоді мами, які не мали чим годувати своїх дітей...

Ще хочу звернути увагу на статтю п. Е. Ш. „У цьому річницю незалежності України“ і д-ра Романа Барановського „Сьома річниця“, які вселяють так потрібний нині оптимізм у наші зневірені, розчаровані серця. Дякую Вам, панове! І повірте, що не всі зневірені. Напередодні референдуму 1 грудня одна приятелька спитала мене: „Ти будеш голосувати за незалежну Україну чи Україну в складі СРСР?“ Я відповіла: звичайно, за незалежну Україну, інакше не можу, бо мій тато сидів у мадярських тюрмах (про це згадує Гренджа-Донський в своєму творі), його мало не розстріляли за участь у боротьбі за незалежну Україну. 14 березня 1939 року, як січовик зі зброєю в руках захищав Карпатську Україну, за що Братство Карпатської Січі в діаспорі нагородило його срібним хрестом. Більшовики викинули його з роботи на вулицю після 36 років праці на залізниці. Мої два старші брати, Іван і Осип, змушені були покинути рідну Срібну Землю — в останні години перед арештом вислизнули з пазурів КДБ (добрі люди попередили). Нині, після багатьох

Тим часом до редакції надходять нові листи, в яких читачі дуже гарно відгукуються про Альманах-99 УНСоюзу. За браком місця, зачитуємо тільки по декілька речень з них:

Пише Остап Гац з Вашингтону:

„Альманах Українського Народного Союзу на 1999 рік належить до найцікавіших. Його зміст віддзеркалює дорогу нашому серцю українську історію, а разом з тим — актуальні явища сьогодення. Пропоную творчу ідею: чому б комусь з наших письменників не написати кіносценарій про Антона Олійника? Щось таке: „Марко Поло мандрує із Сибіру...“.

Віра Оберемок з села Русалівки, Україна:

340-ЛІТТЯ БИТВИ ПІД КОНОТОПОМ

*Аще вклонимось Виговському:
Скільки часу не утiekло б,
Злонапасників московському
Не забути про Конотоп.*

ОЛЕКСА СТЕФАНОВИЧ
(1899-1970)

АЛЬМАНАХ УНС
1999

Обкладинка Івана Яціва, Віндзор, Онтаріо

страждань і митарств, проживають у Клівленді. Мого третього брата, Омеляна, засудили на смерть із заміною на 25 років ув'язнення. Він відмучився 12 з половиною років в таборах ГУЛагу на Колімі (каже, що тільки мамині і бабінні молитви його врятували). Тепер він відповідальний секретар Закарпатського Товариства політ'язнів і репресованих. Моєму четвертому братові, Петрові, не дозволили вчитися в Ужгородському університеті, бо не комсомолец. Не було в нас ні дитинства, ні юності — все пройшло в страху, що виселять в Сибір, все в маминих сльозах... І тому — хоч як будемо бідувати — а назад в імперію не вернемося!

Ще раз дякую за такий „Альманах“ — не шкода на нього часу! А якщо можете, надішліть хоч декілька примірників для Ужгороду, для Товариства „Просвіти“. Там є велика потреба в українській публіцистиці.

Марія Роман,
Каліфорнія.

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

ПАЧКИ І ХАРЧІ ДО УКРАЇНИ
Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська,
Чернівецька і Тернопільська області.

RAHWAY Travel
Rahway, NJ
732 381-8800

Steven MUSEY
Millville, NJ
609 825-7665

ДІЯСПОРА — УКРАЇНА

Відкритий лист

Дві українсько-американські наукові установи — Наукове Товариство ім. Шевченка та Українська Вільна Академія Наук надіслали окремі листи (з однаковим текстом, поданим нижче) до Президента України у справі законопроекту про середню освіту. Проект цього закону не вимагає вивчення української мови у школах України. Верховна Рада розглядала його минулого тижня, і більшість депутатів проголосували „за“.

Президентові України
п. Леонідові Кучмі.

Вельмишановний
пане Президенте!

Більше року тому (12-13 грудня 1997 року) в Києві відбулася Всеукраїнська наукова конференція з проблем сучасного правопису, скликана Українською Національною комісією з питань правопису при Кабінеті Міністрів України спільно з Інститутом української мови НАНУ, Українським мовно-інформаційним Фондом НАНУ, Науковим Товариством ім. Шевченка та Національним університетом „Києво-Могилянська Академія“. У 7-му пункті резолюції конференції сказано:

„Поставити перед Президентом і урядом України вимогу послідовно й неухильно виконувати положення статті 10 Конституції України про те, що „держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах

суспільного життя на всій території України; зокрема й „Комплексні заходи щодо всебічного розвитку і функціонування української мови“, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 1997 року, забезпечивши їх фінансово й організаційно.

Пана Президенте, Українська Вільна Академія Наук та Наукове Товариство ім. Шевченка у США занепокоєні голосуванням Верховної Ради про не обов'язковість вивчення української мови учнями середніх шкіл (законопроект про загальну середню освіту).

Віriamo, що Ваше вагоме слово і рішучі дії допоможуть спрямувати політику уряду в такому напрямку, щоб молоде покоління (майбутнє держави) вміло користуватися українською мовою в своїй рідній країні і зберігало цю основну культурну спадщину народу.

З повагою
(підписи членів Президій)

Ще про український літак АН-70

Надсилаючи свій коментар до статті „Чи злетить АН-70 в Європі?“ („Свобода“ 15 січня ц. р.), хочу зазначити, що газета дає нагоду читачам і дописувачам висловити свої погляди, що підвищує інтерес до порушених тем і до самої газети.

Що стосується літака АН-70, треба сказати таке. „Просування“ через бар'єри конкуренції є частиною політичної гри у сфері міжнародних відносин. А ставки тут досить поважні. Чи повинен політико-економічно-військовий союз НАТО ставити себе у залежність від колишнього супротивника? На першому місці у нього стоїть забезпечення власних інтересів: збереження своєї авіаційної промисловості, забезпечення праці своїм інженерам і робітникам, і розвиток технологічних розробок.

На сьогодні в світі існує шість фірм, які конструюють, розробляють і будують великі, широкофюзеляжні пасажирські і транспортні

літаки: дві в США, одна в Європі, дві в Росії і одна в Україні. Заміна в повітряних силах Великобританія, Франції і Німеччини попередніх поколінь літаків, які вилітали свої ресурси, але були якісні і надійні, вимагає пошуку нових відповідних конструкцій в рамках зменшених бюджетів. На ринку є дві моделі, подані в серійне виробництво. Це С-17 (Боїнг) і С-130 (Локгід-Мартін). Є також ідея створення в Європі майбутнього Великого літака (МВЛ). Але Західноєвропейський Союз ще не визначився, як це зробити. Проходить процес консолідації і уніфікації європейської авіаційно-космічної і оборонної індустрії. В кожному разі виробником була б військова компанія „Ербас“, яка є конгломератом і головним конкурентом на ринку цивільних літаків.

З німецького боку була висунута

(Закінчення на стор. 17)

Жінки-політики з України розчарували

(Закінчення зі стор. 4)

Того ж дня увечері в Народному Домі делегаток з України вітала громадськість Нью-Йорку. Відкрив вечір інж. Мирослав Шмігель, який представив присутнім всіх членів української делегації та запропонував гостям поділитися думками про діяльність Верховної Ради України, а також розповісти про партії, які вони представляють, та їхні програми.

Перший було надано слово депутату Наталії Лимар. Вона повідомила, що представляє ліву партію, лідером якої є Наталія Вітренко. Після цих слів зала дружно загула в знак протесту. Однак Н. Лимар все-таки зуміла привернути увагу присутніх розповіддю про сучасний стан життя в Україні, що завжди цікавить діаспору. В своєму виступі депутат розповіла, що Прогресивна Соціалістична Партія була створена у квітні 1996 року Метою партії є зміна курсу економічних реформ в Україні, „бо те, що відбувається зараз в Україні, — за словами Н. Лимар, — це не є реформи“. Реформи — це тоді, коли з кожним днем життя людей покращується. В даний час в країні зростає безробіття. З 22 млн. робочих місць втрачено 13 млн. Керує державою та ж сама партійно-господарська номенклатурна верхівка, яка лише „перекрашувалася“, але методів керівництва міняти не хоче. Заробітна платня не виплачується по 6,10,18 місяців, а в сільському господарстві — по 2-3 роки. Це веде до зuboжіння народу, а звідси — висока смертність населення. Тільки за останні 7 років в Україні померло два мільйони людей. Дуже низька народжуваність — причина та сама, зuboжіння. Середньомісячна заробітна платня становить 19 доларів, а встановлена межа малозабезпеченості — 26 доларів. Пенсіонери просто голодують. В останній час в державі повністю відсутнє фінансування людей, які постраждали внаслідок Чорнобильської аварії. У Верховну Раду її партія внесла багато законопроектів, які б покращили життя населення, але всі вони гальмуються парламентаристами.

З виступу депутатки Лимар можна зробити висновок, що вона є досить добрим агітатором, на що одна пані в залі сказала: „Ви приїхали, щоб зробити з нас комуністів, але це вам не вдасться!“

Другий слово надали депутату Верховної Ради України Наталії Донець, яка відразу запропонувала перейти до дискусії.

Потім слово взяла депутат Ірина Белоусова, яка повідомила, що буде

виступати російською мовою. Публіка в залі незадоволено зашуміла, тим самим дала зрозуміти, що знання державної мови депутатом Верховної Ради є обов'язкове.

Оскільки присутні депутати Верховної Ради представляли в основному ліві сили українського парламенту, дискусія виявилася досить гострою. На деякі гарячі злободенні питання ми так і не одержали чіткої і зрозумілої відповіді. Першим було таке запитання до Наталії Лимар: „Уважно гляньте на посивілих людей, які сидять в цій залі, на їх спрацьовані руки, подивіться їм в очі і скажіть, яке право мали депутати Верховної Ради Володимир Чародєєв та Наталія Вітренко в одній з телевізійних передач обзивати цих людей буржуазними націоналістами та недобитими бандерівцями?“ Н. Лимар відповіла, що вона також була присутня на цій телепередачі, і працівники телебачення не повинні були давати в ефір цей наклеп, а присутні в залі не повинні ці слова стосувати особисто до себе. Два рази звучало питання: „Чому ліві сили в парламенті голосують проти економічних реформ, а потім критикують Уряд за те, що реформи не проводяться?“ „Чому депутати Верховної Ради України відмовились передати третину місячного заробітку на допомогу потерпілим від стихійного лиха в Закарпатті?“ Наталія Лимар відповіла, що „проти“ голосували члени Комуністичної партії і що електронна система „Рада“, яка висвітлює результати голосування, часто діє „на замовлення“ керівництва Верховної Ради, а це означає, що справжні результати голосування фальсифікуються.

Порушувалося питання про побиття в стінах Верховної Ради депутата Мовчана депутатами Володимиром Марченком та Наталією Вітренко. У відповідь ми почули, що обидві сторони допустили грубість і нетактовність, що привело до бійки. В залі звучали вигуки „Брехня!“, а одна пані сказала, що це прояв справжньої „совєтської“ культури.

Було питання до представника фракції „Громада“: „Чому під час арешту у Швейцарії Павла Лазаренка виявилось посвідчення громадянина Панами?“ Наталія Донець відповіла, що це неправда, і Лазаренко є лише громадянином України.

Вечір закінчився, але присутні в залі ще довго схвильовано обмінювались враженнями про почуте і з обуренням залишали Народний Дім.

Лідія Баб'юк

Поправка читача

В „Свободі“ з 29 січня під заголовком „Чому так, а не інакше?“ шановний дописувач Б. Лівчак поправляє моє ім'я Євген на Евген. Згідно з пра-

вописним словником Г. Голоскевича (Книгоспілка, Нью-Йорк, 1955 рік, сторінка 116) має бути Євген. Щоб когось поправляти, слід спершу перевірити свою „поправку“ з авторитетним джерелом.

З повагою д-р Євген Стецьків

НОВИЙ ВИПУСК НАУКОВОГО ЖУРНАЛУ ПРО
УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

UKRAINIAN ECONOMIC REVIEW

vol. III (4-5), 1997-98

Журнал видає Міжнародна Українська Економічна Асоціація, заснована 1992 року. Нове його число було фінансоване Фондом Українських Студій та Науковим Товариством ім. Шевченка в США. Журнал включає дев'ять статей, бібліографію недавніх видань про українську економіку та шість книжкових рецензій. Статті аналізують різні аспекти сучасної української економіки, з особливою увагою до монетарного питання. Авторами є визначні вітчизняні та закордонні спеціалісти.

Журнал має 217 сторінок та коштує 20 дол. Його можна замовляти, пишучи на адресу:

Ukrainian Economic Review, Department of Economics,
Temple University, Philadelphia, PA 19027; тел.: (215) 517-7389;
E-mail: isk@nimbus.ocis.temple.edu.

ПАЧКИ В
УКРАЇНУ
DNIPRO CO.

0.65
за фунт

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України. До вибору 99 візців хусток! А також фірмове шкіряне зимове взуття від \$35.

NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free: 888-339-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-373-8783

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

УКРАЇНА-КАНАДА: ПОТИСК МОЛОДИХ РУК

Протягом трьох місяців група студентів з Острозького філіялу Києво-Могилянської Академії перебувала в місті Броквілл, Онтаріо, — в рамках обмінної програми, організованої канадським відділом Світового Молодіжного Товариства. Отже, восьмеро молодих острожчан, живучи у канадських родинах і беручи участь у громадському житті Броквілла, безпосередньо ознайомилися з усіма сторонами суспільства цієї країни. До групи українців входили: Леся Коцюк (англійська мова), Владислава Мандрикін (право), Наталя Хмільська (економіка), Оксана Рижук (культурологія), Павло Мікула (економіка), Андрій Янушевський (економіка), Антон Матюк (культурологія) та Ігор Наумець (економіка).

Опікун групи — Світлана Новоселицька, викладач англійської мови в Острозькому філіялі НАУКМА.

Нижче вміщуємо записану Тарасом Закидальським розмову зі студентами-українцями про їхні канадські враження. Тут ще додамо тільки, що від'їжджали вони додому не одні, а з групою своїх канадських ровесників, які вивчатимуть в Україні нашу мову, народні звичаї та спосіб життя.

• • •

— Отже, як вам велося в Канаді?

Наталя: — Жили в родинах, як їх власні діти. Родини різного економічного рівня. Лише одна французька, решта — англійські. Деякі мали своїх дітей, деякі бездітні. Кожна родина опікувалася двома студентами: одним з України і одним канадським, нашим партнером. Мені дуже пощастило.

— Чи Ви зауважили які-небудь різниці між канадською та українською родиною?

Оксана: — Звичайно, адже це різні культури. Що відразу дуже вражає, це не настільки тісні родинні зв'язки, як у нас. Тут всі існують незалежно, навіть чоловік з жінкою: кожен має свою працю, заняття, свої зацікавлення і засоби їх здійснення.

Ігор: — Взагалі в канадських родинах стосунки між членами більш стримані, не такі емоційні, як в українських. Це було незвично, особливо для мене, але після трьох місяців ми зрозуміли, що батьки тут не менше люблять своїх дітей, лише інакше це виявляють. Тут панує індивідуалізм. Діти також незалежніші, ніж у нас: мають свої заняття, зацікавлення, і навіть заробітки.

— Молодь у Канаді працює під час літа, щоб оплатити науку або інші потреби. А як студенти в Україні дають собі раду?

Ігор: — Мій партнер Люї з Монреалю за літо може заробити стільки, що йому вистачає на весь рік. У нас таке неможливе. Я завжди залежний від батьків.

С. Новоселицька: — Ми почали zatrudнювати студентів в нашій академії. Багатьом, що не можуть заплатити за навчання, даємо можливість відробити — в бібліотеці, в різних відділах чи деканаті. У суботній школі, в якій навчаємо дітей різного віку англійської мови, викладачами, переважно, працюють студенти.

— Розкажіть про ваші головні заняття під час дня.

Леся: — Три дні на тиждень ми працювали в різних суспільних установах і бізнесах Броквілла: TV-Cable 10, Sherwyn Park Nursing

Home, Heart and Lung Association, Business and Employment Journal, VN Instruments, YMCA, Brockville Theatre. Кожний в іншій фірмі. В четвер і п'ятницю відвідували фарми кленового сиропу, яєць, молока; виконували добровільні роботи в громадських установах, наприклад, організували фестиваль Ялинки, осінній ярмарок та ніч страхіть напередодні Геловін, відвідували людей в старечому домі, помагали United Church з висилкою допомоги для дітей-жертв Чорнобиля, зустрілись із представником індіан.

— Чи тут люди працюють інакше, ніж в Україні?

Наталя: — Головною метою було спілкуватись з людьми і удосконалили англійську мову. Нам дуже сподобалась волонтерська праця, якої нема в Україні.

Леся: — Я працювала добровольцем в YMCA і мені дуже сподобалось те, що заохочують кожного дати власну оцінку спільної діяльності. Навіть якщо ти не є постійним працівником, прислуховуються до твоїх завваг і роблять відповідні зміни. Ти відчуваєш, що твоя опінія справді комусь потрібна.

Антон: — Я працював в театрі. В зимовий час вистави не відбуваються, то ми розсилали листи-повідомлення про новий сезон і запрошення на майбутні вистави. Добре було б в Україні таке впровадити!

Андрій: — Я навчився чого при комп'ютері в Heart and Lung Foundation і виступав в школах перед дітьми, розповідав про хвороби і збирав гроші на фонд.

Павло: — Я працював в VN Instruments. Дуже багато позитивного здобув. У групі всього троє осіб, але була це одна сім'я, стосунки дійсно близькі. Кожний відчував відповідальність за фірму. Я навчився працювати в команді, нести відповідальність і максимально реалізувати свій потенціал.

Владислава: — Я працювала в редакції ділового журналу. Набула такі навички як don't give up. Редагувала реклями і їздила до Кінгстону на комерційну виставку.

Оксана: — Я працювала в міс-

цевій Heart and Lung Association. Ми з канадським партнером помагали готувати фестиваль „Ялинка” перед Різдом, приготували дарунки для дітей, вбирали ялинку. Мене дуже вразили стосунки на праці: всі завжди лагідні, ніколи не виказують поганого настрою. Хоч ми були добровольці, нас вважали частиною офісу і з нами раділись.

Наталя: — На місцевому TV ми

займалися різною працею, виготовляли програми, брали інтерв'ю, зробили відеоплівку про наші роботи і родини. Я виконувала різні функції — відеооператора, редактора, сценариста.

С. Новоселицька: — А це буде дуже корисно, бо академія плянує закласти малу студію і заснувати свій телеканал.

(Закінчення на стор. 22)

Студенти з Острога на прогулянці в околицях Броквілла.

Фундація „СПАДЩИНА“ при

Першому Українському Федеральному
Щадничому Банку „Певність“

Організує і спонзорує цілоденну конференцію

на тему:

„ЧИ БУДЕ УКРАЇНЬСЬКА ДІЯСПОРА В 2020 РОЦІ?“

яка відбудеться в

суботу, 27 лютого 1999 р.

в Культурному Центрі

2247 W.Chicago Avenue, Chicago, IL 60622

Ця конференція буде присвячена виключно на обговорення
та аналізу майбутності української діаспори.

В конференції візьмуть участь промовці та панелісти з різних професій та різних поколінь. Між промовцями є д-р Богдан Витвицький (New Jersey), проф. В. Ісаїв (Canada), д-р Мирон Куропась (Northern Illinois University), проф. Д. Шторгін (University of Illinois). П'ятичленний панель молодих професіоналістів та панель нових емігрантів „четверта хвиля“ представлять свої погляди на нашу майбутність.

Просимо зголошуватися на конференцію до
ІРЕНИ РЕМЕНЮК на тел.: (773) 772-4500

Нема жодних оплат за участь в конференції
включно з полуденком.

Симпозіум „Іконографія: теологія і духовність“

Сестри Василіянського центру духовності у Фокс Чейс Менор, Па., запрошують громадськість на щорічний весняний симпозіум, який відбудеться в суботу, 20 лютого, від 2:00 до 6:00 год. по полудні, на тему „Іконографія: теологія і духовність“.

Цьогорічним гостем-доповідачем є о. Андрій Чировський, директор Інституту східних студій ім. Шептицького при Університеті св. Павла в Отаві, Канада.

Метою доповіді о. А. Чировського є довести, як ця мистецька форма святих символів і містичних кольорів виявляє духовні істини. У доповіді буде порушено такі підтеми: теологія ікон, теологічні сповіщення в іконах, духовність іконописця та молитва з іконами.

Симпозіум відбудеться в Василіянському духовному центрі, 710 Фокс Чейс Ровд, Фокс Чейс Ме-

о. Андрій Чировський

нор, Па 19046. Квитки: 25 дол., для студентів 15 дол., (при вході 30 дол.)

За інформаціями телефонувати на ч. (215) 342- 8381 або користуватися факсом ч. (215) 728-6129.

Кандидуйте на стипендію ТВГ!

ВАШІНГТОН. – Влітку якась щаслива студентка або студент буде стажуватись у посольстві України як стипендіят Вашингтонської Групи, асоціації професіоналістів (знаної також як „ТВГ” або TWG).

Орест Дейчаківський, президент Вашингтонської Групи, повідомив, що, як і в попередніх трьох роках, стипендійна комісія ТВГ розпочинає черговий конкурс на стажиста, який отримає стипендію у сумі 1,500 дол. на покриття коштів проживання у Вашингтоні під час літа.

„Три роки тому першою стажисткою в амбасаді була Олена Зибликевич, студентка Джорджтаунського університету, – сказав Дейчаківський. – Влітку 1997 року стажисткою-стипендіятом була Олександра Річардсон з університету Маркет, а торік – Тарас Сірий, студент університету ім. Джона Каррола. Він працював в амбасаді два місяці”.

Кандидати на стипендію ТВГ мають бути принаймні на другому році університету, вільно володіти українською мовою і бездоганно англійською, зокрема писемною, повинні вміти користуватись комп'ютерами та Інтернетом.

Стажистка або стажист буде допомагати українським дипломатам у їхній роботі та займатись канцелярськими справами.

Заяву про бажання взяти участь у конкурсі треба надіслати до 21 квітня 1999 року.

Стипендійна комісія Вашингтонської Групи хоче від кандидата есеї, обсягом одну сторінку, про себе, та як його чи її зацікавлення й досвід сприятимуть у роботі посольства. Копії свідоцтв з оцінками студента, один рекомендаційний лист та імена й адреси двох осіб, які знають кандидата, мають бути надіслані разом із заявою на адресу: The Washington Group Fellowship Committee Ukrainian Embassy Internship Project P.O. Box 11248, Washington DC 20008.

Додаткові інформації про стипендію можна одержати телефоном, подзвонивши вечорами до Адріана Кармазина, голови стипендіної комісії (301)460-9755, або до Ореста Дейчаківського (301)937-0492. Інформація про Вашингтонську Групу і її діяльність також є на Інтернеті: www.TheWashingtonGroup.org.

„Стипендійний Фонд Вашингтонської Групи поповнюється з пожертв окремих добродіїв, – пояснив Кармазин. – Датки на цей фонд звільнені від податків і їх можна надсилати на цю адресу, що й заяви”.

Р. Хом'як,
Вашінгтон

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів й українське громадянство

на Д О П О В І Д Ь

ФОРМУВАННЯ КОРДОНІВ УКРАЇНИ ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА та СУЧАСНИЙ СТАН

яку виголосить

д-р БОРИС ЗАХАРЧУК

радник Постійного Представництва України при ООН

що відбудеться

у суботу, 20 лютого 1999 р. о год. 5-ій веч.

в домі НТШ, при 63 Четверта авеню,
між 9 і 10 вулицями в Нью Йорку

УПРАВА НТШ

„Щоб не тинятися на чужині”

Відкритий лист

до Постійного представника України ООН В. Єльченка

Шановний пане Володимире!

Я, громадянка України, з жалем і болем сприймаю події, які відбуваються в моїй рідній країні. Страйки вчителів, самоспалення людей, смерть дітей від недоїдання і тому подібне. А головне — це поведінка таких людей, як Ю. Звягільський, П. Лазаренко та їм подібних. Який сором! „Слуги народу”, урядові особи таке собі дозволяють! Чому П. Лазаренко досі подорожує по Україні в БМВ, а його 19-літній син — у джипі? Де можна чесно заробити гроші на такі авто? Куди дивляться правоохоронні органи України? Я все життя працювала на шкідливому виробництві (в місті

Запоріжжі, маю два дипломи про вищу освіту і 43 роки стажу). На старості літ подалася до Америки, щоб побачити „загниваючий капіталізм” і, не просячи милостині від бідної української держави, допомогти своїм дітям.

Дуже прошу вас, пане Володимире, передайте правоохоронним органам мою думку і особисто посприятуйте, щоб такі люди, як П. Лазаренко і йому подібні, були покарані, а я і мені подібні могли нормально жити на своїй рідній Батьківщині, а не тинятися на чужині.

З повагою,

Ольга Румяк,
Вірджинія

З ЧЕРГОВИХ НАРАД УККА

Пляни, перспективи, завдання..

НЬО ЙОРК. — Тут у неділю, 17 січня, у власному приміщенні відбулися чергові наради Крайової Екзекутиви УККА, на яких зроблено підсумки фінансової діяльності УККА за 1998 рік та визначено проєкти на 1999 рік.

Фінансовий референт Михайло Шпонтак подав, між більшими приходами, збірки на Український Народний Фонд та коляду (122,110 дол.), Українську Національну Інформаційну Службу (89,960 дол.), художній фільм (53,853 дол.), Раду Оборони і Допомоги Українцям (17,327 дол.), та інші менші пожертви. Сальдо на 31 грудня 1998 року становило 52,487 дол. Стверджено, що в усіх категоріях досягнуто пляновану суму, окрім УНІС, на що забюджетовано 100,000 дол.

Щодо проєктів на 1999 рік, то підписано договір про придбання приміщення для УНІС (311 Массачусетс евеню у Вашингтоні) в сумі 480,000 дол. Оформлено комісію на чолі з Квіткою Семанишин для здобуття основного капіталу завдатку в сумі 100,000 дол. До ко-

місії входять: Тамара Галло, Михайло Савків, Мирослав Шмігель, Ігор Кушнір, Павло Надзікевич, Орест Бараник, Лариса Темпл, Павло Бадрівський та Богдан Федорак.

Між іншими новими проєктами заслухано повідомлення про весняні окружні конференції, замієно дату філадельфійської конференції на 24 квітня, продискутовано остаточний законопроєкт Міністерства юстиції України про іноземного українця, вирішено пропонувати замінити слово „іноземний” на „закордонний”, подбати про безвізовий в'їзд в Україну. Також вирішено, з огляду на зміну назви Товариства „Україна” (тепер Товариство „Україна-Світ”) та часопису „Вісті з України” (тепер „Український Форум”) відновити членство УККА у Українській Всесвітній Координаційній Раді та призначити на місце Аскольда Лозинського, новообраного Президента СКУ, Юліяна Куляса, кооптованого члена Крайової Екзекутиви УККА, представником УККА до УВКР.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

22 лютого відзначатиме

105-ті РОКОВИНИ СВОГО ІСНУВАННЯ

3 цієї нагоди спільно з нашими приятелями
з UBN (Ukrainian Broadcast Network)

пропонуємо нашим членам спеціальний подарунок:

ЯКЩО ВИ ПРИДБАЄТЕ НОВУ ГРАМОТУ УНСоюзу
У ЧАСІ ВІД 1 ДО 15 ЛЮТОГО 1999 р., то
ЗМОЖЕТЕ НАБУТИ САТЕЛІТНИЙ ДИСК

по дуже низькій ціні.

Ціна включає також інсталяцію.

Скористайте з цієї одиної небувалої нагоди!

У справі інформацій телефонуйте сьогодні:

Тел.: (973) 292-9800 (3079)

ЗВІДУСІЛЬ

Слідство закінчено

Французькі офіційні чинники у Парижі закінчили 17-місячне слідство причини смерті Діани принцеси Валії в автомобільній катастрофі в серпні 1997 року, де також загинули її приятель Доді аль Фасд і водій авта Генрі Пол. Точних вислідів слідства покищо не подано. Рішення, чи у смерті згаданих осіб оскаржувати дев'ятьох фотографів і одного мотоцикліста, котрих звинувачено у погоні за автом, що в ньому їхала принцеса, буде винесено в травні.

Зміна партнера не приносить успіху

Золота олімпійська медалістка і торішня чемпіонка Європи з парної фігурної їзди на ковзанах, росіянка Паша Гришук перейшла до професійного спорту з іншим партнером. Впродовж 10 років вона танцювала з Євгеном Платовим, але відійшла від нього після надто відвертих його розповідей у пресі про їхнє особисте життя. З двох відомих російських танцювальних пар: Гришук — Платов і Майя Усова — Олександр Жулин виникли дві інші: Гришук — Жулин і Усова — Платов. Але вже перші змагання за першість світу серед професійних спортсменів Паша прогала, здобувши третє місце.

Платформа на 128 колесах

В американському місті Гартфорд, Конн., два з половиною тижні тому, в неділю, 17 січня, з'явилася платформа на 128 колесах, на якій встановлено генератор вагою понад 300 тонн, виготовлений у Польщі на замовлення підприємця з Массачусетсу. Це вже друга спроба перевезення кольоса, бо першого разу платформа зламалася. Нову платформу доставлено з Англії. Вантаж загальною вагою 500 тонн перевозили бічними дорогами.

Дві тонни ртуті — в гаражі

У Москві сконфісковано майже дві тони ртуті, що їх знайдено у приватному гаражі. Цією кількістю рідкого металю можна було б отруїти половину російської столиці (ртуть вражає нервову систему і віддихові шляхи). Ртуть зберігалася у кількох десятках іржавих банок. У голодній Росії, де панує кримінальний світ, почастишали випадки викрадання високотоксичних і радіоактивних матеріалів.

Верхи на закупи

Фармер Алан Пепелман за порушення закону автомобільної їзди опинився перед суддею, який, позбавляючи фармера права водити авто до 2011 року, порадив йому їздити верхи. Фармер купив білого коня і розповідає, що тепер не має труднощів із паркуванням. Коли поліція зупиняє фармера на трасі, він пояснює, що виконує пораду судді.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Молоді бандуристи з Чернігова

Капеля молодих бандуристів „Надія”.
Попереду — Микола Чорний-Досінчук і керівник капелі Т. Заритовська.

Капеля молодих бандуристів „Надія” з музичних шкіл Чернігова була учасником величезного злету бандуристів України в Дніпропетровському, повернулася додому лавреатом міжнародного фестивалю. За чудові пісні, привезені з берегів Десни до Дніпра-Славути, музики дістали диплом першого ступеня і пам'ятний приз — прекрасну тарелю петриківського розпису. Керували капелею викладачі Т. Заритовська та Л. Фалалєєва.

Капеля „Надія” була заснована у 1981 році на базі музичних шкіл Чернігова. Керівники невеликих ансамблів вирішили об'єднати свої зусилля, свій творчий потенціал, щоб мати змогу на більш високому рівні представляти мистецтво ансамблевої гри.

Засновниками капелі були Ва-

лентина Іщенко та Лідія Фалалєєва. Зараз капеля налічує 58 учасників. Вона неодноразово брала участь в міських та обласних конкурсах-оглядах, за 17 років існування здійснила чимало творчих поїздок. Серед них — участь у святкуванні 175-ої річниці від дня народження Т. Г. Шевченка в Каневі, виступи на Всеукраїнському святі кобзарського мистецтва в селі Сокиринцях на Чернігівщині, батьківщині славного українського кобзаря Остапа Вересая.

На міжнародному фестивалі в Дніпропетровському українські веснянки в обробці Лідії Фалалєєвої капеля виконала у заключному концерті.

Микола Чорний-Досінчук,
голова журі

Харківський театр-студія „Арабески” — в Мюнхені

Наприкінці минулого року театр-студія „Арабески” з Харкова відвідав Польщу, Німеччину, Англію, Францію, Австрію і Чехію — з виставою „Енеїда” за твором Івана Котляревського. Наприкінці листопада молоді харківські актори гостювали і в Мюнхені. До Німеччини „Арабески” прибули на запрошення Товариства плекання української культури в Німеччині „Україна”, яке організувало два виступи харківського театру — у Мюнхені і в Новому Ульмі. Українська громада прибула на виступи „Арабесок” дуже чисельно, і

спільно з багатьма німецькими глядачами вітала гостей з України.

Оригінальна постановка „Енеїди” за сценарієм Світлани Олешко, яка є художнім керівником „Арабесок”, була відзначена першою премією за режисерську та акторську роботу на Всеукраїнському молодіжному фестивалі „Перлини сезону” в грудні 1997 року в Києві. Виконавці „Енеїди” — Наталя Цимбал, Руслана Никоненко, Дмитро Туркевич і Михайло Озеров.

Іван Бобин,
м. Мюнхен

Географічне Товариство Америки — про голод в Україні

У великій книзі „Погляд на XX століття” (400 сторінок, 600 світлин), яку видало і саме розсилає усім бажаючим американське Національне Географічне Товариство (National Geographic Society, P. O. Box 10543, Des Moines, IA, 50340), на сторінках з оглядом подій 1932 року є рядки про Україну:

„Голодомор в Росії. Навіть великий письменник Борис Пастернак не міг знайти слів для опису жахиття руйнівного голоду в СССР, особливо в Південній Росії і Україні у 1932–33 роках. Це була нелюдська, неймовірна біда, писав Пастернак, жахлива катастрофа, яка може видатися

чимось нереальним, що перебуває поза можливостями сприйняття нашою свідомістю”.

Голод був штучним, неприродним. Він став вислідом сталінського пляну колективізації сільського господарства. Держава безжалісно конфіскувала запаси збіжжя, прирікаючи селян на голодну смерть. Понад 14 мільйонів чоловіків, жінок і дітей вмерли з голоду, але це утримувалося у великій таємниці, будь-яка згадка про голод призводила до страти або багаторічного ув'язнення в таборах праці. Найменша інформація про голод не виходила за межі країни.

Л. Х.

„Український Вертеп” у Пармі

Під час свого першого американського турне, у травні-червні 1997 року, артисти Львівського академічного драматичного театру ім. М. Заньковецької справили дуже добре враження виставою „Шаріка” (за п'єсою Я. Барнича) і безсмертною „Наталкою Полтавкою”. Тепер же заньківчани привезли знаменитий „Український Вертеп” — „Ой радуйся, земле”. В нас, у Пармі, свято-вистава якраз припала на 14 січня ц. р. Постановка цього „Вертепу” відбулася на Новий Рік за юліанським календарем, в залі Святопокровського осередку. Вже з давніх часів, ще з XVII століття, часів Сагайдачного, залюбки виконували цю драму, але за комуністичних часів „Український Вертеп” в Україні перебував під суворою забороною.

„Український Вертеп” можна поділити на дві засадничі частини: релігійну і світську, які разом творили естетичну і змістовну цілість. Ляйтмотивом цього дійства є чітке розрізнення добра і зла — цьому завданню підпорядковані хорові, дуетові та сольові колядки і співи. Носії зла представлені на тлі всієї історії України і людства — це постаті Ірода, Гітлера, Леніна і Сталіна, найбільших ворогів духовних вартостей. Наприкінці дії, слава Богу, перемагає добро над злом.

Імпреза почалася поетичними віншуваннями народного артиста України, лавреата Державної премії ім. Т. Шевченка, головного режисера і директора театру Ф. Стригуна, разом з народною артисткою Т. Литвиненко. Відтак ішли наші мелодійні і любі кожному українському серцю колядки і щедрівки. Слухачі сприймали гру і співи акторів просто таки із захопленням.

При кінці імпрези Ф. Стригун заспівав пісню „Ой у полі жито”, а потім палко деклямував поезію, включно з віршами І. Франка. З популярних колядок артисти виконали „Добрий вечір”, „Бог Предвічний”, „Не плач, Рахиле”, (хорально), „Спи, Ісусе, спи”, „Нова радість стала” та ін. Ф. Стригун і Т. Литвиненко грали ролі господарів. Цю гарну і релігійно-патріотичну виставу закінчено гимном „Ще не вмерла Україна”, і тут артистів дружно підтримала вся зала.

В кінці голова централі Українських З'єднаних Організацій мгр. Василь Ліщинський подякував заньківчанам за таку насолоду і духовну розраду та побажав їм дальших творчих успіхів. А діти зі залі вручили артистам на сцені квіти.

Варто додати, що публіка, складена з греко-католиків і православних, чулася єдиною родиною. Разом зі своїми парафіянами були о. В. Петрів і о. І. Наконечний, греко-католицький та православний священики. У залі було чимало людей як з числа давно проживаючих в Америці, так і недавно прибулих, — усі пригадували свята в Україні.

Д-р Володимир Боднар,
Парма, Огайо

Михайло Мороз. Гуцулки.
Космач, 1943 р.

Сімдесят п'ять років виповнюється з часу заснування у Львові Мистецької Школи визначним українським маляром Олексом Новаківським. Тут здобуло науку понад сто визначних українських мистців, які сьогодні відомі в багатьох країнах світу.

Ювілей Мистецької Школи Олекс Новаківського сьогодні широко відзначається в Україні і світі. У виставочних залах Львівського Національного Музею з цієї нагоди розгорнуто велику виставку Олекс Новаківського та його

Ювілей Школи Олекс Новаківського

славетних учнів — Михайла Мороза, Гриця Смольського, Стефана Гебус-Баранецької, Святослава Гординського, Степана Луцка, твори яких є окрасою багатьох музеїв світу.

Виставку доповнюють численні фотографії Олекс Новаківського та його учнів, монографії та дослідження про багатьох вихованців школи. Зрештою, митрополит Андрей Шептицький щороку спонзорював поїздки учнів Школи Олекс Новаківського разом із своїм патроном на пленар до гуцульського села Космач, яке вони згодом охрестили Українським Барбізоном. То й не випадково, що космацька тематика присутня в творчості усіх вихованців школи. Більшість із учнів Олекс Новаківського співали в космацькому хорі, який створив при церкві ма-

ляр Михайло Мороз.

Мистецька Школа Олекс Новаківського була першим професійним навчальним закладом в Галичині і відіграла неопімиому ролі в розвитку українського малярства. В Космачі планується відкрити музей-садибу учня Олекс Новаківського — Михайла Мороза, який закінчив своє життя на еміграції, в США.

Дмитро Пожоджук,
Космач, Гуцульщина.

В сардаку — знаменитий космацький лижвар Дмитро Кіф'як, біля нього — Олекс Новаківський в космацькій ноші, його учні і космацькі гуцули.

З фотоархіву автора.

На сцені УІА — нові артисти

В суботу, 23-го січня, в Українському Інституті Америки відбувся концерт камерної музики, головними виконавцями на якому були скрипаль Марк Песканов, альтист Тобі Гоффман і віолончелістка Ванда Гловацька.

В першій частині була виконана „Соната на дві скрипки” французького скрипаля і композитора Жан-Марі Леклера у виконанні Песканова та молодшої скрипачки Анастазії Хитрюк (вона в ранніх 80-их роках емігрувала до Америки і тут закінчила студії скрипки, стала лавреатом кількох конкурсів, а в 1995 році одержала нагороду на конкурсі Паганіні). Їх виконання

відзначалося чистотою жанру і граціозністю форми. Слідуючою точкою була „Серенада для скрипки, альту і віолончелі” мадярського композитора, званого в західному світі аристократа Ернста фон Догнані. Він був майстром в камерній музиці, і після Брамса не було йому рівних. Песканов, Гоффман і Гловацька виконали цей твір компактним звуком у високому темпі.

Іншою артисткою, яка вперше виступила у нашій залі, була американська піаністка Гейл Мартін Герні у фортепіановому Квартеті Дворжака. В 1978 році вона стала фіналісткою в кон-

курсі ім. Чайковського у Москві.

Виконавці надали творам Дворжака бравури й темпу, і вже з перших тактів музика набрала героїчного характеру. Гейл Мартін Герні насолоджується музикою і надає загально званому квартетові Дворжака нового життя. Вона мала дуже добрих співвиконавців в особах Песканова, Гловацької та Гоффмана, які у своїх сольових епізодах продемонстрували кращі зразки надхненної творчості композитора.

Хвилююче, живе виконання зродило довгі оплески. Повна зала слухачів вигуками „браво” та довготривалими оплесками гідно винагородила талановитих музикантів.

Богдан Марків

ЗВІДУСІЛЬ

Відновлюють Александрійську бібліотеку

Одна з найбільших бібліотек і центрів науки давнього світу — Александрія — встає з руїн. По смері Александра Великого управитель Єгипту Птоломей, збудував цю бібліотеку більш як 2,000 років тому. Тепер будують нову бібліотеку в циркулярній формі, зі скла і граніту, яка буде зображувати сонце, напів утонуте в землі. Будівля має бути закінчена в середині 1999 року. Вона буде мати вісім мільйонів книжок з тематикою арабського, середземноморського і північно-африканського світу.

Дойче Банк фінансував будову Авшвіцу

Однією з найбільших німецьких фінансових установ, Дойче Банк, переговорює з колишніми своїми клієнтами, які пережили „Голокост”, і з нащадками тих, які не вижили, щоб покласти їхні претенсії. Цієї згоди потрібно для отримання регуляційної згоди перебрати американський Бенкерс Траст. З цього приводу оприлюднено документи, котрі вказують, що згаданий банк фінансував будову концентраційного табору Авшвіц.

Літак над Марсом

У 2003 році на Марс мають доставити мініатюрний літак, щоб з близької віддалі оглядати планету. Про це повідомив Деніел Голдінг адміністратор Кرایового управління аеронавтики і дослідження космосу (НАСА). Літак важитиме 200 кілограмів. Крім наукової мети, ця акція має увічнити 100-річчя першого лету братів Райтів 17 грудня 1903 року в Північній Кароліні.

Останній раз — SOS

Від 1 лютого усі морські судна тонажністю понад 300 тонн мають перейти на сателітну систему морського стеження і рятування. Сигнал, який передавався азбукою Морзе, скасовується. Він був впроваджений три місяці після катастрофи „Титаніка” за рішенням 1-ої Міжнародної конвенції з питань безпечного життя на морі у 1912 році. Азбука Самюела Морзе існує від 1832 року.

Підтримують створення палестинської держави

Французьке пресове агентство повідомило, що 146 ізраїльських письменників, мистців і інтелігентів видали спільний заклик, підтримуючи ідею створення палестинської держави на території Західного берега ріки Йордан і смуги Гази. Відокремлюючись від загальної думки в Ізраїлі стосовно замирення, вони пропонують також, щоб Єрусалим належав обидвом народам, а палестинці могли б зробити своєю столицею східну частину Єрусалиму.

ВІДКРИЙТЕ ЦЮ КНИГУ

Ні, не „забуті”, а – незабутні!

Збірник літературних нарисів відомого дослідника життя і творчості „забутих” — репресованих та переслідуваних українських майстрів слова — академіка М. Г. Жулинського „Із забуття — в безсмертя (Сторінки призабуті спадщини)”, виданий 1990 р., в переддень завершення т. зв. „перебудови” й здобуття Україною своєї незалежності, став справді епохальною подією у всьому науковому житті республіки, заслужено спричинив відповідний резонанс як в Україні, так і за кордоном, в колах української діаспори.

До видання увійшли ґрунтовні наукові праці про життя і творчість більше двох десятків найталановитіших мистців із України та діаспори, яких комуністичний режим кинув „у забуття”. М. Г. Жулинський вперше об'єктивно оцінив їхній внесок у розвиток української культури, і вивів „із забуття” Г. Чупринку, В. Винниченка, М. Хвильового, М. Драй-Хмару, Б. Лепкого, Є. Плужника, В. Полі-

щука, Г. Михайличенка, П. Савченка, Г. Косинку, В. Стуса, сказав нове вагоме слово про життя і творчість П. Куліша, О. Олеса, І. Сенченка, П. Тичини, В. Симоненка та багатьох ін. Видання є єдиним джерелом, яке виповнює „білі плями” у вітчизняному книговидавництві з цього питання, а тому воно швидко зникло з полиць книгарень. Відразу ж почали надходити прохання повторного видання збірника, тож автор пообіцяв виконати його, доповнивши книгу новими нарисами про письменників. В їх числі В. Барка, І. Багрянний, З. Тулуб, У. Самчук, М. Яловий та ін.

Свідченням наукової вагомості зазначеного збірника, його значення в національному духовному житті стало й присудження за нього М. Г. Жулинському одразу двох великих престижних нагород в галузі літературознавства — Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка (1991) та нагороди Фундації Антоновичів (1993).

EuroLink

1-800-758-1023

<http://www.eurolinktele.com>

42 ц.

За хвилину цілодобово
Із зміною Вашої компанії
далекого зв'язку.

Дзвоніть в Україну
по нових розцінках!

44 ц.

За хвилину цілодобово
Без змінювання компанії
далеко по зв'язку

Існуючі клієнти:
Звертайтеся до нас для
переходу на нову програму.

Візьміть мене, лелеченьки, на свої крилята...

Прощальна виставка Миколи Кричевського в Нью-Йорку

Володимир Райкіс і Микола Кричевський. Париж

У березні ц. р. український літак має взяти "на свої крилята" понад сто картин Миколи Васильовича Кричевського і перевезти їх на батьківщину мистця – в Україну.

Український Музей у Нью Йорку влаштовує прощальну зустріч із цими картинами, яка триватиме від 20 лютого до 7 березня на двох поверхах музейного приміщення (203, Друга авеню в Нью Йорку).

Микола Кричевський (нар. в Харкові 1898 – помер і похований у Парижі 1961 р.) повертається в Україну – вперше після 1919 року, тобто через 80 років після розлуки з нею. Повертається, на жаль, тільки картинами, створеними поза батьківщиною, але міцно спорідненими з її культурою.

Микола – старший син Василя Григоровича Кричевського – органічно влітається в суцвіття родинної династії українських мистців Кричевських, які примножили славу української культури і понесли її в широкий світ. Україна щойно тепер починає відкривати своїх розпорошених дітей – не щілинкою, а навістіж. Так, у ч. 15 журналу "Родовід" опубліковано ґрунтовне дослідження Дмитра Малакова "Кричевські в Києві" (ст. 67 – 79) і там-таки, на ст. 80 – 86, вміщено уривки родинного спогаду Катерини Кричевської-Росандіч "Київські спогади дитинства".

Вплив свого дядька Миколи, з яким вона ніколи не бачилася в Україні, Катерина відчула ще дити-

ною: "Коли Микола Кричевський почав присилати етюди з Парижа, і я побачила вперше перед війною цю легку акварель і штрихи тушшю, мені то так сподобалося, бо воно цілком було інше, ніж усе, що я бачила на виставках... Я дуже люблю імпресіонізм, і мені вельми імпонувало мистецтво Миколи, бо воно було таке вільне, і так воно пахло по-іншому. Всі імітують одне

одного, і я почала імітувати Миколу. І потім, коли я вже приїхала в Прагу, то там, у тій самій школі, яку скінчив Микола, і де вчилася я, примушували так само багато працювати. Але там був трохи інший ухил, там не було штампів".

Продовжуючи напрямком неоімпресіонізму, Микола Кричевський виробляє свій власний стиль, свою манеру і свої уподобання. Як зауважив ще 1937 року мистецький критик А. М. Госсє, він "переміг себе самого, і в його пейзажах повітря раптово стало прозорим, акварельно чітким, і весь пейзаж став неначе пройнятий юнацькою радістю".

Про самобутній талант Миколи Кричевського свідчить і те, що його твори виставляли в найкращих виставкових залах Парижу (Осінній салон, салон французьких художників, салон Наднезалежних, салон Незалежних, салон Сучасних портретистів), а також у галерії Зака, Молодої Європи тощо. Твори М. Кричевського були на виставках у Брюсселі, в Римі, а по війні також у Нью Йорку, Філадельфії, в Торонто й Вашингтоні.

Мистецький талант Миколи Кричевського виявлявся в різних техніках і різних жанрах: олії, гваші, деревориті, театральних декораціях книжкових ілюстраціях й акварелі. Найбільше виявив себе в акварелях, мотивами яких були здебільшого краєвиди Парижу і

Венеції. Характеризуючи його венеційські акварелі, критик Шабанон у часописі Le Peintre (15. XI. 54 р.) писав: "Треба не тільки вдивлятися в його твори, але треба ще й уміти прочитати їх. Вони розкривають усю красу палаців та церков, усю м'якість повітря... Він досягає цього тільки легким торканням пензля – і врах ці мазки створюють враження чи суворого каменя, чи легкого подиху вітру, чи прозорого світла..."

Подібних характеристик мистецтвознавців і критиків можна цитувати дуже багато, проте жодна характеристика не замінить особистого враження, яке ви можете подарувати собі, завітавши на прощальну виставку М. Кричевського до Українського Музею.

Творча спадщина Миколи Кричевського, після смерті інших близьких родичів, потрапила до племінниці, Катерини Кричевської-Росандіч, яка тепер здійснює передавання її в Україну. Його твори збагатять колекції п'ятих музеїв: Музею історії Києва, Музею українського мистецтва в Києві, Шевченківського музею-заповідника в Каневі, Сумського художнього і Лебединського художнього музеїв. Наприклад, акварелі, які ви бачите тут на репродукціях, поїдуть до Канева ("За містом") і до Лебедина ("На Сені").

Український музей у Нью Йорку подбав і про те, щоб цінна колек-

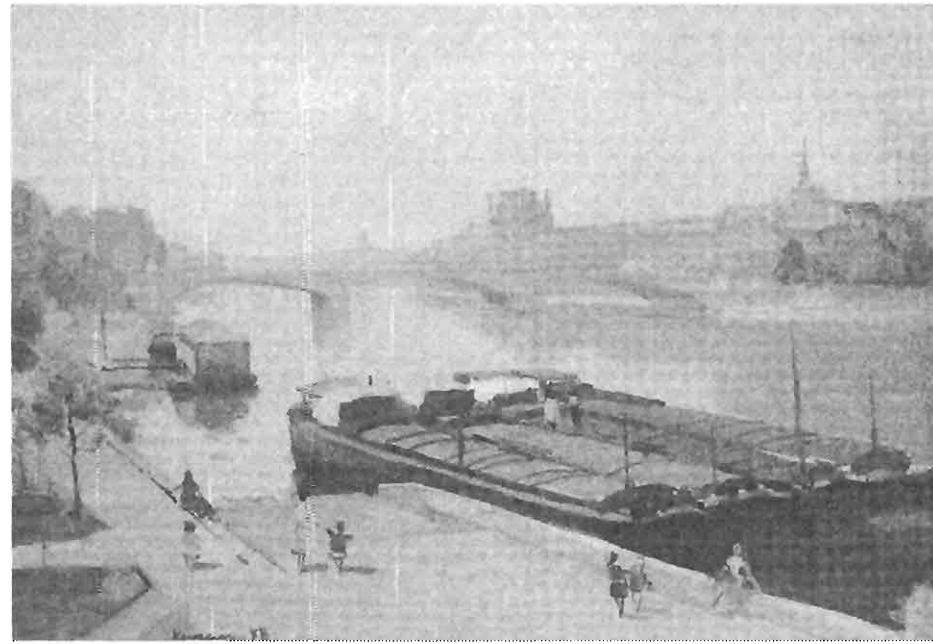

За містом.

1932 р. Полотно, олія. 32 x 25 ін.

ція, переїхавши в Україну, не розпорошилася там і не була безслідно втрачена для шанувальників і дослідників мистецтва в діаспорі. Зусиллями тутешнього фотографа і філантропа Богдана Полянського всі 112 творів Миколи Кричевського зфотографовано на прозорки і фоторепродукції, каталогізовано, описано й залишено ці матеріали в музейних архівах, що є доступні для всіх зацікавлених. А "живцем" велику частину акварель та олійних картин із цієї колекції можна оглянути будь-якого робочого дня в Музеї від 20 лютого до 7 березня. Відкриття виставки відбудеться в неділю, 21 лютого, о 2-й год. по полудні.

Надія Світлична,
Український Музей

На Сені. 1958 р. Полотно, олія.

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в ЗСА

з метою упорядкування правописної практики та уніфікації правопису українських видань у діаспорі та в Україні видає в 3-ох томах поширений і осучаснений

ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК української мови

Відповідальний редактор — БОРИС БЕРЕСТ

Група співробітників ІУМ уже закінчила укладання і друк 1-го тому. Це монументальне видання матиме понад 1,440 стор. друку, міститиме понад 125,000 слів і буде опрацьоване в полотні, тиснене золотом.

ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК можна замовляти тільки за попередньою передплатою

Ціна \$90.00

За всі 3 томи
вкл. пересилку

Через високі кошти видання, ціна ПРАВОПИСНОГО СЛОВНИКА після виходу з друку 2-го тому буде значно вищою, не рахуючи коштів опакуння та коштів пересилки до кожної країни зокрема.

Надсилайте передплату вже тепер — готівкою, чеком чи поштовим переказом (тільки в амер. доллярах) на адресу: UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE (U.S.A.) P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York, N.Y. 11354

Помер король Йорданії

(Закінчення зі стор. 6)

роби. У п'ятницю, 5 лютого, король повертається на батьківщину, а в неділю, 7 лютого, призначений ним престолонаслідник, найстарший син принц Абдулла повідомив народ Йорданії, що король Гуссейн покинув їх назавжди, залишивши їм у спадку мир, престиж і стабільність.

Хоч 37-річний новий король Йорданії Абдулла II запевнив свій народ і закордонних дипломатів, що ітиме слідами свого батька, та в країні можна відчувати непевність — чи зуміє цей досі майже непомітний молодий військовик встояти перед усіма політичними випробуваннями нашого сьогодення. На думку аналітиків, Абдулла II має всі дані стати гідним послідовником ідей свого батька. Він втішається популярністю серед військовиків і знаний за кордоном, куди їздив як представник свого

батька. Успадкував від батька особисту привабливість та бездоганну поведінку в спілкуванні з людьми.

На похорон короля Гуссейна до Амману в понеділок, 8 лютого, з'їхалися провідні мужі світу, друзі та недруги: королі, принци, президенти, прем'єр-міністри, дипломати та інші, щоб віддати шану миролюбній людині і правителеві. Росію представляв особисто хворіючий президент Борис Єльцин, були представлені Польща і Чеська Республіка. Жаль, що Україна не уважала за відповідне віддати шану цьому непересічному володареві та заманіфестувати свою присутність на цьому небуденному зборі.

Американську делегацію, котра включала трьох колишніх президентів, Буша, Картера і Форда, очолював Президент Клінтон і Перша леді Гіллари Родгам-Клінтон.

Х.В.-Ференцевич

ВИРОБНИЦТВО І РОБОЧІ МІСЦЯ

Американська Юнія автомобільних робітників мала при кінці червня свою 32-гу конституційну конвенцію в Лас Вегас, Невада. Головним предметом конвенції була дискусія над збереженням робочих місць в автомобільній промисловості, які меншають з кожним ро-

Наприклад, в корпорації Дженерал Моторс число юнійних робітників в ЗСА десять років тому було 370,000, тепер є 218,000. Передбачають, що до 2003 року біля 100,000 їхніх робітників піде на пенсію і не всі з них будуть заступлені новими. Фахівці вважають, що Дженерал Моторс зможе працювати в ЗСА з 150,000 до 175,000 робітників.

Членство в Юнії автомобільних робітників драстично впало протягом останніх 30 років, за даними Інституту трудових зв'язків і Бюра національних справ:

Рік	Членство	Рік	Членство
1965	1,150,000	1995	751,000
1975	1,000,000	1996	742,000
1985	974,000	1997	767,200

У 1993 році біля 78 відсотків всіх проданих авт в ЗСА було складено юнійними робітниками. В 1997 році — лише понад 74 відсотки, тому що нові заводи, побудовані в ЗСА іноземними автомобільними фірмами, не визнають робітників юній.

Світова економіка переходить великі зміни у двох напрямках. Один — це, що багато виробничих індустрій переміщується зі ЗСА, Західної Європи і Японії до країн в Південній Америці, Південно-східній Азії і Східній Європі, яких дешеві робітники дають перевагу у витратах виробництва.

У 1950 році ЗСА давали більше, ніж половину світового економічного видобутку. У 1990 році їх частка становила лише біля четвертини. У недалекому майбутньому західні фірми матимуть більше робітників в убогих країнах світу, ніж у багатих, на підставі студій економістів Д. Джуліуса і Р. Бравна.

Другою великою зміною є те, що в передових країнах бальянс діяльності міняється — з виробництва до економіки — з переважанням обсягу послуг. У ЗСА і Великобританії кількісне відношення робітників у виробництві скоротилося від 1990 року з 40 відсотків до 20 відсотків. Навіть в Німеччині і Японії, які будували багато фабрик після 1945 року, лише 30 відсотків робочого ринку є у виробництві.

Ще перед 1980 роками структура американської промисловості почала мінятися. До 1985 року багато виробів, колись американських, стали виробами різних країн світу. Наприклад, 40 відсотків працівників в Ай-Бі-Ем були неамериканці. До початку 1990 років біля одної п'ятої видобутку американських фірм було вироблено неамериканськими робітниками поза ЗСА.

Багато людей ще вірить більше у виробництво, ніж у будь-яку іншу економічну активність, мимо

того, що дві треті видобутку передових індустріальних країн і 80 відсотків наймання є тепер в промислі послуг. Колись успіх у виробництві був з'єднаний з географічною силою. Виробництво було джерелом сталих і добре платних робочих місць для фізично здорових з малою освітою чоловіків і, до певної міри, воно ще є так сьогодні.

Багато робочих місць, які традиційно зачисляли до виробництва, є дійсно у сфері послуг. Ці робочі місця є краще платні і більш престижні, ніж фабричні роботи. Сфера послуг росте швидше, ніж усі інші. Розмежування між виробництвом і послугоуванням стає нечітким. До цього спричинилася, у великій мірі, комп'ютеризація.

З початком цього століття 318 американських фірм займалося виробництвом. Уряд встановлює тарифні ставки і тим підтримував високі ціни. Ці фірми росли, головне, через вертикальну інтеграцію, і з початком 1930 років вони стали національними інституціями і контролювали кожну стадію виробництва — від сировини до кінцевого продукту. Наприклад, лише 4 відсотки авт, закуплених американцями, були імпортовані, а решта була вироблена трьома великими фірмами в Дітроїті.

Американські фірми остаточно відкрили свої філії поза межами ЗСА, яких виробів імпортували до ЗСА і краще на них заробляли, ніж на домашніх.

У 1970 роках більшість автомобільних фабрик в ЗСА були в хаосі. Натомість японська фірма „Тойота” започаткувала і удосконалила раціональний підхід до виробництва, який назвали в Америці „хуже виробництво”. Наміром його є поєднати майстерність і масове виробництво, і вживати менше матеріалу, менше праці, менше устаткування, менше площі і т. п., як також унеможливити всі дефекти продукту. Воно є більш економічне через відсутність інвентару у різних стадіях процесу.

У сьогоднішньому понятті, виробництво не є відокремлене від інших аспектів бізнесу — встановлення угод з його постачальниками та покупцями. Всі відділи користаються з цього самого потоку інформації, які постачає поширене застосування комп'ютерної системи, а вона інтегрує всі ділянки бізнесу в одну цілість і уможлиблює його збалансованість.

Є важливим, щоб усі робітники мали задовільне поняття про працю цілої фабричної системи, і що остаточною метою виробництва є служити клієнтам та їх задовільняти. Тобто, фірма організує виробництво навкруги покупців. Тому, рішаючи, де розташувати нову фабрику, фірма мусить брати під увагу два важливі фактори — найдешевших робітників і ринки збуту.

Технологія надала нове значення виробництву і обслуговуванню — вона їх з'єднала водно.

Олександр Серафін

Економіка України

(Закінчення зі стор. 5)

дореформами, які ведуться не на користь українського народу, під впливом політичного тиску з боку Москви та фінансового — з боку Заходу, під загрозою опинилась сама українська державність. Потрібні рішучі і радикальні кроки, щоб не дати затягти нас у колоніальне багно, щоб вибратись на широку дорогу світової економіки, куди Україну сьогодні просто не пускають. Тому розраховувати треба на власні сили, внутрішні ресурси: ніхто, крім самих українців, не зацікавлений в нашому економічному процвітанні.

Одним із перших економічних кроків, які слід зробити владі негайно — це „освітити” тіншову економіку. Себто, послабивши податковий тиск, стимулювати власне виробництво, створити умови для легалізації тіншового капіталу, поліпшити інвестиційний клімат, дієво протегувати вітчизнаному виробникові і вітчизняним то-

варам. Тільки це допоможе вивести з тіні власне виробництво, створити незручності для злочинних кланів, для яких тіншова каламуть — рідне середовище.

Розуміти це важливо (і Президент Кучма, схоже, зрозумів), але недостатньо. Потрібно діяти — рішуче, твердо й послідовно. Але чи вистачить для цього у наших державників політичної волі?

Час покаже...

Віталій Карпенко,

головний редактор „Вечірнього Києва”

(спеціально для „Свободи”).

П.С. Для більш адресного і предметного спрямування моїх оглядів з України прошу би принагідно читачів „Свободи” висловити свої зауваження й побажання щодо них, а також назвати теми, які Вас найбільше цікавлять. Прошу звертатися на адресу „Свободи” або безпосередньо до мене: 252 133 Україна, Київ-133, бульвар Лесі Українки, 24/385, Карпенко Віталій Опанасович. Телефакс: (044) 254-3322; E-mail: Karpenko@vechirniykyiv.com

Ще про український...

(Закінчення зі стор. 11)

ідея прийняти Ан-70 як кістяк для створення літака нового покоління, здатного перевозити і десантувати військові вантажі. Висновок німецьких експертів є такий, що існує ряд проблем щодо конверсії технології, пов'язаних з великими витратами на встановлення виробничих процесів, одержання відповідних матеріалів, випробувань експлуатаційної технологічності тощо. У кращому випадку це була б купівля „інтелектуальної власності”, а не готових літаків.

На власному ринку теж є потреба у таких літаках. Для українських військово-повітряних сил вона невелика і, згідно з військовою доктриною, полягає в підтримці тактичних операцій. Військове летунство Росії потребує великих літаків для підтримки стратегічних і тактичних операцій. Інші країни Співдружності Незалежних Держав значного попиту на такі літаки не мають. Треба також зазначити різницю структур авіаційно-космічної промисловос-

ти на Заході і в колишньому ССРСР. На Заході фірма несе відповідальність перед своїми замовниками за розробку, серійне виробництво і експлуатаційну технологічність моделі.

В країнах колишнього ССРСР конструкторське бюро розробляло літаки, випускало обмежену їх кількість для випробувань, і якщо одержувало урядове замовлення на серію, випуск розміщувався на окремих серійних заводах, які поставляли літаки у військові частини. Створювалася ситуація, коли недоробки і заміна вузлів була предметом тривалих переговорів між КБ, серійним заводом і військовими на тему — „Хто винен?”

Отже, висновок для Авіаційно-технічно-наукового комплексу ім. Антонова напрашується такий: не класти всі яйця в один кошик, а продовжувати розробки пасажирсько-транспортних літаків для коротких, середніх і довгих летів, що принесе більше успіху на власному і міжнародному ринках. А втім, АТНК ім. Антонова, здається, так і робить.

Ігор Яременко,

Каліфорнія

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

— запрошує —

на КОНЦЕРТ

У пам'ять

ДАРІЇ ГОЙДИШ

Куратор мистецтв Інституту 1991-96

У суботу 20 лютого 1999 р. о год. 8-й веч.

at Ukrainian Institute of America, 2 East 79th St. NYC • Tel.: (212) 288-8660

У програмі:

Л.в. Бетговен — Сім Багатель оп. 33
Б. Барток — У природі (1926)
Л.в. Бетговен — Місячна соната оп. 27
М. Лисенко — Рапсодія оп. 2
Ф. Лішт — Рапсодія оп. 12

Виконує:

МИКОЛА СУК — фортепіано

Виставка образів і скульптур від 19 лютого до 20 березня 1999 р.

Мистці:

Арчер-Мухин, Барабах, Елліс, Фаріон,
Геруляк, Гніздовський, Гординський, Гуцалюк, Перепилиця,
Оленська-Петришин, Сай, Шуган, Сочинська.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ДУМКА ДІАСПОРИ

Яку державу будемо?

Ще в 1995 році до народного депутата М. Косова пенсіонер Микола Козак звернувся із запитанням, яке з'ясовує усю напруженість ситуації в площині українського мовобудівництва. Це запитання зводилося до трьох основних аспектів:

— намагання узаконити на державному рівні двомовність означає не що інше, як дальше утвердження, але вже на правній основі, тотальної русифікації України;

вхід у СНД знаменував би кінець нашої державної незалежності;

скасування Указу президії Верховної Ради про заборону Комуністичної партії України — це спроба реабілітації злочинів, заподіяних цією партією проти українського народу та інших національностей.

Інформуючи про цей лист громадськість, автор ставить справді драматичне питання: „То яку державу ми будемо в Україні?”

Михайло Косів — літературознавець і мовознавець, Заслужений діяч мистецтв України, видав минулого року збірку публіцистич-

них статей та нарисів під доволі вимовним заголовком „Двоязичіє чи безязичіє?” (Львів. 1998. „Лотос”). Їх основою, сказати б, „епіцентром” є народ, нація, держава, а провідним лейтмотивом є українська мова, без якої нема народу, а без народу нема держави. В центрі цієї книги стоїть проблема української мови, здавалося б, одержавленої (стаття 10-та Конституції), а насправді занедбаної, приниженої, ігнорованої і змішаної з русизмами мови, що їй призначено бути „наймичкою” у своїй рідній хаті...

М. Косів виступає не тільки як публіцист та вчений, але й як безкомпромісовий борець з концепцією лицемірних союзів у стилі СНД. Він перестерігає перед можливістю повернення до комунізму „з людським обличчям”. Його книга — пересторога тим українцям, що практикують і посилюють оте горезвісне „двоязичіє”, яке веде до згуби народу, держави.

Мирослав Семчишин,
м. Чикаго.

ПОПРАВКИ „СВОБОДИ”

У консула є „двійник”?

У „Свободі” за 5 лютого у підписі під фотографією з Генерального консульства України в Нью Йорку ми вказали, що „перший зліва — Юрій Богаєвський”. Однак, то виявився співробітник консульства, який на фото вийшов цілком подібний на генконсула, немов його двійник. Редакція вибачається за цю помилку і сподівається, що шановний Ю. Богаєвський не гніватиметься за цей недогляд.

„Маслосоюз” трохи молодший

У „Свободі” від 8 січня, появився допис Лідії Палій „Маслосоюз живе

і діє”, в якій авторка подає, за пресою в Україні, що в місті Стрий створився комітет для відзначення 90-річчя „Маслосоюзу”. Згідно з історією молочарської кооперації, назву „Маслосоюз” було прийнято на річних загальних зборах 18 червня 1925 року в Стрию, там її зареєстровано в уряді, і від того часу „Маслосоюз” почав свою діяльність. Невдовзі ця кооперація змінила осідок на місто Львів.

Так що до відзначення 90-річчя ще далеко.

Василь Камінський,
колишній службовець Централі
„Маслосоюзу” у Львові

Голова як комп'ютер

Політичний памфлет

Комп'ютер — це машина, яку можна до вподоби запрограмувати. Коли вложити у нього сміття, буде він сміття й видавати згідно із девізою: „Garbage in — garbage out” (сміття вкладаєш — сміття продукуєш). Людську голову також можна запрограмувати. В Україні вже є понад 70 партійних програм, побудованих на демократичних і національно прикрашених основах. Усі вони продукують матеріал, який неможливо вжити у конструктивній праці для розбудови нашої держави. Різниця між головою і електронним комп'ютером є та, що у правдивому комп'ютері програму можна змінити і достосувати її до потреб, у голові всі програми приліплені до мозку особистими амбіціями, візіями отаманщини або намірами здобути гору золота за невисоку ціну. Постає питання, чи така голова взагалі кому потрібна? Правдою є, що теперішня модерна голова має багато хиб. Наприклад, до неї причіплені вуха, які повинні вкладати інформацію до мозку (комп'ютера). Але, на жаль, все, що входить у ліве вухо — виходить через голову до другого вуха і звідти назовні. Майже кожне вухо має свій фільтр, який відбирає лише те, що власникові вух подобається.

Інформація сприймається також очима. Очі бувають короткозорі, далекозорі, романтичні, реалістичні. У короткозорих очі є на послугах партії. Далекозорі дивляться в майбутність. Вони бачать все, як свою приватну власність, і тому в суспільстві, вибачте за слово, процвітає злочинство.

Населення каже — червоні навчили нас красти... Червоні очі бувають у хворих людей. Насправді, вони не хворі, а манкурти, які „підрізують гілку, на якій сидять”. Є ще очі романтичні. Їх мають ідеалісти, просякнені самолюбством. Реалістичні очі є в абсолютній меншості, і тому не мають політичної сили в суспільстві.

При нагоді треба згадати про інші надбудови голови — уста і

ніс. Уста в словнику мають багато синонімів: писок, пащека, паша, хавка, ротова порожнина і т. д. Уста майже ніколи не закриваються, бо їх уживають до риторики, політикування, нарікання, співу, сварок та інших проявів громадського і політичного життя.

У політиці уста є зняряддям боротьби за владу. Суржилом чи чужою мовою, або таки українською, вирішують найскладніші міжнародні питання, або актуальні питання буття сучасного суспільства. Мовний потік збуджують улюбленим напоєм — горілкою. Після її вживання навіть ті, що ненавиділи один одного з якихось „політичних” причин — об'єднуються в один моноліт. Шкода, що ненадовго...

Людський ніс не переставав відчувати запах ковбаси, особливо у передвиборних кампаніях. Звісно, ніс реагує не тільки на ковбасу, а й на усе, що запропонує кандидат на крісло у владі.

Із такої аналізи можна зробити висновок, що українські голови не мають елементів, які б могли об'єктивно контролювати їхню працю. Людський комп'ютер-мозок не лише відповідно не запрограмований, але й ту програму, що має, не може успішно контролювати сигналами, які повинні надходити з очей, вух, уст, носа. Коли ж ці несправні голови-комп'ютери ще, в додатку, не можуть знайти спільної мови, тоді постає питання: кому вони взагалі потрібні? А що це за мова, ми всі добре знаємо: це мова про державність України. Це бажання жити у своїй хаті. Отож віддаймо свої голови до направи тим, у яких мозки-комп'ютери ще є здорові і з відновленими головами, запрограмованими любов'ю до України, почнімо працю для добра своєї власної хати.

Ігор Лесик,
Каліфорнія

Air Ukraine

Авіалінії України

ТІЛЬКИ „АВІАЛІНІЇ УКРАЇНИ” ЗДІЙСНЮЮТЬ
ЛЕТИ МІЖ ЗСА ТА УКРАЇНОЮ
БЕЗ ПРОМІЖНИХ ПРИЗЕМЛЕНЬ
по вітвірках, п'ятницях та неділях

НЬО ЙОРК-КИЇВ
НЬО ЙОРК-ЛЬВІВ-КИЇВ

- ❖ Тривалість лету на 4 години менше ніж будь-якою іншою авіакомпанією
- ❖ Висока класа пілотів
- ❖ Чудовий сервіс з традиційною українською гостинністю та високоякісним харчуванням на ваш смак
- ❖ Для вашої зручності літаки відлітають з летовища ім. Кеннеді вдень та ввечері.

Попереднє замовлення та придбання авіаквитків:

1-800-UKRAINE — 1-800 857-2463

або у свого турагента

Про розклад наших летів:
(718) 656-9896 (718) 632-6909

Air Ukraine

551 Fifth Ave., Suite 1002, 1005,
New York, N.Y. 10176

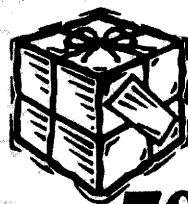
Відправлення вантажу:

Air Ukraine — Cargo

2307 Coney Island Ave. (Ave. T), Brooklyn, NY 11223

Tel.: (718) 376-1023; Fax: (718) 376-1073

Пакунки та долляри в Україну

\$ 0. 69 lb*

\$ 1.89 lb*

79 с LB при пересилці через UPS

* Окрема доплата за доставку кожного пакунка

Ліцензійована пересилка доларів.

Доставка американської готівки

в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Героїчний спомин

Третій Конгрес Світової Ліги українських політичних в'язнів нацистських тюрем і концтаборів в місті Торонто включив до програми процес 59-ти членів ОУН, один з перших політичних процесів про української молоді Західної України в 1940 році.

Підсудними в процесі були переважно молоді студенти Львівського університету, яких прокуратура звинувачувала в приналежності до ОУН.

На подібних процесах слідчі і прокурори тріумфували, що зуміли підсудним „зломати хребет”, і підсудні часто оскаржували самі себе. В процесі 59-ти це не вдалося. Молодь, вихована в ОУН, безстрашно заявляла своє політичне кредо, за яке боролася.

Володимира Ковалик, яка на допитах мовчала, на судовій залі заявила: „Я є керівником крайової ексективи жіночого відділу. Буду до кінця активно боротися з советською владою”.

Наталя Винників сказала: „Я, будучи націоналісткою, яка не була б держава, боролася за створення самостійної України, а раз тут советська влада, я свідомо боролася проти советської влади”.

Анна Боднар: „До ОУН я вступила свідомо і знала, що ця організація прагне до створення самостійної України шляхом повалення советської влади”. Ці висловлювання в праці Люби Комар „Процес 59-ти, Мемуарна Бібліотека НТШ, Львів, 1997”.

Вперше праця Люби Комар, однієї з підсудних, була друкована в

„Літописі Українського Політичного В'язня”, в Мюнхені.

Процес відбувався на закритих сесіях, на які не допускали навіть батьків суджених. 42 обвинувачених засуджено до смертної кари. Згодом помилювали 10 дівчат і 11 хлопців. Друга половина чекала на розстріл. Доля хотіла, що тільки сімох розстріляно 14 квітня 1941 року. Четверо померли в Сибіру. Іншим вдалося в часі воєнних сутичок повтікати на волю.

Однак після провалу большевицького фронту на сході прийшло криваве гестапо. Патріоти, які вивалились з тюрми, були заарештовані і запроторені до тих самих в'язниць. Гестапівські вбивці не були кращими. Вони замордували в Берліні Галину Столяр, яка уникнула большевицького розстрілу. В. Бабиному Ярі вони розстріляли Наталку Винників. Обидві працювали в протинімецькому підпіллі ОУН. Дмитро Клячківський, який вивалився з бердичівської в'язниці НКВД і розгорнув на Волині повстанську боротьбу проти нацистів і большевиків, загинув 1 листопада 1945 року. Також, як старшина УПА загинув в боротьбі з большевиками Богдан Куницький.

Цей героїчний спомин передали на конгресі учасники процесу — д-р Теодозій Крупа та Люба Комар-Прокоп, авторка книги „Процес 59-ти”. Спомини Дарії Коверко, яка не змогла прибути, прочитала Валя Головата, теж в'язень Равенсбруку.

М. Григор
Вінніпег, Канада

СВІЙ ДО СВОГО

Допоможіть у навчанні служителів церкви!

Чортківське Вище дяківсько-катехитичне училище ім. Єпископа Григорія Хомишина (в початковій формі це була дяківсько-регентська школа) створено в 1992 році з ініціативи священників Чортківського деканату та викладачів педагогічного училища.

За шість років навчальний заклад підготував 113 професійних дяків-регентів, катехитів, які служать у церквах Тернопільської та Івано-Франківської єпархій. Більше 30 осіб за Божим покликанням навчаються у вищих духовних закладах.

Наш навчальний заклад здобув визнання серед віруючих не тільки нашого району, області, а й усієї держави завдяки послідовному і наполегливому зміцненню віри Христової, утвердженню сили і духа нашої Церкви. Хор училища став переможцем конкурсу „Миколай і діти”. Велику духовно-просвітницьку роботу проводить студентська молодіжна організація „Обнова”.

Тепер в училищі навчається 94 студенти денного і 27 студентів заочного відділення. В їх числі — 19 сиріт і напівсиріт. Більша частина — вихідці з малозабезпечених і

багатодітних сімей. Саме ці студенти є особливо старанні в навчанні, виявляють належну пошану і прихильність в служінні Церкві.

Проте останнім часом в зв'язку з великою економічною скрутою в нашій державі ми переживаємо труднощі в діяльності нашого закладу, адже училище утримується виключно на добровільних пожертвах студентів. Місцева влада виділила приміщення, однак потрібні великі кошти для його капітального ремонту, придбання обладнання для навчальних класів, музичних інструментів, літератури.

Звертаємося до всіх добродіїв з уклінним проханням проявити до нашого закладу, наших вихованців почуття милосердя і, по можливості, одягом, взуттям або грошми підтримати нас у цей скрутний час.

Наша адреса: **Україна, 283600 м. Чортків, Тернопільської області, вул. Монастирська, №1, тел. 8-03552-2-35-92.**

В. Терещук,
ректор Чортківського Вищого дяківсько-катехитичного училища ім. Єпископа Григорія Хомишина.

Наші внучки — сироти!

Біля мене живе моя внучка — сирітка Вікторія. Їй 12 років, ходить до школи, і я щороку маю від школи подяки за її успіхи. Але мені вже 72 роки і на мізерну пенсію я не можу купити Вікторії одяг, взуття та зошити до школи, не те що англійські підручники.

Адреса: **Вікторія Крючковська, м. Зеленодольське, Дніпропетровської області, вулиця Леніна, 20/22**

Нам з дружиною вже по 76 років, а нашій внучці — 7 років. Її мама, наша дочка, померла у 1993 році, а батька позбавили батьківських прав. Внучка пішла до школи, тож турбот побільшало. Може, хтось допоможе нам одягнути і взути дівчинку у ці нелегкі часи? Будемо безмежно вдячні!

Адреса: **Яків Кульша, село Мартусівка, Бориспільського району Київської області.**

Читайте газету „Сіверщина”

Всеукраїнську щотижневу газету „Сіверщина” видають в Чернігові обласні організації Товариства „Просвіта” ім. Т. Шевченка і Народного Руху України. Це одна з найдавніших, найбільш масових газет України. Газета має понад 20,000 передплатників, друкує матеріали не лише з Чернігівщини, а й з інших регіонів України та світу.

Чимало передплатників є у нас і за кордоном України. Вартість передплати на одного читача становить 40 доларів США на рік. Бажаємо, щоб знайшлося кілька передплатників, яким на вказану адресу ми щотижня

надсилали б газету поштою. Витрати з пересилання бере на себе редакція з тих коштів, які передплатник заповнює за газету.

Якщо вас зацікавила наша газета, напишіть до нас і ми повідомимо вам рахунок, на який можна переказати кошти за передплату. На вказану вами адресу ми будемо надсилати 1-2 примірники безкоштовно для школи, церковної громади чи бібліотеки.

Петро Антоненко,
редактор газети „Сіверщина”,
вул. Воровського, №10,
м. Чернігів, Україна, 250000,

Дякуємо за книги

Вельмишановні добродії! Дозвольте через газету „Свобода” висловити щире подяку всім, хто надіслав добродійні датки до Фонду допомоги українським бібліотекам (Ukrainian Library Fund) наkonto 51444 „Самопомочі” в Балтиморі, завдяки яким Центральна освітянська бібліотека в Києві при Міністерстві освіти України змогла придбати нові цінні видання для своїх фондів.

У час, коли Українська держава розбудовується, і цей процес відбувається нелегко, підтримка саме освіти, освітянських бібліотек є запорукою Вашого розуміння важ-

ливості цих інституцій для розвитку молоді держави.

Центральна освітянська бібліотека, приміщена в Будинку вчителя, здійснює інформаційне забезпечення освітян — сьогоднішніх і майбутніх, від рівня яких залежить виховання молодого покоління і входження України в світовий інформаційний простір.

Ще раз щиро дякуємо Вам за допомогу від імені працівників бібліотеки та освітян України.

З повагою,

П. І. Рогова,
директор Центральної
освітянської бібліотеки,
Київ.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ

З нагоди 75-річчя існування

запрошує своїх членів та їхніх гостей на

ЮВІЛЕЙНІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ та ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

в суботу, 6 березня 1999 р.

котрі відбудуться в лещетарському осередку

Ski Windham, Windham, N.Y.

ПРОГРАМА

- * Реєстрація до змагань, год. 8:30 – 9:30 ранком, на 3-му поверсі в Ski Windham ski lodge.
- * Змагання, старт – 10:30.
- * Змагання і „liftticket” 45 дол. для дорослих, 35 дол. для юньйорів. Змагання без „liftticket” 10 дол.
- * Бенкет – год. 7:00 веч. в Ski Windham ski lodge.

У програмі:

Привіт та слово про 75-ліття КЛК
Проголошення вислідів змагань та роздача нагород
Вечеря та забава з танцями

- * Бенкет (повна вечеря і перекуска) 30 дол. для дорослих, 15 дол. для дітей (нижче 12 літ)
- * Зголошуватись до 1 березня 1999 р. до:

Severin Palydowycz
P.O.Box 698, Hunter, N.Y. 12442
Тел.: (518) 263-4866 (до 10 год. веч).

100 дол.	Вagner Євген	Франклін, Н.Й.	12	Білостоцька Ольга	Ст. Піттерсбург, Фла.	Дзюбик Роман	Норвуд Парк, Ілл.
88	Інж. Ваврів-Абінський Роман	Сан Хуан, Пуерто Ріко		Цетенко Вячеслав	Веніс, Фла.	Федунець Ольга	Вест Гартфорд, Конн.
63	Печ Василь	Кайро, Н.Й.		Дурбак, Тарас	Ст. Піттерсбург, Фла.		Форт Лаудердейл, Фла.
50	Куляс Юліан	Рівер Форест, Ілл.		Галатин Павло	Понг Айленд Сіті, Н.Й.	Фотий-Ток А.	Росландейл, Масс.
	Нечепор Дмитро	Чикаго, Ілл.		Гуменюк Ігор	Чикаго, Ілл.	Галонжка Дмитро	Линбрук, Н.Й.
48	Заяць Андрій	Сейнт Джон, Інд.		Юськів Василь	Луїсвілл, Огайо	Грегор Лідія	Самерсет, Н.Дж.
	Легенька Марія	Вісконсин Делс, Виск.		Павук Йосиф	Рочестер, Н.Й.	Гуран Наталія	Рочестер, Н.Й.
		Юніон Сіті, Н. Дж.		Величковська Лідія	Флорам Парк, Н.Дж.	Гафткович Надія	Гартфорд, Конн.
40	Зуковець Василь	Янгставн, Огайо		Загайкевич Олег	Ірвінгтон, Н.Дж.	Гайдучок Богдан	Вест Орандж, Н.Дж.
	Белей Чарлс	Блетенс Ольга		Артимів Модест	Філядельфія, Па.	Ганкевич Ярослав	Чикаго, Ілл.
	Блетенс Ольга	Воррен, Миш.		Байко Петро	Парма, Огайо	Гладка Ірина	Нью Гейвен, Конн.
	Грицай Василь	Філядельфія, Па.		Цепенда К.	Дітройт, Миш.	Гнатейко Мирон	Кліфтон, Н.Дж.
38	Куропась Володимир	Норт Роялтон, Огайо		Гуглевич-Ворох Хризанта	Нью Йорк, Н.Й.	Гопалок Павло	Спрінгфілд, Н.Дж.
	Яворська Іванна	Трой, Н.Й.		Цісик Марія	Горшам, Па.	Гординський Роман	Брайтон, Миш.
	Колодій Рассел	Лос Анджелес, Каліф.		Чупринда Василь	Торонто, Онт., Канада	Городецький Й.	Кендал Парк, Н.Дж.
	Масвський Ярослав	Елгін, Ілл.		Дражньовська Анна	Одубон, Н.Дж.	Грабець Роман	Парма, Огайо
	Новосад Мирон	Енгелвуд Клиффс, Н.Дж.		Дудка Василь	Гамільтон, Онт., Канада	Гречка Ярослав	Філядельфія, Па.
	Рожанковський Ярослав	Гейнсвілл, Джа.		Дзундза Іван	Філядельфія, Па.	Гук Михайло	Сан Гозе, Каліф.
35	Тимчук, Андрій	Джерзі Сіті, Н.Дж.		Фур Іван	Парма, Огайо	Гумінілович Орест	Іонкерс, Н.Й.
	Доманський Юрій	Томс Рівер, Н.Дж.		Гавірко Зеновія	Помпано Біч, Фла.	Гунзе Ірина	Гантінгтон Ста., Н.Й.
	Гнот Юрій	Амгерстбург, Онт., Канада		Глач Роман	Елмгерст, Н.Й.	Ілемський Іван	Делтона, Фла.
	Легкий Ярослав	Велеті, Н.Й.		Гоголь Михайло	Етобіко, Онт., Канада	Івасічко Ольга	Чикаго, Ілл.
	Місіянович Еміль	Чикаго, Ілл.		Головінська Мотря	Іст Грінвіч, Р. Ай.	Яросевич Мирон	Давнерс Гров, Ілл.
28	Помірко Анна	Кергонксон, Н.Й.		Іваницький Роман	Ворм Мінерал	Явний Любомир	Ессекс Феллс, Н.Дж.
	Квас Магдалена	Йорба Лінда, Каліф.		Яріш Андрій	Спрінг, Фла.	Капітула Павло	Іонкерс, Н.Й.
	Рубінгер Володимир	Мейплвуд, Н.Дж.		Казанівський Ярослав	Рочестер, Н.Й.	Кіхтан Стефан	Гюстон, Тек.
26	Олесницький Нестор	Челтенгам, Па.		Кейбіда Андрій	Трой, Миш.	Кінах Микола	Розелл, Ілл.
25	Білянчик Іван	Бутвін, Па.		Кліш Неоніля	Мейплвуд, Н.Дж.	Кіндрачук Михайло	Глен Спей, Н.Й.
	Болонка Андрій	Вестон, Онт., Канада		Кріль Юліан	Філядельфія, Па.	Клован Теодора	Франклін, Масс.
	Гулей Марія	Міллерсвілл, Мд.		Крижанівський Богдан	Джерзі Сіті, Н.Дж.	Кочанська Анна	Бруклін, Н.Й.
	Тимків Стефан	Вестон, Онт., Канада		Кий Лідія	Миртл Біч, С. Кар.	Кочий Стефанія	Чикаго, Ілл.
	Барицький Іван	Лисак Богдан		Литвинець Микола	Валлінгфорд, Па.	Коцур Ігор	Лапір, Миш.
	Черевко Іван	Макар-Луді С.		Оріховська Дарія	Темпл Сіті, Каліф.	Колачко Іван	Твін Лейкс, Виск.
	Кричик Олександр	Орісюк Василь		Плечен Павло	Рочестер, Н.Й.	Колінко Оксана	Філядельфія, Па.
	Мацюрак Володимир	Плесь Ірина		Подольак Євгенія	Бруклін, Н.Й.	Кордуба Дам'ян	Ратерфорд, Н.Дж.
	Пундій Павло	Подлірка Роксоляна		Пришляк Стефанія	Бирлінгтон, Н.Дж.	Королей Ніна	Джонстон, Р.Ай.
	Самбір Віра	Пришляк Стефанія		Рудакевич Любомира	Ванкувер, Бритиш	Корсун Бен'ямін	Джаксон Гайтс, Н.Й.
	Сербин Ольга	Рудакевич Любомира		Заболотний Параня	Колумбія, Канада	Козак Богдан	Вебстер, Н.Й.
	Сімок Андрій	Заболотний Параня		Сендзік Віра	Маямі Шорсс, Фла.	Кравців Оксана	Норт Порт, Фла.
	Тимочко Ярослав	Сендзік Віра		Шебунчак Богдан	Трентон, Н.Дж.	Кравченко Степан	Аннандейл, Ва.
	Васьків Михайло	Шебунчак Богдан		Ставничий Юрій	Філядельфія, Па.	Крижанівська Марія	Джерсі Сіті, Н.Дж.
18	Колодій Юрій	Стрілецький М.		Тот Іван	Вайтстон, Н.Й.	Кульчицька Марія	Рочестер, Н.Й.
	Кровицький Іван	Тот Іван		Турчак Аріан	Ветерсфілд, Конн.	Курчак Микола	Вудбрідж, Конн.
	Ратич Єфрем	Турчак Аріан		Угорчак Теодор	Чикаго, Ілл.	Лаба Оріся	Іст Медов, Н.Й.
	Шмідт Роберт	Угорчак Теодор		Вайда Анна	Нокс, Інд.	Левицька Віра	Міддл Вільдждж, Н.Й.
	Штокало Володимир	Вайда Анна		Василина Євген	Трентон, Н.Дж.	Логош Володимир	Нью Йорк, Н.Й.
15	Івасечко Василь	Василина Євген		Вірстюк Борис	Блунфілд, Н.Дж.	Лосінські Ерна	Камілюс, Н.Й.
	Мисишин Маріянна	Вірстюк Борис		Задорожний Стефан	Кіннелон, Н.Дж.	Лотоцький Григорій	Сан Сіті Вест, Аріз.

Продовження КОЛЯДА НА ПРЕСФОНД „СВОБОДИ“, січень 1999

8 дол.	Семущак Стефанія Шандрук Петро Сінятович Роман Скоп Олександр Скоробогатий А. Соболь Теофіль Сташів Денис Сташин Стефанія Стебельська Лідія Стечик Стефан Стечик Дмитро Стельмах Анна Степанків Ярослав Стерчо Ірина Сторожук Богдан Струць Роман	Вудсайд, Н.Й. Філядельфія, Па. Філядельфія, Па. Ла Меса, Каліф. Елмурст, Н.Й. Кісвілл, Н.Й. Мідлсекс, Н. Дж. Вест Гартфорд, Кт. Йонкерс, Н.Й. Балтимор, Мд. Клівленд, Огайо Балтимор, Мд. Стемфорд, Кт. Нарберт, Па. Голд Рівер, Каліф. Калгарі, Алб., Канада Вашінгтон, Н.Дж. Нью Йорк, Н. Й. Ст. Луїс, Мо. Рочестер, Н.Й. Ленсдейл, Па. Вайт Плейнс, Н.Й. Воррен, Миш. Тусон, Аріз. Мс. Доналд, Огайо Парма, Огайо Норт Порт, Фла., Філядельфія, Па. Еленвілл, Н.Й. Томс Рівер, Н.Дж. Коговз Н.Й. Флорам Парк, Н.Дж. Балтимор, Мд. Плано, Ілл. Філядельфія, Па. Лас Вегас, Нев. Кренфорд, Н.Дж. Кіссіммі, Фла. Джерсі Сіті, Н.Дж. Нью Гайд Парк, Н.Й. Ютика, Миш. Дірборн, Миш. Бекон, Н.Й. Парма, Огайо Джаксон Гайтс, Н.Й. Чикаго, Ілл. Суккасанна, Н. Дж. Бруклін, Н.Й. Парсиппані, Н.Дж. Овшенсайд, Каліф. Савсінгтон, Конн. Норт Голлівуд, Каліф. Лос Анджелес, Каліф. Ворм Мінерал Спрінг, Фла. Вудсайд, Н.Й. Парма, Огайо Вінтер Парк, Фла. Глен Спей, Н.Й. Бруклін, Н.Й. Рочестер, Н.Й. Френчтаун, Н.Дж. Мейплвуд, Н.Дж. Вест Гейвен, Конн. Філядельфія, Па. Вілліамсвіл, Н.Й. Непервілл, Ілл. Відспорт, Н.Й. Елмвуд Парк, Ілл. Кліфтон, Н.Дж. Вінтергевен, Фла. Сан Гозе, Каліф. Рочестер, Н.Й. Кергонксон, Н.Й. Ст. Люїс, Мо. Анагейм, Каліф. Лоріс Стейшен, Па. Дайтон, Огайо Бруклін, Н.Й. Белейр, Фла. Воррен, Миш. Воррен, Миш. Кергонксон, Н.Й. Ньюарк, Н.Дж. Баффало, Н.Й. Парк Рідж, Ілл.	Білик Володимир Блонська Габрієл Борачок Ярослава Бучма Джеймс Чайковська Наталія	Хміляк Василь Хуміловський В. Цьолко Іван Цибрівській Мирослава Цимбалістий Микола Чучук Ярослав Данчук Павліна Діфранко Софія Добош Михайло Дробний Григорій Дубик Ольга Дубина Лідія Дурбак Христина Дигдало Володимир Дикий Антон Дитиняк Володимир Дзіка Олена Дзюба Петро Фіцик Василь Галановський Мирон Голяш Стефан Горчинський Анастасій Гордон Валентина Гордон Марія Глуций Василь Губчак Йосиф Горкало Миколай Горбулик Миколай Городиський Орест Гошовський Володимир о. Гриншиш П. Гуменюк Юрій Ігнат Петро Іванів Леся Яросевич Віктор Яровенко Вадим Кальба Олег Калинович Анна Каркоць Михайло Ховайло Юлія Кічоровський Теодозія Кіцила Петро Клос Марія Клименко Григорій Кобаса Олександр Коцибала Святослав	Джерзі Сіті, Н.Дж. Чикаго, Ілл. Баффало, Н.Й. Квінс Біллідж, Н.Й. Морріс Плейнс, Н.Дж. Клівленд, Огайо Скенектеді, Н.Й. Джерзі Сіті, Н.Дж. Чикаго, Ілл. Каіро, Н.Й. Трентон, Н.Дж. Джерзі Сіті, Н.Дж. Нью Гейвен, Конн. Маямі Біч, Конн. Дірборн Гайтс, Миш. Трентон, Н. Дж. Челтенгам, Па. Маунтенсайд, Н.Дж. Трой, Миш. Блейрстаун, Н.Дж. Картерет, Н.Дж. Вудгевен, Н.Й. Рочестер, Н.Й. Апопка, Фла. Апопка, Фла. Палатайн, Ілл. Чикаго, Ілл. Норт Порт, Фла. Гартфорд, Конн. Вудгевен, Н.Й. Лейк Цюріх, Ілл. Бентон Гарбор, Миш. Портленд, Оре. Чикаго, Ілл. Йонкерс, Н.Й. Вілмінгтон, Дел. Ровей, Н.Дж. Кліфтон, Н.Дж. Бруклін, Н.Й. Мірамар, Фла. Елизабеттаун, Па. Воррен, Миш. Джерзі Сіті, Н.Дж. Міннеаполіс, Мінн. Волдвик, Н.Дж. Форест Гіллс, Н.Й. Чикаго, Ілл. Даймонд Поінт, Н.Й. Клифтон, Н.Дж. Вільямсстаун, Н.Дж. Кротон он Гадсон, Н.Й. Монтклер, Н. Дж. Істон, Па. Воррен, Миш. Колумбус, Огайо Сейнт Августін, Фла. Фестус, Мд. Клівленд, Огайо Норт Порт, Фла. Йонкерс, Н.Й. Рочестер, Н.Й. Вайнленд, Н.Дж. Перт Амбой, Н.Дж. Гантінгтон Веллей, Па. Іст Гановвер, Н.Дж. Річмонд, Мд. Джексон, Н.Дж. Воррен, Миш. Веніс, Фла. Саутгейт, Миш. Іст Брансвик, Н.Дж. Ветон, Мд. Гренбі, Конн. Самерсет, Н.Дж. Клифтон, Н. Дж. Юніон, Н.Дж. Чикаго, Ілл. Лорейн, Огайо Лейквуд, Огайо Літл Фолс, Н.Дж. Вест Сенека, Н.Й. Перт Амбой, Н.Дж. Стратфорд, Конн. Лорейн, Огайо Дірборн Гайтс, Миш.	Матіїв Олександр Мазяк Роман	Рочестер, Н.Й. Блумфілд Гіллс, Миш. Оро Велей, Аріз. Парма, Огайо Овк Форест, Ілл. Вудсайд, Н.Й. Асторія, Н.Й. Торонто, Онт., Канада Дейтона Біч, Фла. Джамейка, Н.Й. Філядельфія, Па. Нью Полц, Н.Й. Тонаванда, Н.Й. Клівленд, Огайо Маркус Гук, Па. Евергрін Парк, Ілл. Перейма Ореста Полатайко Осип Полевик С. Попель Юрій	Попів Андрій Попович Катерина Поритко Дам'ян Пращик Григорій Прокопович Іриней Рачкевич Михайло Рейнер Емілія Роман Антон	Рослицький Олег Сахно Йосиф	Салдит Оксана Шевченко Ж. Шарун Йосиф Скірка Микола Склякович В. Слободинський Олег Солук Джоанна	Стебельський Василь Стецьків Євген Столярський Володимир	Стрільбицький А. Стрижаківська Ольга Сушко Ольга Святківський Григорій Сидоряк Ярослав Танський Михайло Теплий Станіслав Тлумач Іван Тренза Михайло Третьак О. Туранський Е. Тимчишин Т. Українські курси Вербицький Андрій	Васів Василь Васильків Йосиф Василина Євген Волошин Стефанія Волошин Михайло Винник Роман Захарко Михайло Зазуля Т. Займан Лев Зюр Олекса Матичак Володимир Паньків Павло Телюк Наталія Томашук Данієл Залуга Петро	2 1	Мірчук Ігор Мокринська Анна Москалюк Петро Садовой Іван Шайда Іван Стельмах Лев	Разом за місяць	4,903.00 дол.
--------	--	---	---	---	--	---------------------------------	---	--	--------------------------------	---	--	--	---	--------	--	-----------------	---------------

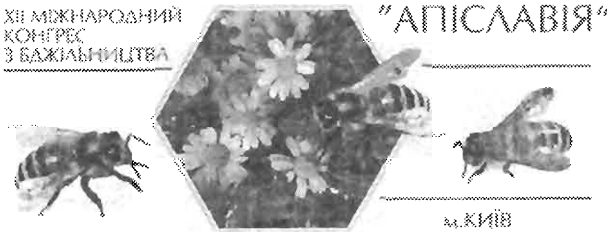
Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

Минули в Україні часи, коли на знаках поштової оплати відтворювали передовсім політичних діячів та вояків. Пошта України згадала про бджіл та бджолярів. Минулого року з цієї теми випущені ілюстровані поштові конверти. На одному з них художник В. Євтушенко відтворив портрет греко-католицького священика о. Миколи Михалевича (1843 — 1922), за-

Бджоли і українська пошта

сновника новітнього пасічництва в західній Україні, автора підручника “Пасіка”, який перевидавався 5 разів. На конверті художника Т. Заславської бачимо портрет вченого, міжнародного діяча в галузі бджільництва Миколи

Гайдака (1989 — 1971), який залишив по собі понад 150 наукових праць з біології та бджільництва. Микола Гайдак був професором ентомологічного відділу Міннесотського університету. Заслуга пошти ще й у тому, що ці імена в Україні невідомі, їх замовчували упорядники енциклопедій.

Третій конверт (художник О. Калмиков) присвячений XII Міжнародному конгресові з бджільництва “Апіславія” у Києві.

Три місяці...

(Закінчення зі стор. 12)

Ігор: — Я працював в Sherwyn Park Nursing Home. Перше враження — тяжке: середній вік — 89, майже всі інваліди, ментально неспроможні. Але з часом моє наставлення змінилося. Я відвідував хворих і розмовляв з ними, між ними були розумні люди, які могли багато розповісти. Коли ми прощалися, я відчув, наскільки наблизився до них. В Україні уже таке є подібні доми, але їх менше.

— **Крім праці, ви слухали якісь лекції?**

Наталя: — Так, щотижня —

два повні дні лекцій про канадську політичну систему, історію, економіку в Queen's University. Бісім лекцій в Academy of Learning в Броквіллі про психологію багато нам відкрили: як визначити свої зацікавлення і здібності, як шукати праці, писати резюме, пройти співбесіду. Це для нас нова галузь. Далі слухали, як відкрити свій бізнес, зробити рекламу, знайти партнера і т. п.

С. Новоселецька: — Academy of Learning вчить провадити малим бізнесом. Ми одержали від неї багато матеріалів, які зможемо використати. Будемо підтримувати з нею зв'язок.

Ігор: — В міському ратуші слухали лекції про економіку і істо-

рію Броквіллу і були присутні на засіданні міської ради. В Оттаві були на засіданні парламенту, де виступав прем'єр-міністр.

— **А що ви вчили канадців?**

Ігор: — Шість тижнів по вівторках влаштовували українські класи для наших партнерів і громадян Броквіллу. Приходили головно наші господарі, співробітники, кількох старших людей українського походження. Кожний з нас викладав інших предмет: Я і Антон — українську мову, Наталя з Павлом — економіку і політику України, Оксана з Лесею — культуру і традиції, вчили пісні, коляди, розповідали про писанки, готовили страви, Владислава — про історію українських міст, Андрій — про українську літературу.

Лесь: — Постійно було багато запитань. Мало хто знав, де Україна. Для них це все було Росією, але тепер знають, що Україна — це щось інше. Кожний канадець-партнер вмів привітатись гарною українською мовою і співає з нами українські пісні.

— **Чи виникли якісь проблеми**

непорозуміння?

Оксана: — Ні, ми приїхали в гості, поводитися чемно, і до нас ставилися дуже прихильно, доброзичливо.

С. Новоселецька: — Мені дуже приємно було, що при всіх зустрічах люди дивились на Україну набагато позитивніше, як на Росію.

Ігор: — Багато людей в Україні соромляться, що вони українці, що вони громадяни такої бідної країни, і хочуть емігрувати. В Канаді я більш відчув себе українцем, і хочу вернутись, щоб прислужитися своєму народові.

Пожертви на розбудову Острозького філіялу НАУКМА можна складати на окремий Фонд при Освітній Фундації Петра Яценка. Чеки прошу виписувати на **PJEF-Ostrih Academy Fund** та висилати на адресу: **Petro Jacyk Educational Foundation, 1260 Eglinton Ave. E, Mississauga, ON L4W 1K8**. Жертводавці отримають посвідку для відтягнення суми пожертви від податку.

ТЕЛЕПЕРЕДАЧА

„ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ“

Р. МАРИНОВИЧА в Нью Йорку

Починаючи від неділі 14 лютого

оглядайте „ГОДИНУ УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ“ Р. Мариновича

Нью Йорк, Н.Й. — кожної неділі, о год. 10-й веч. UNF, WXY-TV, русло 39 та слухайте

кожного понеділка, о год. 8:30 веч. WNYE-91.5 FM

Філадельфія, Па — кожної неділі, год. 8:30 веч. WYBE-TV, русло 35

Чикаго, Ілл. — кожного понеділка, год. 7-ма веч. WFBT-TV, русло 23

Сакраменто, Каліф. — кожної суботи, год. 4:30 по пол. і

кожного четверга, год. 6:00 веч. KVIE-TV, русло 7

Сарасота і Порт Шарльот, Фла. — кожної суботи, год. 10:30 веч.

COMCAST CABLE 36

UKRAINIAN MELODY HOUR

P.O.Box 2257, Washington, D.C. 20013

Тел. (202) 269-1824; 529-7606 • FAX (202) 638-5995

ГАЛЕРІЯ МАЯНА

запрошує

НА ВИСТАВКУ КАРТИН

ВАСИЛЯ БАРАБАША

14 – 28 лютого 1999 р.

Відкриття: у неділю 14 лютого 1999 р., о год. 1-й по пол.

Виставка відкрита: п'ятниці 6 – 8 веч.

суботи-неділі 1 – 5 по пол.

136 Друга Авеню, Нью Йорк, Н.Й. 10003

Тел.: (212) 260-4490 • (212) 777-8144

ГАРАНТУЄМО НАЙШВИДШУ І НАЙЛІПШУ ОБСЛУГУ

Доставляємо в УКРАЇНУ, Білорусь, Молдову, Прибалтику, Росію, Узбекистан, Казахстан, Киргизстан та інші країни

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН

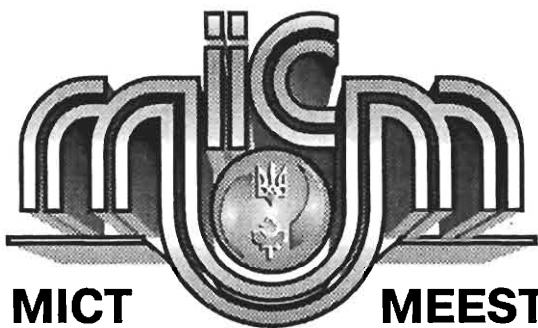
ДОЛЯРИ

Доставка особисто в руки від 3 до 20 днів
Експрес 1-2 дня

Надійшло і
конфіденційно
20% OFF

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

Великий вибір
якісних продуктів
з каталогу
Доставка до рук
від 1 до 4 тижнів

MIST

MEEST

817 Pennsylvania Ave.,
Linden, NJ 07036

Tel.: (908) 925-5525

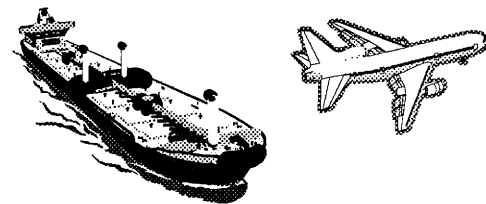
Toll Free: 1-800-288-9949

Дзвоніть безкоштовно:
1-800-361-7345

ПАЧКИ В УКРАЇНУ 69¢/lb.

При пересилці через UPS - 79¢/lb.

Відправляємо контейнери щотижня
Гарантуємо найшвидшу і надійну доставку
Підбираємо пачки з кожної хати
Дзвоніть за наліпками UPS

НАЙНИЖЧІ ЦІНИ! НАЙКРАЩА І НАЙШВИДША ОБСЛУГА ТІЛЬКИ У ФІРМІ МІСТ
для ліпшої обслуги клієнтів маємо понад 250 АГЕНТІВ у ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

За інформацією або агентом у Вашій місцевості дзвоніть безкоштовно: 1-800-361-7345

До справи літніх спортивних ігор в Україні

Недавно до Управи УСЦАК надійшло Положення Державного Комітету з фізичної культури і спорту, в якому надрукована вичерпна програма Всеукраїнських літніх спортивних ігор. В ньому поміщений вже давніше виданий Президентом України Указ, в якому Л. Кучма виявив своє прихильне ставлення до цих ігор, взявши їх під свою опіку.

Далі – постанова Кабінету Міністрів України, в якій, між іншим, написано: „Міністерству закордонних справ, Державному комітету з фізичної культури і спорту, Державному комітету у справах національностей та міграції вжити заходів для залучення до участі у Всеукраїнських літніх спортивних іграх спортсменів — представників української діаспори, сприяти створенню відповідних умов для оформлення необхідних в'їзних та виїзних документів під час проведення ігор”.

Подаються також докладні дані про ці ігри із 45-ти видів спорту, програма, термін і місця переведення змагань і фінальних ігор.

Ігри мають проводитися протягом майже цілого року. Уроцисте відкриття їх фінальної частини відбудеться 27 червня 1999 року, закриття — 11 вересня 1999 року в Києві.

Познайомившись із поданою в згаданому положенні програмою ігор, Екзекутива Управи УСЦАК зайняла своє становище, яке вислала до президента Державного комітету фізичної культури і спорту та НОК України Івана Федоренка:

1. „УСЦАК і усі українські спортові осередки в діаспорі (Канаді і Америці) вповні схвалюють Указ Президента України про проведення у 1999 році Всеукраїнських літніх спортивних ігор.

2. УСЦАК із задоволенням сприйняв Постанову Кабінету Міністрів України про Всеукраїнські ігри і особливо запрошення до участі в них українців з закордону.

3. Однак, проаналізувавши положення про ці ігри, Управа УСЦАК, на жаль, не бачить можливостей участі спортсменів зі своїх теренів. Солідно і дбайливо опрацьована програма ігор достосована виключно до участі спортсменів України.

У нас, на терені діяння УСЦАК, існує скромна кількість активних ділянок спорту, – копаний м'яч (футбол), чоловіча й жіноча відбиванка (волейбол), теніс, плавання і шахи, що їх вправляє українське юнацтво, студенти і старші – усі на аматорській (любительській) базі. Їхати на довгий час в Україну для участі у відбіркових етапах змагань і, можливо, на завершення (фінальні ігри), практично неможливо.

4. В загальних повідомленнях про ігри є згадка про відбуття за програмою ігор Олімпійського тижня. Чи можна одержати більше інформації про його програму, дату і місце?”

За Управу УСЦАК цей лист, ви-

сланий „факсом” 25 січня ц. р., підписав голова Мирон Стебельський.

Після одержання інформації з України в справах Всеукраїнських літніх ігор, подамо їх до відома зацікавленим українським спортовим осередкам і симпатикам українського спорту.

Пресова референтура УСЦАК

Криза в проводі МОК

Настав критичний час в керівних органах Міжнародного Олімпійського Комітету і діяльності його президента Гуана Антонія Самаранча. Виявлений скандал з підкупом щодо міста Солт-Лейк-Сіті в стейті Юта для зимової Олімпіади в 2002 році, спричинив відставку шести корумпованих чиновників МОК. Справи двох інших, серед них президента НОК Росії Віталія Смірнова, подано на дослідження. Світова преса вдарила на сполох, посипалися звинувачення на адресу МОК і його президента Самаранча про те, що випадок корупції, пов'язаний з Солт-Лейк-Сіті – не перший, що такий недобрий стан існує у верхівці МОК вже довгі роки.

Бельгійська газета „Стандарт”, наприклад, пише: „Кожній нормально мислячій людині зрозуміло, що президент МОК Самаранч знав про це”... Швейцарська газета „Трібюн Женев” закликає: „Пане Самаранч! Відійдіть у відставку!” Норвезька газета „Верднес Ганг” в редакційній статті, між іншими, написала: „МОК виявив себе! Це загниваюча організація, і Самаранч не може приховати цього факту”. Англійська газета „Дейлі Телеграф” пропонує урядові Швейцарії, де міститься МОК, закрити організацію після обстеження її діяльності. „Ю Ес Ей Тудей” в своїй редакційній статті з 26 січня ц. р. теж закликає Самаранча піти у відставку.

Українським симпатикам спорту Самаранч запам'ятався як великий прихильник колишньої червоної російської імперії, де він в білокам'яній столиці свого часу був амбасадором Еспанії. Не дивина, що між іншими звинуваченнями є теж натяки „на знайомство Самаранча з російською мафією”.

Ведмежу послугу Самаранч зробив українським спортсменам, коли після розпаду російської імперії, за вказівками російських спортивних чиновників, включно зі Смирновим, не допустив їх до самостійного виступу на Олімпіадах: зимовій в Альбертвіл у Франції, де Віктор Петренко здобув золоту медаль, і пізніше в літній у Барселоні, де українські спортсмені здобули 20 індивідуальних і 20 дружинових медалів. Хитро-мудро цей здобуток був віднесений на рахунок так званої „об'єднаної команди”, яку не обізнана громадськість ототожнювала з Росією. „Об'єднана команда” була твором російських спортивних шовіністів, які мріяли й далі тримати український спорт на своєму припоні і, як ми вже згадали вище, в цьому їм сприяв Самаранч. На яких підставах Самаранч тісно співпрацював з росіянами, покищо не знаємо. Можливо, і ці його вчинки вийдуть на денне світло в недалекому майбутньому, а покищо не будемо глибоко переживати, якщо Самаранч врешті відійде з провідної аргени МОК.

Денис Силантьєв близько мети

Повернувся з Гонконгу до Києва відомий в спортивному світі український плавець Денис Силантьєв, який 9 і 10 січня ц. р. був учасником чергового етапу чемпіонату світу. В жіночій групі в черговому етапі змагань була теж відома у спортивному світі Яна Ключкова.

Денис і Яна були визнані найкращими плавцями змагань. Денис здобув дві золоті і одну срібну медаль на 200 і 100-метрівках метеликом, з осягом, відповідно, 1.56,19 і 52,07 – золоті медалі, а на 50 м. з вислідом 24,18 – срібну медаль. Яна Ключкова теж здобула дві золоті і одну срібну медаль на доріжках 400 і 200 м., змінним стилем, з вислідами: 4.39,92 і 2.12,69. На 100-метрівці з осягом 1.04,50 вона вийшла другою і була нагороджена срібною медаллю.

Ще перед цим етапом Денис був учасником змагань етапу в Пекіні, Китай, де теж здобув дві золоті медалі. Щоб стати чемпіоном світу, треба перемогти на 6-ти з усіх 12-ти етапів змагань на трьох континентах в Америці, Європі і Азії.

Денис Силантьєв (зліва) і Дмитро Краєвський на чемпіонаті світу (січень ц. р.).

Це складні і коштовні переїзди. Нагадаємо, що переїзд Дениса до Америки фінансував УСЦАК. Тому і радіють члени і симпатика УСЦАК теперішнім успіхам Дениса. Він очолює таблицю змагань і має реальні можливості втретє прославити Україну, здобуваючи титул чемпіона. На його рахунок вже є 74 точки, подальші місця займають Джефф Гюджіл (Австралія)–57, Лан Ліконь (Китай)–27, Чжань Цень (Китай)–20. Яна покищо в першій п'ятці з 37 точками займає 4-те місце. Веде Сузан Ролф (Англія)–50 точок, Нінь Бо (Китай) і Маріяна Лімперт (Канада) мають – по 40 точок.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ (Н. Дж.)

Клифтон-Пассейк-Виппані-Елизабет, Н.Дж.

запрошує своє членство на

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

в неділю, 28 лютого 1999 р. о год. 3-ій по пол.

в Українській Централі
240 Hope Ave., Passaic, NJ 07055

ДИРЕКЦІЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ В СПРАВІ НАДАННЯ СТИПЕНДІЙ НА 1999/2000 р.

Згідно з рішенням Головного Уряду УНСоюзу в листопаді 1998 року, програма стипендій УНС буде значно упрощена з мінімальними вимогами документації.

1-ше ЧЕРВНЯ 1999 призначено як новий реченець для зложення стипендійного прохання та вимаганих документів. Нові аплікації висилатимуться при кінці місяця лютого ц.р. Щоб отримати аплікацію прошу вислати вивпвнений купон:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
SCHOLARSHIP COMMITTEE
2200 Rt. 10, P.O. Box 280, Parsippany, N.J. 07054

Please send me a scholarship application for the 1999/2000 school year

Name: _____

Address: _____

City: _____ State _____ Zip Code _____

I am a member of UNA Branch _____

В ЛЮТОМУ НА ХВИЛЯХ UBN:

НОВИНИ ТА ДИСКУСІЙНІ ПРОГРАМИ

Доброго Ранку, Україно—о год. 6-й ранку, пон.-п'ят.
(повторення о год. 12-й)

Ранкові Новини—о год. 11-й ранку щодня

Панорама УТН—о год 10-й веч. щодня

СПОРТ

Щосереда о год. 8-й веч., найцікавіші змагання різних видів спорту з незалежної України

ТЕАТР У ЧЕТВЕР

Вистава Київського театру опери та балету
"Жизель"—25-го лютого, о год. 7-й веч.

ОСВІТНІЙ ВЕЧІР

Історичні документальні фільми о год. 7-й в. щоп'ятниці

ДОКУМЕНТАЛЬНЕ КІНО

Золоте Намисто—о год. 10:30 р. і 6:30 в. від понеділка до п'ятниці, прогулянки по відомих містах України

ДЛЯ ДІТЕЙ

Вечірня казка—щодня о год. 9:15 веч.

ЗМАГАННЯ КОПАНОГО М'ЯЧА

Україна проти Ісландії—31 березня 1999 р.

Україна проти Андорри—6 червня 1999 р.

ТА БАГАТО БІЛЬШЕ!

ubn

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK®

24 години в день 7 днів у тиждень Телепрограми і Радіопрограми з України і про українців.

ПЕРЕДПЛАТА: \$19 В МІСЯЦЬ

DIRECTV PLUS™ САТЕЛІТНЕ ОБЛАДНАННЯ І

ПРОФЕСІЙНЕ ВСТАНОВЛЕННЯ: ДЗВОНІТЬ!

Завдяки сателітній системі DIRECTV PLUS™ Ви матимете доступ до 185 каналів телепрограм сателітної мережі DIRECTV®, починаючи з DIRECTV LIMITED, що включає "Bloomberg Television," "QVC," "Home Shopping Network" та платні фільми DIRECTV—все це за додатковий кошт—лише \$5.99* в місяць. Інші пакети телепрограм і послуг DIRECTV—також до Вашого вибору.

Наша філія SkyView® встановлює вчасно і акуратно у Вашому домі сателітну систему DIRECTV PLUS™ і надає Вам ввічливу і вичерпну інформацію про наші послуги та мережу.

За інформацією дзвоніть:

ubn

1-877-330-4388

www.brama.com/ubn

У Мюнхені помер Іван Кошелівець

3 Мюнхену надійшла сумна вістка, що там 5 лютого 1999 року помер широко відомий літературознавець і редактор, член НТШ, УВАН і член редакційної колегії „Енциклопедії українознавства“ Іван Кошелівець. Народжений 10 листопада 1907 року на Чернігівщині, після Другої світової війни перебував від 1947 року в Мюнхені, де його і поховано 11 лютого.

В українському культурному житті був широковідомий як літературознавець і головний редактор місячника

„Українська літературна газета“ в роках 1955-60, а від 1961 року став головним редактором „Сучасности“, тричі займаючи цей пост аж до 1984 року.

З-під його пера появилися монографії „Сучасна література в УССР“, „Микола Скрипник“ і „Олександр Довженко“, як також ряд перекладів із чужомовних літератур. Його найбільше відомий твір – це спомини „В дорозі до себе“, який появився у 1985 році.

І. Кошелівець залишив у смутку дружину, відому поетесу та письменницю Емму Андіївську.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку як приватну, так і публичну.

Том 175.00 дол. (було 95 дол.)

Том 275.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ — 130.00 дол. (було 170.00 дол.)

Плату за пересилку включено.

Замовлення просимо присилати разом з чеком або грошовим переказом на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью Джерсі підлягають 6%-му податку.

ОСЕРЕДОК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім.ШЕВЧЕНКА в ЧИКАГО
та РЕДАКЦІЯ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ
з сумом повідомляють, що 5 лютого 1999 р. упокоївся в Бозі

бл. п.

проф. МИРОСЛАВ СЕМЧИШИН

нар. 26 серпня 1910 р.

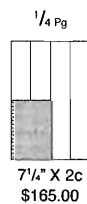
дійсний член НТШ і кол. голова Осередку НТШ в Чикаго
та співробітник ЕУД.

ПОХОРОН відбувся 8 лютого з українського православного собору св. Володимира на цвинтар в Ельвуд (українська секція).

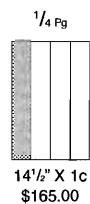
Дружині Христі в Чикаго та в Україні синові Мирославі з дружиною, як також дітям, внукам та правнукам висловлюємо глибоке співчуття.

ADVERTISING RATES FOR THE UKRAINIAN WEEKLY

(Published in English on Sundays)

7 1/4" X 2c
\$165.00

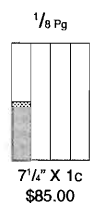
14 1/2" X 1c
\$165.00

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED
ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION: FRIDAY NOON.

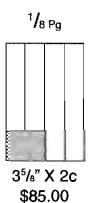
All general advertising: 1 inch, single column\$12.00
Fraternal and community advertising: 1 inch, single column\$ 7.50
FOUR-PAGE CENTERFOLD PULLOUT\$2,900.00

3 3/8" X 4c
\$165.00

7 1/4" X 1c
\$85.00

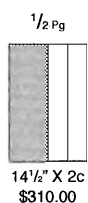
3 3/8" X 2c
\$85.00

1 13/16" X 4c
\$85.00

7 1/4" X 4c
\$310.00

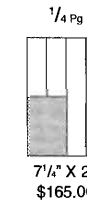
14 1/2" X 2c
\$310.00

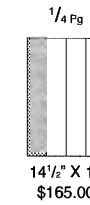
14 1/2" X 4c
\$600.00

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

7 1/4" X 2c
\$165.00

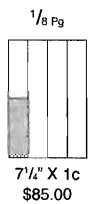
14 1/2" X 1c
\$165.00

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDNESDAY NOON
ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M.
OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

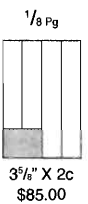
All general advertising: 1 inch, single column\$12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column\$7.50

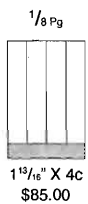
3 3/8" X 4c
\$165.00

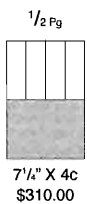
7 1/4" X 1c
\$85.00

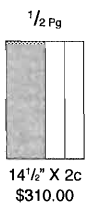
3 3/8" X 2c
\$85.00

1 13/16" X 4c
\$85.00

7 1/4" X 4c
\$310.00

14 1/2" X 2c
\$310.00

14 1/2" X 4c
\$600.00

Quantity discounts: 1-9 ads\$12.00 per inch/Sc
10 or more ads20% discount
24 or more ads25% discount
52 ads30% discount

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Szeparowycz, Advertising Manager, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

В невимовному тяжкому горі сповіщаємо приятелів і знайомих, що в понеділок 8 лютого 1999 р., скінчивши життєрадісних 52 роки, з волі Божої по тяжкій хворобі, відійшла у життя вічне наша найдорожча і незабутня ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЬКА, НЕВІСТКА, ТІТКА, ШВАГРОВА, ПЛЕМІННИЦЯ І ДВОЮРІДНА СЕСТРА

бл. п.

ЯРОСЛАВА СИДОРАК з дому КУЗЬМИЧ

ПАНАХИДИ відбулися в середу 10 лютого та в четвер 11 лютого о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Andrett Funeral Home, 353 Second Ave. (betw. 20 & 21 St.) NYC.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю 12 лютого о год. 9:30 ранку в катедрі св. Тройці при 359 Брум вул.

В год. 12-й Панахида відбулася в Церкві-Пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. а тіло спочине на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного.

У безмежному горі:

чоловік – МАРКО
доні – ЛАРИСА і ДАРІЯ
мама – ВАЛЕНТИНА КУЗЬМИЧ
теща – ЗЕНОВІЯ СИДОРАК
братова – КСЕНЯ з синами ЮРІЄМ і ДАНИЛОМ
тітка – ТЕТЯНА ДЗІВАК
швагер – ЯРОСЛАВ СИДОРАК з дружиною ОКСАНОЮ і синами АНДРІЄМ і РОМАНОМ
двоюрідні – БОГДАН і КАТЕРИНА з родинами в Україні.

Замість квітів можна зложити пожертви на Crown Jewel Endowment Fund of UIA 2 E. 79th St. NYC або на Стипендійний Фонд для студентів в Україні при Об'єднанні Українських Православних Сестрицтв у США.

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!

НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ

ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІЛЬКО ФИЧОК член УНС Відд. 155 в Перт Амбой, Н.Дж. Помер 21 квітня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1911р. в Україні. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку синів Гавк і Стенлі, чотирьох внуків і трьох правнуків. Похорон відбувся 23 квітня 1998 р. на українському цвинтарі в Перт Амбой, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

І. Завійський, секр.

МАР'ЯН ЦАМАНСЬКИЙ член УНС Відд. 350. Помер 25 квітня 1998 р. на 67-му році життя. Нар. в 1930 р. в Німеччині. Членом УНС став в 1973 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ганю, сім дітей і десять внуків. Похорон відбувся 1 травня 1998 р. на цвинтарі св. Івана в Норвук, Кт.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ ГОЛЮКА член УНС Відд. 130 в Нью Йорку. Помер 8 жовтня 1997 р. на 62-му році життя. Нар. в 1935 р. у Львові, Україна. Членом УНС став в 1948 р. Залишив у глибокому смутку дружину Лесю, синів Алекса, Артура, брата Леська, внуків Марка, Михайла, Алексіс, Стефцю і Христю. Похорон відбувся 11 жовтня 1997 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНДРІЙ ОНУФРАК член УНС у Вілліамс-порт. Помер 19 березня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. у Бервік. Залишив у глибокому смутку дружину, сина, двох сестер і двох внуків. Похорон відбувся 22 березня 1998 р. на Indianatown Gap National Cemetery, Annville.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПАТРИША ВОЛОЩУК член УНС. Померла 19 листопада 1997 р. на 88-му році життя. Нар. в 1910 р. в Україні. Членом УНС стала в 1960 р. Залишила у глибокому смутку дочку Марію, сина Річарда, п'ять внуків та двох правнуків.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА ЗАННИ член УНС Відд. 112 Т-ва св. Марії в Пармі, Ог. Померла 17 березня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. в Клівленді, Ог. Членом УНС стала в 1960 р. Залишила у глибокому смутку Чарля-Петра. Похорон відбувся 23 березня 1998 р. в Тускан, Ар.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА ФЕДОРОВИЧ член УНС Відд. 45 у Філадельфії, Па. Померла 14 травня 1998 р. на 82-му році життя. Нар. в 1915 р. в Україні. Членом УНС стала в 1980 р. Залишила у глибокому смутку дочок Надю, Любу, Гелен і Марію. Похорон відбувся 19 травня 1998 р. на цвинтарі св. Петра у Філадельфії, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА КАМІНСЬКА член УНС Відд. 266 Т-ва ім. Івана Франка в Амстердамі, Н.И. Померла 25 квітня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1912 р. в селі Липівка, Україна. Членом УНС стала в 1952 р. Залишила у глибокому смутку двох синів Василя і Ярослава, сестру Параску. Похорон відбувся 28 квітня 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Амстердамі, Н.И.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АНДРІЙ ЯВОРИВ член УНС. Помер 23 березня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1911 р. в селі Стрілків на Стрийщині, Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину Парню, дочок Соно, Надію, Любу, Христину, Віру, сина Стефана, зятів і внуків. Похорон відбувся 26 березня 1998 р. на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбургу, Н.И.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ГАРАСЮК член УНС Відд. 56 Т-ва св. Івана Хрестителя в St. Clarksville, Ohio. Помер 6 березня 1998 р. на 78-му році життя. Нар. в 1919 р. Членом УНС став в 1972 р. Залишив у глибокому смутку сина Стефана. Похорон відбувся 9 березня 1998 р. на цвинтарі Маунт Калварі.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕЛЛА ІГРІГ член УНС. Померла 11 квітня 1998 р. на 77-му році життя. Нар. в 1920 р. в Піттсбургу, Па. Членом УНС стала в 1939 р. Залишила у глибокому смутку дочку Жанет, сина Фреда і брата в Україні. Похорон відбувся 15 квітня 1998 р. на цвинтарі Королева Неба в Пітерс Тавншіп, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ МАКАРУШКА член УНС. Помер 13 березня 1998 р. на 89-му році життя. Нар. в 1908 р. в селі Сівка Войнилівська, Україна. Членом УНС став в 1968 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, синів Хризанта, Андрія, дочку Олену, внуків. Похорон відбувся 16 березня 1998 р. на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбургу, Н.И.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МАТІЛДА СТЕФАНСКИ член УНС Відд. 102 Т-ва св. Петра і Павла в Клівленді, Ог. Померла 9 березня 1998 р. на 89-му році життя. Нар. в 1908 р. в Польщі. Членом УНС стала в 1943 р. Залишила у глибокому смутку дочку Ненсі, двох внуків і правнучку. Похорон відбувся на цвинтарі св. Хреста в Брук Парк, Ог.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИРОСЛАВ ГАРМАТЮК член УНС Відд. 465 Т-ва ім. Івана Франка в Ляшіні. Помер 1 березня 1998 р. на 78-му році життя. Нар. в 1920 р. в селі Синячівка, Збараж, Україна. Членом УНС став в 1935 р. Залишив у глибокому смутку дружину Наталю, дочку Галину, сина Ореста і сестру Галину в Україні, та багатьох приятелів.

Вічна йому пам'ять!

Т. Мороз, секр.

АНАСТАСІЯ ГЕЛМОЛД член УНС. Померла 15 травня 1998 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. в Нью Йорку. Членом УНС стала в 1938 р. Залишила у глибокому смутку сина Річарда. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана в Мідл Віллідж, Квінс, Н.И.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИРОСЛАВ РАКОВСЬКИЙ член УНС Відд. 472 в Чикаго. Помер 1 лютого 1998 р. на 91-му році життя. Нар. в 1907 р. в Коломиї, Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку сина Юрія з дружиною Лесею, внуків Левка і Софійку та ближчу і дальшу родину в США і в Україні. Похорон відбувся 7 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Стефанія Кочій, секр.

ЯРЕМА ДЯЧИШИН член УНС. Помер 4 березня 1998 р. на 57-му році життя. Нар. в Чикаго, Ілл. Залишив у глибокому смутку дружину Джаніс, трьох синів Стефана, Андрія, Христофора і сестру. Похорон відбувся на Arlington Національному цвинтарі у Вашингтоні.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА ЛАНІК член УНС Відд. 239 Т-ва св. Юрія у Філадельфії, Па. Померла 16 травня 1998р. на 95-му році життя. Нар. в 1903 р. в Україні. Членом УНС стала в 1960 р. Залишила у глибокому смутку дочку Марію, трьох внуків Карол, Джаніс і Івана, трьох правнуків. Похорон відбувся 20 травня 1998 р. на цвинтарі св. Йосифа в Томс Рівер, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АНДЖЕЛІНА ГРОЗІНСЬКА член УНС Відд. 383 Т-ва св. Петра і Павла в Бриджпорт, Па. Померла 12 травня 1998 р. на 77-му році життя. Нар. в 1920 р. в Італії. Членом УНС стала в 1945 р. Залишила у глибокому смутку сина Карла. Похорон відбувся 15 травня 1998 р.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ОСИП ЛОБОВОЦЬКИЙ член УНС Відд. 292 Т-ва св. Івана Хрестителя у Воррен Миш. Помер 16 травня 1998 р. на 92-му році життя. Нар. в 1906 р. в Україні. Членом

УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дочок Христину і Наталію з чоловіками, дев'ять внуків і п'ять правнуків. Похорон відбувся 19 травня 1998 р. в Southfield, Mi.

Вічна йому пам'ять!

Ірена Прийма, секр.

ДМИТРО ВОЙТ член УНС Відд. 163 Т-ва „Єдність“ у Філадельфії, Па. Помер 15 травня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. в селі Тершів, повіт Самбір, Україна. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку дружину Гордану, сина Ярослава з родиною, сестру Марію, брата Михайла з родиною в Україні і дальшу родину. Похорон відбувся 20 травня 1998 р. на цвинтарі Lawnview Rockledge в Пенсильвенії.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ДАНІЕЛ МАКСИМЮК член УНС Відд. 424 у Філадельфії, Па. Помер 10 травня 1998 р. на 67-му році життя. Нар. в 1930 р. Членом УНС став в 1964 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, синів Алекса, Михайла, Миколая і дочок Ребекку і Христину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАН ГОЛОД член УНС Відд. 147 Т-ва св. Михайла в Аллентавіні, Па. Помер 29 січня 1998 р. на 85-му році життя. Нар. в 1912 р. в Стрию, Україна. Членом УНС став в 1951 р. і вдруге в 1971 р. Залишив у смутку дружину Ілейн, сина Богдана в Україні, дочок Сандру і Лідію, невістку, брата, сестер і двох внуків. Похорон відбувся 2 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Івана в Northampton, Pa.

Вічна йому пам'ять!

Дженіс Мілінічик, секр.

ОЛЕНА ГЕЙНЕР член УНС Відд. 78 Т-ва св. Миколая в Дженкенвілл, Па. Померла 19 лютого 1998 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. в Дженкінтавіні. Членом УНС стала в 1978 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Михайла, сина Роберта, дочку Елизабет. Похорон відбувся 24 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Дженкенвілл, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АЛЬБЕРТ БАБЯК член УНС Відд. 57 Т-ва св. Петра і Павла в Коговз, Н.И. Помер 30 січня 1998 р. на 79-му році життя. Нар. в 1918 р. в Коговз. Членом УНС став в 1937 р. Залишив у глибокому смутку дружину Гелен, сина, дочку і внуків. Похорон відбувся 2 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Петра і Павла у Вотерфордді, Н.И.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МОРРИС МАТВИШИН член УНС Відд. 444 Т-ва ім. М. Лисенка в Саскатуні, Канада. Помер 31 грудня 1997 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. Членом УНС став в 1975 р. Залишив у глибокому смутку сестру Анну. Похорон відбувся 5 січня 1998 р. на цвинтарі Memorial Gardens в Prince Alibert, Sask.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО КОВАЛЬ член УНС Відд. 180 Т-ва ім. Івана Франка в Акрон, Ог. Помер 31 січня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. в Бережанах, Україна. Членом УНС став в 1966 р. Залишив у глибокому смутку дружину Павлину, синів Михайла і Йосифа, дочку Олену з чоловіком Вілліамом і внука Еріка. Похорон відбувся 3 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Христа в Акрон, Ог.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ТЕОДОР ГРИЦАК член УНС Відд. 452 в Чикаго, Ілл. Помер 25 листопада 1997 р. на 71-му році життя. Нар. в 1926р. Залишив у смутку дружину Катерину і трьох дочок: Теодору, Лізу і Тіну. Похорон відбувся 27 листопада 1997 р. на цвинтарі св. Миколая в Гаммонд.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ ГОЛЕЦ член УНС Відд. 137 Т-ва

ім. Богдана Хмельницького у Західньому Істоні, Па. Помер 8 лютого 1998 р. на 75-му році життя. Нар. в 1922 р. в селі Ятвяги, Мостиська, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у смутку дружину Дарію, синів Петра і Григорія, пасерба Володимира, 7 внуків, двох пасербиць. Похорон відбувся 14 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Михайла у Вайтголл, Па.

Вічна йому пам'ять!

Стефан Колодчин, секр.

МИКОЛА КАВКА член УНС Відд. 174 Т-ва „Ватра“ в Дітройті. Помер 31 грудня 1997 р. на 83-му році життя. Нар. в 1914 р. в Україні. Членом УНС став в 1979 р. Залишив у смутку дочку Оксану, внуків і жалібну громаду. Похорон відбувся 2 січня 1998 р. на цвинтарі Вудтаун у Дітройті.

Вічна йому пам'ять!

Віра Крутий, секр.

ВАСИЛЬ ЯРЕМИШИН член УНС Відд. 266 Т-ва ім. Івана Франка в Амстердамі, Н.И. Помер 29 січня 1998р. на 87-му році життя. Нар. в 1911 р. в с. Гримайлів, Україна. Членом УНС став в 1968 р. Похорон відбувся на цвинтарі св. Михайла в Амстердамі, Н.И.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАН В. КНАПП член УНС Відд. 385 Т-ва „Запорозька Січ“, Міннеаполіс, Мінн. Помер 8 грудня 1997 р. на 88-му році життя. Нар. в 1909 р. в Сімсон, Па. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у смутку брата Михайла, сестер: Єлизавету, Ольгу, Джоан, Долорес. Похорон відбувся 12 грудня 1997 р. на цвинтарі Holy Sepulchre, в Southfield, Mi.

Вічна йому пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

МІЛДРЕД БАНАЯ (Ні Козак) член УНС Відд. 125 в Чикаго, Ілл. Померла 12 грудня 1997 р. на 77-му році життя. Нар. в 1920 р. в Ока Парк, Ілл. Членом УНС стала в 1964 р. Залишила у смутку чотирьох дітей і 9 внуків. Похорон відбувся 27 грудня 1997 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ БАЛЗАНУ член УНС Відд. 217 Т-ва св. Йосифа в Рочестері, Н.И. Померла 2 лютого 1998 р. на 78-му році життя. Нар. в 1919 р. в Рочестері, Н.И. Членом УНС стала в 1933 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Петра.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

О. КАНОН РОМАН КИСІЛЕВСЬКИЙ член УНС у Вінніпегу. Помер 28 вересня 1997 р. на 81-му році життя. Нар. в 1915 р. в Станиславові, Україна. Залишив у смутку дружину мгр Володимиру Кисілевську, дочок: Тетяну Гавалашко, Вірлянку Головоко, внуків: Наталку і Адріана. Похорон відбувся 3 жовтня 1997 р. на цвинтарі Всіх Святих у Вінніпезі, Канада.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА РАТИЧ член УНС Відд. 353 Т-ва „Запорозька Січ“ в Нью Брансвіку, Н. Дж. Померла 17 лютого 1998 р. на 84-му році життя. Нар. в 1913 р. в Україні. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила у смутку чоловіка Любомира, дочку Дарію, сина Василя, внука, двох пасербів та ближчу і дальшу родину в США і Україні. Похорон відбувся 20 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Петра в Нью Брансвіку.

Вічна їй пам'ять!

Осип Рінник, секр.

ІВАН РІТРОСЬКИЙ член УНС Відд. 88 Союзівка, Кергонксон. Помер 7 лютого 1998 р. на 90-му році життя. Нар. в 1907 р. у Whitehall, Па. Членом УНС став в 1926 р. Залишив у смутку дружину Анну, синів д-р Івана і Мирона, внуків Івана мол., д-ра Стівена, Мирона, Михайла, Маделину, Сюзанну, брата Стефана і Гелену, п'ять правнуків і декілька племінників, племінниць. Похорон відбувся 11 лютого 1998 р. на Cedar Park цвинтарі в Гадсон, Н.И.

Вічна йому пам'ять!

Стефанія Гаврилюк, секр.

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого ЧОЛОВІКА І ТАТА

бл. п.
ПЕТРА П. ГАНКЕВИЧА
будуть відслужені
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в таких церквах:

21 лютого

св. Михаїла (Yonkers, N.Y.), год. 10-та рано;

22 лютого

св. Духа (Hamilton, Ont., Canada);
св. Покрови (Willimantic, CT);
свв. Петра і Павла (Ludlow, MA);
в каплиці на цвинтарі св. Духа (Hamptonburg, NY);
у соборі св. Юра (Львів, Україна);
у семінарії св. Йосафата (Куритиба, Бразилія);
у семінарії св. Василя Великого (Stamford, CT).

В цей день просимо згадати св. п. Петра у своїх молитвах.
Вічна йому пам'ять!

Замість квітів на могилу моєї улюбленої товаришки бл. п. **ХРИСТИНИ ВОЄВІДКИ** пересилаю 150 дол. на Фонд Сиріт в Україні.
Родині мої глибокі співчуття.

ОЛЬГА МОРОЗ

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ В НЬО ЙОРКУ
ділиться сумною вісткою з членами та українською громадою,
що в понеділок 8 лютого 1999 р. відійшла у вічність наша дорога членка

бл. п.
ЯРОСЛАВА СИДОРАК
Мужеві, донькам і мамі висловлюємо щирі співчуття.
Вічна їй пам'ять!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.
д-ра медицини
ОРЕСТА ЯХТОРОВИЧА
будуть відправлені
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
13 лютого 1999 р. о год. 9-ій ранку
в соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Ілл.
Також в інших місцевостях:

церква Пресвятої Трійці – Статен Айленд, Н.Й.;
українська католицька парафія –Пайн Рівер, МБ., Канада;
собор св. Софії – Рим;
Владика Мирослав Марусин – Ватикан;
церква св. о. Миколая – Золочів, Україна;
церква Воскресення Господнього – Винники, Україна;
церква свв. Петра і Павла – Новий Сад, Югославія;
церква свв. Петра і Павла – Місіонес, Аргентина;
монастир Сестер Василіянок – Буенос Айрес, Аргентина;
монастир Сестер Василіянок – Куритиба-Парана, Бразилія;
церква св. Покрови – Аделайд, Австралія.

Просимо молитвами бути з нами.
Дружина Романа Яхторович з родиною.

З сумом у серці повідомляємо родину і знайомих, що 5 лютого 1999 р.
на 86-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ
бл. п.
ПЕТРО УШАК
нар. 20 квітня 1913 р. у селі Лисовичі на Львівщині.
ПАНАХИДА відбулася 9 лютого 1999 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заве-
денні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку.
СЛУЖБА БОЖА була відправлена 10 лютого 1999 р. о год. 9:30 ранку у церк-
ві св. Юра, а поховання на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.
У смутку залишилися:
любляча дружина – **СТЕФАНІЯ**
сини – **ЗЕНОН** з жінкою **ДАРІЄЮ** та дітьми
МЕЛАНІЄЮ, НАТАЛЕЮ, МИХАЙЛОМ І
ОЛЕСЕМ
– **БОГДАН**.
Вічна пам'ять!

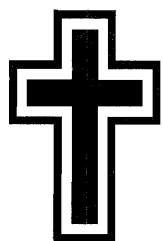
ПО Д Я К А
З волі Всевишнього відійшла у вічність у вівторок, 29 грудня 1998 р.
на 87-му році життя наша найдорожча СЕСТРА, ТЕТА
бл. п.
АЛЕКСАНДРА
АНТОНОВИЧ-САДОВСЬКА
Почуваємося до милого обов'язку зложити нашу сердечну подяку нашим рід-
ним, приятелям та знайомим за вислови співчуття, за участь у похоронах та датки
на фонд „Діти Чорнобиля“ і других.
Ми вдячні Преосвященному Владиці Робертові за відвідини нашої сестри в
шпиталі, о. крилошанинові Андрієві Гановському за його щирі опіку духовну в часі
її хвороби та за зворушуючу проповідь в катедрі, о. митратові Михайлові Ревтюко-
ві за відправу похоронів, оо. парохів в Акроні Михайлові Крупці та крил. Петрові
Власо, парохів св. Андрія за участь у святій Літургії. Рівнож дякуємо о. дияконо-
ві Дж. Смолило
Дякуємо катедральному хорові та А. Келлер, диригентці за відспівання Панахи-
ди, подяка наша і Я. Завадівському за відспівання похоронних відправ.
Щире спасибі д-рові В. Боднареві та мгр. М. Гук за прощальні слова у похо-
ронному заведенні.
Щиросердечна подяка братанкові Зяньові та сестринці Дані, які приїхали з Ка-
нади, щоб попрощати тету на вічний спочинок.
Замість квітів на могилу покійної Лесі зложили пожертви на:

Фонд „Діти Чорнобиля“	835.00 дол.
Служби Божі	100.00 –“–
вітражі в катедрі	195.00 –“–
на школу	20.00 –“–
на церкву	10.00 –“–
Сусп. Опіка СУА	5.00 –“–
Разом	1,165.00 дол.

Ще раз сердечне Всім спасибі!
РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 7 лютого 1999 р. відійшов у вічність на 45-му
році життя наш найдорожчий **МУЖ, БАТЬКО, СИН І БРАТ**
бл. п.
ЮРІЙ ТРОЙНАР
Колишній член Спілки Української Молоді в Америці.
ПАРАСТАС відбувся 10 лютого 1999 р. у Wanaker Funeral Home о год. 8-ій веч.
ПОХОРОН відбувся 11 лютого 1999 р. з церкви свв. Петра і Павла в Spring
Valley, N.Y.
У глибокому смутку залишаємося:
дружина – **СУЗАНА**
доня – **МОРА**
родичі – **ВАСИЛЬ І НЕЛЯ ПАВЛІВ**
сестри – д-р **ЛЕСЯ БАТОРФАЛВІ** з чоловіком **РОМАНОМ**
і дітьми **ТАТІЯНОЮ І БОГДАНОМ**
– **МАРІЙКА КОШАК** з дітьми **АЛЕКСОЮ І МИКОЛОЮ**
– **ХРИСТЯ КОБИЛЕЦЬКА** з чоловіком **СТЕФАНОМ**
і синами **АНДРІЙКОМ, ДАНИЛКОМ І СТЕФКОМ**
та ближча і дальша родина тут і в Україні.
У справі пожертв просимо звертатись до родини.
Вічна йому пам'ять!

Ділюся болючою і пресумною вісткою з приятелями, колегами і знайомими,
що мій найдорожчий і многостраждальний БРАТ

бл. п.

ЮРІЙ МИХАЙЛО МАКУХ

відійшов у вічність 21 січня 1999 р. в місті Батл Крік, Мишиген.

Колишній член Пласту „American Legion“ і „Veterans of Foreign Wars“,
нар. в селі Гутище Явірницьке на Надсянню, 28 вересня 1932 р.

Жорстока, злорадна і невмолима недуга підкосила нашого многонадійного „Юр-
чика Кучерявого – хлопця смілого і цікавого“.

ВІЙСЬКОВИЙ ПОХОРОН – із прощальними сальвами з рушниць – відбувся
на Fort Custer National Cemetery, Battle Creek, Michigan, 25 січня 1999 р.

Вічна йому пам'ять!

В глибокому смутку:

брат	– ЛЮБОМИР АНДРІЙ, Тусон, Арізона
приятелі і опікуни	– ГАРОЛД і ЛЮЇЗА фон НОКЕР, Батл Крік, Миш.
кузинка	– ЯРОСЛАВА АЛИСЬКЕВИЧ, Тернопіль, Україна
кузин	– ЄВГЕН МАКУХ, Тернопіль, Україна
цьоця	– ЕМІЛІЯ ПОПЛІХА, Вроцлав, Польща

Замість квітів на свіжу могилу проситься давати пожертви на
Фонд Дітей Чорнобиля або на Катедру Українських Студій, Гарвардський Університет

Зі смутком повідомляємо громадянство, що 5 лютого 1999 р. в Мюнхені,
на 92-му році закінчився земний шлях

бл. п.

ІВАНА МАКСИМОВИЧА КОШЕЛІВЦЯ

свідка та учасника літературних процесів 20–30-их років в Україні, талановитого
літературного критика, журналіста, перекладача з німецької та французької мов,
автора спогадів і монографій про Олександра Довженка та Миколу Скрипника,
першого довголітнього редактора „Української літературної газети“ в Мюнхені та
журналу „Сучасність“, одного з творців літературних угруповань на еміграції та
дійсного члена УВАН у США.

Вельмишановній дружині-супутниці, Еммі Андієвській,
висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УВАН

РЕДАКЦІЯ „ENCYCLOPEDIA of UKRAINE“

ділиться сумною вісткою зі всіма членами редколегії та з громадянством,
що 5 лютого 1999 р. упокоївся в Мюнхені

бл. п.

проф. д-р

ІВАН КОШЕЛІВЕЦЬ

нар. 10 листопада 1907 р. на Чернігівщині.

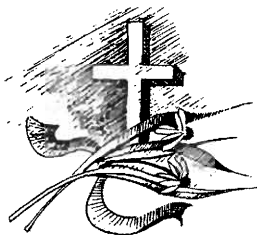
Покійний був довголітнім співпрацівником та редактором гасел з літератури.

Опечаленій дружині Емі Андієвській редакція Encyclopedia of Ukraine складає
вислови найсердечнішого співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Академік ДАНИЛО ГУСАР СТРУК
головний редактор

РЕКТОР І СЕНАТ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
повідомляють членів професорської колегії, випускників, студентів і все
громадянство, що з волі Всевишнього, 5 лютого 1999 р. упокоївся в Мюнхені на
92-му році життя емеритований професор української літератури

бл. п.

проф. д-р

ІВАН КОШЕЛІВЕЦЬ

нар. 10 листопада 1907 р. на Чернігівщині, Україна.

Покійний був визначним українським літературознавцем, письменником,
перекладачем, публіцистом, засновником і довголітнім редактором журналу *Су-
часність*, автором низки праць з теорії літератури, есеїв, нарисів, репортажів,
силуеток. Згуртувавши навколо журналу *Сучасність* кращі творчі сили українсь-
кої еміграції. Покійний створив тривкий інтелектуальний пам'ятник нашого бут-
тя на чужині.

Його праця для *Енциклопедії Українознавства*, як літературний редактор та
автор безлічі гасел, була значним внеском для здійснення цього важливого нау-
кового проекту.

Покійний був дійсним членом НТШ, УВАН та Спілки Письменників України.

Опечаленій важким горем дружині Еммі Андієвській складаємо
вислови найсердечнішого співчуття.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися при участі українського православного і
греко-католицького духовенства в четвер, 11 лютого 1999 р. о год. 10:30 ранку на
новій частині Мюнхенського кладовища Waldfriedhof-Lorettoplatz.

На бажання дружини покійного, проситься скласти пожертви замість квітів
на Стипендійний Фонд УВУ ім. Кошелівця, в Європі безпосередньо до УВУ, в за-
океанських країнах до Фундації УВУ в США.

Нехай гостинна земля чужини буде йому пухом, а пам'ять про нього вічною!

РЕКТОР І СЕНАТ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що 28 грудня
1998 р. на 81-му році життя відійшла від нас у вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ та ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ОЛЕНА МАРІЯ ДАВИДОВИЧ з дому ТЕОДОРОВИЧ-ВЕЛИЧКОВСЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу 2 січня 1999 р. в соборі Пресвятої
Родини у Вашингтоні, Д. К. і похоронено на цвинтарі Cedar Hill Ukrainian Memo-
rial Inc.

Залишила у глибокому смутку:

мужа	– НЕСТОРА
доньку	– ХРИСТИНУ ГАМОТА з мужем ЮРІЄМ
внуків	– ЮРІЯ з дружиною ОКСАНОЮ – ДАНИІЛА з дружиною ХРИСТИНОЮ – ОЛЕСЯ з дружиною АННОЮ
правнука	– ОЛЕСЯ

Просимо про молитви за душу покійної.

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА, СТАНИЦЯ НЬО ЙОРК
повідомляє членство та все громадянство, що 14 січня 1999 р.
відійшов у вічність

бл. п.

СТЕПАН ШУГАН

довголітній та заслужений член Управи Братства.
Родині покійного висловлюємо наші найщиріші співчуття.

УПРАВА БРАТСТВА 1-ої УД УНА

Ділимося сумною вісткою, що 22 січня 1999 р., на 99-му році життя,
приймавши св. Тайни, відійшла у вічність

бл. п.

КЛЕМЕНТИНА ЖИТИНСЬКА
з дому БЕРКИТА

нар. в с. Реневі, Зборівського р-ну в Україні.

ПАНАХИДА і СЛУЖБА БОЖА були відправлені в Церкві-Пам'ятнику
св. Апостола Андрія Первозванного на православному цвинтарі в С. Бавнд Бру-
ку, Н. Дж. о год. 12-й по пол. 27 січня 1999 р. і там похоронена.

Вічна їй пам'ять!

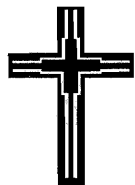
Ділюся сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 22 січня
відійшла у вічність на 99-му році життя, моя швагерка

бл. п.

КЛЕМЕНТИНА ЖИТИНСЬКА

ПОХОРОНЕНА біля її мужа на українському православному цвинтарі св.
Адрія Первозванного в С. Бавнд Бруку Н. Дж.

ОЛЕКСА ЖИТИНСЬКИЙ

З глибоким жалем повідомляємо, що 5 лютого 1999 р., після довгої і тяжкої
недуги, на 77-му році життя, відійшов у вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИР ФЕДУНИШИН

родом зі Скольного, Львівської області, Західна Україна.

ПАНАХИДА була відправлена в понеділок, 8 лютого 1999 р.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 9 лютого 1999 р. зі собору свв. Володимира
і Ольги в Чикаго, Ілл., а відтак на цвинтар св. Миколая.

Залишені у смутку:

дочки — ОКСАНА і ЗОРЯНА
брат — ПЕТРО з родиною
швагер — РОМАН ЗАЯЦЬ з родиною
і родина в Україні.

З глибоким жалем повідомляємо, що 21 січня 1999 р. відійшла від нас у
вічність незабутня для всіх нас

бл. п.

НАДІЯ ДНІСТРЯН-КАШЧУК

Нар. 1916 р. в селі Жукотин в Україні, де лишила в смутку:
трьох сестер, двох братів з родинами.

Вічна їй пам'ять!

Залишилися з жалем

швагер ЛЕОНІД ШТИХНО з синами НЕСТОРОМ та ЄВГЕНОМ з родинами.

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА в ЗАХІДНІЙ ЕВРОПІ
ділиться сумною вісткою зі всіма членами Товариства та з громадянством, що
5 лютого 1999 р. упокоївся в Мюнхені

бл. п.

проф. д-р

ІВАН КОШЕЛІВЕЦЬ

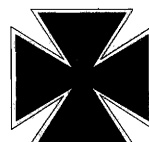
нар. 10 листопада 1907 р. на Чернігівщині.

Покійний був довголітнім членом Наукового Товариства ім. Шевченка в Європі,
як і близьким співпрацівником в праці над *Енциклопедією Українознавства*.

Опечаленій дружині Еммі Андієвській Управа Товариства
складає вислови найсердечнішого співчуття.

Вічна йому пам'ять!

ДАНИЛО Г. СТРУК, голова
ІРИНА ПОПОВИЧ, секретар

Ділимося сумною вісткою з родиною і побратимами УПА, що в понеділок,
8 лютого 1999 р., після довгої недуги упокоївся в Бозі наш
найдорожчий СИН, МУЖ, БРАТ, БАТЬКО і ДІДО

св. п.

МИХАЙЛО ГРИЦКОВЯН
Псевдо Олесь
„Наймолодший упівець“

Горем опечалені:

мати — МАРІЯ
дружина — МАРІЯ
дочка — БОГДАННА ПРИСТАШ з чоловіком БОГДАНОМ
і дітьми ТАНЕЮ і ВАСИЛЬКОМ
син — БОГДАН з дружиною ІВАНКОЮ і дітьми ТЕТЯНОЮ,
МИХАСИКОМ і АЛЕКСОМ
дочка — НАДЯ з чоловіком ІВАНОМ і дочкою ЛЯРИСОЮ
син — ІГОР з дітьми СТЕФАНОМ, ТОМІ і ДЖОНОМ
сестри — ЛЮБА ДЗІМАН з чоловіком МИХАЙЛОМ,
ВОЛОДИМИРА ВАСІЧКО з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
і НАДЯ ВАСИЛЬКІВСЬКА

ПАНАХИДА відбулася в середу, 10 лютого 1999 р. о год. 7-й веч. в похорон-
ному заведенні Насевич, 109 East Tabor Road, у Філадельфії, а

ПОХОРОН в четвер, 11 лютого о год. 10-й ранку з української католицької
церкви Царя Христа, 1629 West Cayuga St., Філадельфія, а опісля на українсь-
кий православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ
повідомляє членство та все громадянство, що 21 січня 1999 р.
відійшла у вічність

бл. п.

ХРИСТИНА ВОЄВІДКА з ТЕРЛЕЦЬКИХ

проживши 80 літ.

Довголітня та визначна членкиня нашого клубу.

ПОХОВАНА 25 січня 1999 р. на кладовищі св. Андрія Первозванного в С.
Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

УПРАВА КЛК

МИКОЛА КІКТА

с.о. Павла і Теодозії з р. Войтович
нар. 19 грудня 1908 р. с. Поляни суровичні,
повіт Сянік на Лемківщині,
магістер права у Ягйлонському університеті в Кракові.
Помер 31 січня 1999 р. в Коломиї, область Івано-Франківська
і похований 2 лютого на тамошньому цвинтарі,
біля могили дружини Ірини, з р. Подолець.

Брати: д-р ТЕОДОР і СТЕПАН з родинами.

Ділимося сумною вісткою, що 20 січня 1999 р. відійшов у вічність
наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

МИКОЛА МАКСИМЮК

нар. 25 жовтня 1926 р. в селі Турка Коломия, Івано-Франківська обл., Україна.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – СОФІЮ
сина – ПЕТРА з родиною
дочок – ЛЕСЮ АДОМАТ з родиною
– ЛІЛЮ МАРСЛЕНД з родиною
брата – ВАСИЛЯ з родиною
сестру – ТЕОДОЗІЮ з родиною в Україні
ближчу і дальшу родину в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 січня 1999 р., а відтак на цвинтарі св. Іва-
на Хрестителя в Стратсфорд, Конн.

Всім тим, що жертвували свої молитви і Служби Божі включно 500 дол. на
будову храму в Зарваниці та інші цілі, які покійний піддержував, родина складає
щирі подяку.

Опечаленій родині, дружині, синові, дочкам, братові, сестрі
складаємо наші щирі співчуття.

Ділимося сумною вісткою, що 4 січня 1999 р. відійшов у вічність на 88-му році
життя, найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

ЯКІВ ЯВОРСЬКИЙ

ПАРАСТАС відбувся 10 січня 1999 р. в похоронному заведенні Музики.
ПОХОРОН відбувся 11 січня 1999 р. з українського католицького собору
свв. Володимира і Ольги на цвинтар св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Ми невимовно вдячні нашій родині, приятелям та знайомим за численну
участь в похоронних відправах, за вислови співчуття, за квіти та за пожертви і за
поминальні Служби Божі.

Дякуємо за теплі слова і за Панахиди, які відправили о. митрат Іван А. Кро-
тець, о. Мирон Панчук і о. Ярослав Мендюк.

Також дякуємо д-рові Юліянові Кулясові за його прощальні і теплі слова.

Нехай американська земля буде йому легкою!

Вічна йому пам'ять!

В глибокому смутку залишаємося:

дружина – КАРОЛИНА
діти – МИХАЙЛО з дружиною АННОЮ
– МАРУСЯ з чоловіком ПЕТРОМ РАМСОВИЧОМ
– ІВАНКА з чоловіком ОЛЕГОМ КАРАВАНОМ
– БОГДАН з дружиною РУТОЮ
внуки – ТАРАС з дружиною д-р ТЕРЕСОЮ КУРІЦЕЮ
– ЛЯРИСА з чоловіком БІЛ ФЕЛТЕН
– ДАНЯ з чоловіком СТЕФАНОМ ПИЛИПЧАКОМ
– ХРИСТЯ з чоловіком ЧЕД КОНЕКЕМП
– ДАНЯ з чоловіком МАЙК МІТЕЛСТАТ
– ТАНЯ з чоловіком РОМАНОМ КУРОПАСЕМ
– ГРИЦЬ КАРАВАН
– ЯРЕМА ЯВОРСЬКИЙ
правнуки – СКАТІ
– ДАНИЕЛ
– МАРКІАН
– ЯРЕМА
– ЛУКАСИК
ближча і дальша родина тут і в Україні.

Ділимося сумною вісткою з членством Союзу Українок Америки
та громадянством, що 29 січня 1999 р. у Філядельфії, Па. відійшла у вічність

бл. п.

інж. ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА-РУДИК

Почесна Голова Союзу Українок Америки та
Почесна Голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Редатор офіційного СУА журналу „Наше Життя“ попередньо редактор журналу
„Нова Хата“ у Львові, автор численних статей, монографій і книжки „Українсь-
кий Народний Одяг“.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6 лютого 1999 р. у церкві св. Архистра-
тига Михаїла та на цвинтарі Святої Марії у Факс Чейс, Па.

Опечаленій родині висловлюємо щирі співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

На бажання родини, при Стипендійній Акції СУА створено тривалий фонд ім. Лі-
дії Бурачинської-Рудик для стипендій студентам/ткам народного мистецтва в Україні.

Пожертви „замість квітів“ просимо висилати до:
UNWLA Inc. Scholarship Fund, P.O. Box 24, Matawan, New Jersey, 07747.

ЕКЗЕКУТИВА СФУЖО

з жалем повідомляє, що 29 січня 1999 р. померла у Філядельфії, Па.

бл. п.

ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА

почесна голова СФУЖО, визначна діячка Українського Жіночого Руху,
редактор жіночої преси в Галичині та в США, авторка ряду
монографій і праць, присвячених жіночим постатям,
та розвідок на тему народного мистецтва.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу 6 лютого 1999 р. в церк-
ві св. Михаїла (Jankintown), о год. 11-ій перед полуднем, а похорон – на
цвинтарі св. Марії.

Екзекутива СФУЖО висловлює свої найщиріші співчуття
родині св. п. Лідії Бурачинської, Союзові Українок Америки
та всім, які шанували та цінили цю виняткову Людину.

Вічна їй пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВА СФУЖО

УВАГА! ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ СОЮЗІВКА буде закрита тільки від 1 лютого до 15 квітня

Канцелярія Союзівки і головний будинок **відкриті протягом року**

За інформаціями чи в справі замовлень кімнат на 1999 рік
просимо телефонувати: (914) 626-5641 • (914) 626-4638

E-mail: SQSS@AOL.com; Web: www.SOYUZIVKA.com

Calls to UKRAINE
\$0.42 per/min
Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia \$0.45, Belarus \$0.42, ...). We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 31 c/min.

For information call AOF International:
1-800-449-0445

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Светри, вовняні хустки, вишивані
жіночі блузочки, виш. обруси,
подушки, і т. п., кераміка, різьба
в Арці — **ДЕШЕВО**

**ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК
РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ —
ВИБЕРІТЬ «СВОБОДУ»!**

**НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС**

Передплата на рік лише 50 дол.

ПОСИЛКИ, ГРОШІ, ХАРЧІ З КАТАЛОГУ
до рук адресата
в УКРАЇНУ, БІЛОРУСЬ, МОЛДОВУ, РОСІЮ
ТА КРАЇНИ ПРИБЛИЖЛИКИ

КОРАБЛЕМ ЛІТАКОМ
\$0.79/лб \$1.99/лб

Кожна одинадцята посылка - безкоштовно!
По бажанню замовника забираємо пакки з хати

European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service
Tel.: (908) 805-9664

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
VATRA
INTERNATIONAL

76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK
NJ, 08880

Офіційний представник фірми

УВАГА! ІСТОРИЧНА ПОДІЯ!

Папа Римський Іван Павло II править Українську Службу Божу та Молебень з нашими Владиками з нагоди 400-ліття Берестейської Унії. Свята Літургія відправлена в Базиліці Св. Петра в Римі. Співає галицький хор 200 осіб. Відео 7797.

НОВІ ВІДЕО

ВИДЕО 7797B
МОЛЕБЕНЬ ПРАВИТЬ ПАПА РИМСЬКИЙ

ВИДЕО 1998
СЬОМА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Ціна 30 дол.
APON RECORD & Video Co.
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103.
Tel.: (718) 721-5599

Переробимо ваше відео з європейської системи на американську і навпаки. Ціна 25 дол.

Стале заняття для самотньої господарної середнього віку жінки при самотньому емериті без родини. Побажане мінімальне знання англійської мови. По інформації тел. на число
(602) 837-4639

Жінка з України Ірена Батьо 49 літ пошукує працю доглядати старшу людину, або дітей. Просимо тел. на число:
(732) 541-9395

Пошукуємо жінку, 35-55 років для опіки двох хлопчиків (4 роки і 18 місяців), і легкої домашньої праці. Можливо з харчуванням і проживанням. Знаходиться недалеко від міста Вашингтон у Вірджинії.
Тел.: (202) 268-6292 або (703) 875-6592

Пошукуємо жінку до опіки дитини шкільного віку і до домашньої роботи. Праця включно з проживанням.
Тел.: (973) 283-0054

SEIZED CARS from \$175.

Porsches, Cadillacs, Chevys, BMWs, Corvettes. Also Jeeps, 4WD's. Your Area.
Toll Free: 1-800-218-9000 Ext. A-1871
for current listings.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
14 ЛЮТОГО 1999 р.

Джансон Ситі, Н.Й. Управа 21 Відділу Запорозька Січ повідомляє всіх членів, що загальні річні збори відбудуться о год. 2-й по пол. в Українському Меморіальному Осередку св. Івана Хрестителя при St. Johns Parkway of Virginia Ave., Johnson City, N.Y. У програмі: звіти за 1998 р. та вибір нової Управи на 1999 рік. За Управу, голова - Роман Левкович, секретар - Іван Бараник.

НЕДІЛЯ,
14 ЛЮТОГО 1999 р.

Бостон, Масс. Річні загальні збори 238 Відділу УНС відбудуться після Служби Божої і Парастасу за померших членів цього Відділу о год. 12:30 по пол. у залі Української Православної Церкви св. Андрія Первозванного у Джамайке Плейн. Ласкаво запрошуємо усіх членів взяти участь та вибрати нову управу. Лариса Діак - голова, Юлія Лозинська - фінансова секретарка.

НЕДІЛЯ,
28 ЛЮТОГО 1999 р.

Омага, Небраска. Річні загальні збори Т-ва "Згода" 354 Відділу відбудуться о год. 11-й рано в залі української католицької церкви при 2301 Савт 16 вул. Просимо всіх членів взяти участь. Мирон Війтик - секретар.

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

KARPATY
Export Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
120 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y3
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189

гроші, речові пакки,
харчові пакки,
листи та документи
до рук адресата в Україну
та інші держави *без мита*

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ

Пам'ятайте - як посилати чи літати, то через **КАРПАТИ!**

Selfreliance UA Federal Credit Union

Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілька

734 Sandford Avenue Newark, NJ 07106
• Tel (973) 373-7839 • Fax (973) 373-8812 •

2200 Route 10 West, Parsippany, NJ 07054
• Tel (973) 451-0200 • Fax (973) 451-0400 •

• <http://www.selfreliance.org> •

BUSINESS HOURS:

Tue & Fri - 12:00 Noon to 7:00 PM • Wed & Thurs - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat - 9:00 to 12:00 Noon • Mon. - Closed

"Prime Rate HOME EQUITY LINE OF CREDIT"

Сплачена частина
гіпотечної позички
на Вашу хату - це

ВЕЛИКА СКАРБОНКА!

Використовуйте гроші
при Ваших потребах!

* Prime Rate (згідно звітам у Wall Street Journal)
- рати змінюються щотижня на рік - щіні та щіні
Contact our Loan Department for further information

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілка!

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАІСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ
ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ
СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА
В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568